

Cand.merc.aud.

Kandidatafhandling

27. September 2010

CO2 Kvoter og kreditter

Juridisk Institut

af

Johan Nicolai Groskopff Tvede Schleimann

Vejleder: Peter Smith Juridisk Institut

Anslag 181.589

Copenhagen Business School 2010

Nærværende afhandling er indleveret på kombinationssekretariatet for Cand.merc.aud. studiet på
Copenhagen Business School, mandag d. 27. september 2010 af:

Johan Nicolai Groskopff Tvede Schleimann

Cpr: 080983-xxxx

Skole id: josc04ai

Summary

The subject of this thesis is the determination of the legal and accounting nature of emission allowances, CER and ERU credits under Danish law and in accordance to international accounting standards. Furthermore the thesis examines which general principles that can be extracted for a European tax frame for the treatment of these assets.

The legal sources generated by the UN Climate Convention, the Kyoto Protocol and the EU Greenhouse Gas Emission Directive are analyzed, to investigate whether or not these legislators have harmonized the legal characterization of emissions rights. It is concluded, that although some characteristics are given, these legal sources give no clear definition of emissions rights. In absence of this harmonization, the characterization must be determined by domestic national law.

The legal nature of CO₂ allowances under Danish law is laid down by the general treatment of quotas, as an intangible asset. The legal nature of CER and ERU credits under Danish national law is yet unresolved. Although there are good arguments for a classification as financial contracts, the analysis concludes, that the characteristics of the CER and ERU credits, are more aligned with a classification as quotas under intangible assets.

The economic analysis focuses on the accounting treatment of emissions rights. There is great uncertainty regarding the accounting treatment of emissions rights. The former interpretation of the accounting treatment of emissions rights (IFRIC 3) was withdrawn because of massive criticism. There are good arguments for an accounting classification as either stock or an intangible asset. On whether emission rights should be considered stock or intangible assets the analysis is inconclusive. The analysis therefore concludes that the classification of emissions rights depends on the use of the assets.

The final chapter seeks to derive a set of appropriate guidelines for use in a possible European fiscal framework to minimize problems related to carbon leakage. The analysis is based on the four essential transactions relevant to emission rights' lifecycle; grandfathering, trading of emission rights, the application or expiration of emission rights and the legal nature of the punishment of any emission commitment. In light of relevant national regulations the assessment concludes five guidelines:

1. The free allocation of EMR should not be taxed
2. Costs incurred in purchasing of ERM should give rise to deductions
3. Sale of ERM should be taxed under the normal rules regarding income
4. Use or expiration should not provide access to deductions
5. Punitive sanctions should not allow deductibility

The thesis concludes that it is vital to get a clarification of the question dealing with the classification of EMR since the absence of this disturbs the fulfillment of the Kyoto Protocol. Simultaneously, the classification will have a positive effect on the harmonization of the taxation of Emissions rights in the European Union.

Indhold

1	Formalia	5
1.1	Indledning	5
1.2	Problemformulering	8
1.3	Struktur og metode	9
1.3.1	Afhandlingens struktur	9
1.3.2	Juridisk struktur og metode	10
1.3.3	Økonomisk struktur og metode	11
1.4	Afgrænsning	13
2	CO2 Kvoter og kreditter	16
2.1	Drivhusgas og CO2 regulering generelt	17
2.2	CO2 Kvoter	19
2.2.1	Kvalifikation og beskatning af CO2 Kvoter.	21
2.3	CO2 Kreditter	27
2.3.1	Jl Projekter	29
2.3.2	CDM Projekter	30
2.4	Kvalifikation og beskatning af CO2 Kreditter.	31
2.4.1	Dansk ret	32
2.4.1.1	Løsøre	33
2.4.1.2	Immaterielle aktiver	34
2.4.1.2.1	Immaterielle aktiver - kvotereguleringen	35
2.4.1.3	Finansielle kontrakter – Kursgevinstloven	36
2.4.1.4	Værdipapirer - Værdipapirhandelsloven	38
2.4.2	Beskatning	39
2.5	Juridisk delkonklusion	40
3	Regnskabsmæssig klassificering	41
3.1	IFRS og IFRIC 3	42
3.2	EMR	46
3.2.1	EMRS natur	47
3.2.1.1	Immaterielle Aktiver IAS 38	48
3.2.1.2	Finansielle Aktiver IAS 32	48
3.2.1.3	Varelager IAS 2	50
3.2.2	Værdiansættelse ved indregning	51

3.2.2.1 Gratis tildelte kvoter	51
3.2.2.2 Købte kvoter	52
3.2.2.4. Efterfølgende værdiansættelse.....	53
3.2.3 Amortisering - IAS 38.....	55
3.2.3.1 Amortisering - IAS 2	56
3.2.4 Værdiforringelse	56
3.2.5 Forpligtelse IAS 37	57
3.2.6 Karakteren af straf som følge af manglende opfyldelse af leveringsforpligtelsen af EMR og muligheden for fradragsberettigelse.....	59
3.3 Regnskabsmæssig behandling.....	59
3.4 Regnskabsmæssig delkonklusion	60
4 International beskatning	62
4.1 Carbon Leakage	62
4.2 Skatteretlige aspekter ved EMR systemet.....	64
4.2.1 Gratis tildeling	65
4.2.2 Køb og salg af EMR	67
4.2.3 Anvendelse eller udløb af EMR	71
4.2.4 Den skattemæssige behandlinger af bøder og straffe i forbindelse med kvoteordningen	73
4.3 Delkonklusion europæisk skatteramme.....	75
5 Konklusion	76
6 Anvendte forkortelser og begreber.....	78
7 Litteraturfortegnelse	80
7.1 Bøger og Artikler.....	80
7.2 Hjemmesider og øvrige kilder	81
Bilag 2 - Domme	82
2004.960Ø	82
Allan Jacobsson v Sweden (1990) 12 EHRR 56	82
TfS 2006, 434 SR	83
U 1935.799 Ø.....	83
Finanstilsynets afgørelse af 12. juli 2004 vedr. handel med CO2-kvoter.....	83
Bilag I – Revalueringsmodellen.....	85
Bilag II – Kostprismodellen faldende værdi.....	87

1 Formalia

1.1 Indledning

En CO₂ kvote er kendetegnet ved at, give en rettighed til at udlede et ton CO₂ ækvivalent. Etablering af de juridiske regler for handel med CO₂ kvoter besværliggøres af kvotens naturlige uhåndgribelighed. Da beskatning er et centralt instrument i miljøpolitikken, giver det anledning til spørgsmålet om, hvorledes en hensigtsmæssig skattemæssig behandling af CO₂ kvoter skal udformes, således at målsætningerne for klimakonventionen¹² opnås bedst muligt.

Verdenssamfundet har længe været bekendt med sammenhængen mellem CO₂ udledning og den globale opvarmning. Allerede i 1896 fremsatte svenskeren Svante Ahrenius hypotesen om, at øget CO₂ i atmosfæren ville føre til globale temperaturstigninger.³ Det var dog først med IPCC's⁴ første rapport, at der blev påvist en klar sammenhæng mellem klimaforandringerne og den antropogene CO₂ udledning. Dette resulterede i FN's klimakonvention i 1992.⁵ UNFCCC er en principerklæring fra 192 lande om beskyttelse af jordens klima ved at begrænse udledningen af CO₂.

Som opfølgning på UNFCCC blev der i 1997 afholdt en klimakonference i Kyoto med henblik på at få gjort konventionen operationel. Grundet de industrialiserede landes modstand mod at binde sig til faste reduktionsmål, blev der vedtaget en protokol med fleksible mekanismer. Protokollen begrænser udledningen af drivhusgasser ved oprettelse af et kvotesystem, der tillader at supplere de allokerede⁶ kvoter med køb af kvoter eller kreditter fra andre lande, og heraf opstod således markedet for CO₂ kvoter. De europæiske nationer i 2003 indførte kvotedirektivet,⁷ der faciliterede køb og salg af kvoter og kreditter og var derved blandt de første til at indføre handel med CO₂ kvoter.

Markedet for CO₂ kvoter er i rivende udvikling og har været det siden Kyoto protokollen⁸ og EU's kvotedirektiv. Dette fremgår tydeligt af perioden 2005-2007 hvor handlen med CO₂ kvoter og kreditter

¹ United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)

² Nedskrevet ved KP

³ <http://www.Co2guiden.dk/da-DK/Mereom/Sider/Historiskbaggrund.aspx>

⁴ Intergovernmental Panel on Climate Change

⁵ UNFCCC vedtaget i Rio de Janeiro

⁶ Udgangspunktet for allokeringen er på nuværende tidspunkt tildeling men vil ændres til auctioneering. Se afsnit 2.2.

⁷ 2003/87/EF

⁸ Herefter KP

næsten er blevet tredoblet.⁹ I alt blev der frem til 2008 handlet med CO₂ kvoter for næsten 100 mia. dollars.¹⁰ Fremkomsten samt den fortsatte eskalering af handel med CO₂ kvoter giver anledning til en række problemstillinger af såvel regnskabsmæssig som skatteretlig karakter.¹¹

Eftersom klimareguleringen har skabt en ny type aktiver og dermed helt nye markeder, er der opstået en række uafklarede grænseflader. CO₂ kvoter og kreditter adskiller sig fra almindelige formuegoder ved alene at være juridisk konstruerede formuegoder,¹² hvorfor de retlige rammer der omgrænser CO₂ kvoter og kreditter er af afgørende betydning. Herunder er et afgørende spørgsmål på området hvordan CO₂ kvoter og kreditter skal kvalificeres. For at skabe et effektivt marked er det en forudsætning at få klarlagt hvilken aktivgruppe emissionsrettigheder (EMR)¹³ tilhører, idet dette har stor betydning for en række juridiske forhold. Vigtigheden af denne viden aktualiseres i højere grad, såfremt klassifikationen varierer imellem forskellige retssystemer, dvs. der eksisterer et kvalifikationsproblem. Klassifikationen af et aktiv er især relevant ved skatte- og regnskabsmæssig behandling.¹⁴

For at sikre effektiviteten af det internationale kvotesystem, er det en forudsætning, at de nationale skatteregler ikke er til hindring. Set i lyset af at kvotereguleringen er EU harmoniseret, synes det oplagt, ligeledes at harmonisere den skatteretlige behandling af CO₂ kvoter.¹⁵ Eftersom der ikke er foretaget skattemæssig harmonisering af CO₂ kvoter, vil den skatteretlige kvalificering og behandling af instrumenterne differentiere fra land til land. CO₂ kvoter kan dermed danne grundlag for skattearbitrage samt øge risikoen for dobbeltbeskatning. I den danske skattelovgivning er CO₂ kvoter omfattet af den generelle aktivklasse "kvoter". Den danske skattelovgivning indeholder kun et fåtal af særregler til regulering af CO₂ kvoter og kreditter.

Den skattemæssige kvalifikation af CO₂ kvoter er i Danmark undergivet særskilt lovgivning, hvorimod der endnu ikke er sket afklaring vedrørende den skattemæssige kvalifikation af CO₂ kreditter. Det fremgår ikke tydeligt hvorvidt en CO₂ kredit i skatteretlig henseende skal ligestilles med en CO₂ kvote, eller hvorvidt den skal behandles alternativt. Der kan derfor stilles spørgsmålstejn ved, hvorvidt den danske skattelovgivning er nuanceret nok til at sikre retssikkerhed i forbindelse med kvalificering og behandling af CO₂ kreditter.

⁹ <http://www.co2guiden.dk/da-DK/Mereom/Sider/CO2markedet.aspx>

¹⁰ <http://www.co2guiden.dk/da-DK/Mereom/Sider/CO2markedet.aspx>

¹¹ Wermaere, Matthieu mfl. (2004,44)

¹² Ligesom f.eks immaterielle rettigheder.

¹³ Rettighed til at udlede en bestemt mængde CO₂ i atmosfæren.

¹⁴ Wermaere, Matthieu mfl. (2004,44)

¹⁵ Bundgaard, Jakob (2008,7)

I modsætning til Danmark ses der generelt indenfor andre nationale jurisdiktioner en tydelig sammenhæng imellem den skatteretlige og regnskabsmæssige kvalificering af aktiver, hvilket naturligvis har afsmittende effekt på lovgivningen. Dette fremgår tydeligt af Common Consolidated corporate tax base working Groups (CCCTB WG)¹⁶ arbejdsplaner, der fremhæver de stærke bånd imellem den skattemæssige og regnskabsmæssige behandling. I den forbindelse foreslår CCCTB WG at harmonisere området for at optimere den skattemæssige behandling.¹⁷ Dette er en naturlig konsekvens, idet ensartede regler på området generelt betyder færre tvivlsspørgsmål ved anvendelsen.

På det regnskabsmæssige plan er der uklarhed omkring behandlingen af CO₂ kvoter og kreditter, efter den relevante IFRS¹⁸ standard omhandlende "Emission Rights" blev trukket tilbage. Eftersom CO₂ kvoter og kreditter er aktiver med tilhørende værdi, synes det tankevækkende, at der ikke er udstedt klare regler for klassificeringen. Dette medfører en øget risiko for fejl, og der kan sættes spørgsmålstejn ved, hvorvidt regnskabsmaterialet opfylder kravet om det retvisende billede.

Problemstillingen forværres af det faktum at IFRS er retningsgivende for størstedelen af den internationale regnskabsverden, hvilket bidrager til en international uklarhed omkring den regnskabsmæssige kvalificering. Dette forstærkes yderligere af, at tilsvarende internationale regnskabsstandarder (GAAP¹⁹ etc.) i meget begrænset udstrækning tilbyder udfyldning og fortolkningsbidrag, da der her ligeledes er uklarhed omkring kvalificeringen, hvilket gør forvirringen komplet.²⁰ I betragtning af IFRS betydning nu og fremover,²¹ er det essentielt at få afskaffet uklarheder, da dette vil betyde en højere grad af forståelighed og gennemsigtighed, hvilket er et af IASB²²'s erklærede hovedformål med IFRS.²³ Betydningen af en internationalt fastlagt regnskabsmæssig kvalificering af aktiver kan ikke undervurderes, idet dette harmoniserer den internationale opfattelse af aktivet, hvilket efterfølgende kommer til udtryk i ensrettet regnskabsmæssig behandling, der ligeledes vil have positiv effekt på den skatteretlige regulering.

På baggrund af ovenstående findes det nødvendigt at analysere, hvorledes CO₂ kvoter og kreditter skal behandles ud fra et skattemæssigt og regnskabsmæssigt synspunkt, samt hvad der ville være en optimal global beskatningsramme for CO₂ kvoter og kreditter. Afhandlingen tager derfor udgangspunkt i CO₂ Kvoter og CO₂ Kreditter. Dette muliggør en dybdegående analyse frem for en generel overordnet analyse af EMR.

¹⁶ EU kommissionens arbejdsgruppe for retningslinjer til en harmoniseret skatteregulering.
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/company_tax/common_tax_base/index_en.htm

¹⁷ Se Brussels, 5.4.2006 COM(2006) 157.

¹⁸ International Financial Reporting Standards.

¹⁹ Generally Accepted Accounting Principles

²⁰ http://findarticles.com/p/articles/mi_qa5346/is_200902/ai_n31427757/

²¹ Det diskuteres på nuværende tidspunkt at anvende IFRS i USA som supplement eller endog erstatning for GAAP i USA. Se bl.a. <http://blog.ifrs.com/>

²² International Accounting Standards Board. IASB er IFRS instituttets uafhængige standardudstedende organisation.

²³ IASB Objectives 6 (a)

De udledte konklusioner fra afhandlingen kan anvendes af lovgivere som inspiration ved udarbejdelse af rammerne for anvendelsen af CO₂ kvoter og kreditter. Yderligere kan selskaber ved anvendelse af afhandlingen tilegne sig et bedre kendskab til CO₂ kvoter og kreditter, hvilket er brugbart i forhold til den skatte- og regnskabsmæssige anvendelse.

1.2 Problemformulering

Afhandlingen tager udgangspunkt i de tre typer EMR; CO₂ Kvoter, CER og ERU.²⁴ Formålet med afhandlingen er, via en dekomponering af CO₂ kvoter og Kreditter, at klarlægge den skatteretlig og regnskabsmæssige behandling af aktiverne. I denne forbindelse undersøges, hvilke generelle retningslinjer for en fremtidig Europæisk beskatningsramme for CO₂ Kvoter og Kreditter der kan udstikkes.

Afhandlingens formål opfyldes/belyses ved at besvare følgende problemstillinger:

- 1) Hvordan skal CO₂ kvoter og kreditter skatteretligt kvalificeres og behandles i henhold til gældende dansk ret?
- 2) Hvordan skal CO₂ kvoter og kreditter regnskabsmæssigt kvalificeres og behandles i henhold til de af IASB udarbejde regnskabsstandarder?
- 3) Hvilke retningslinjer for en hensigtsmæssig europæisk beskatningsramme af CO₂ kvoter og kreditter kan der udledes i forhold til den skattemæssige påvirkning af kvotesystemet?

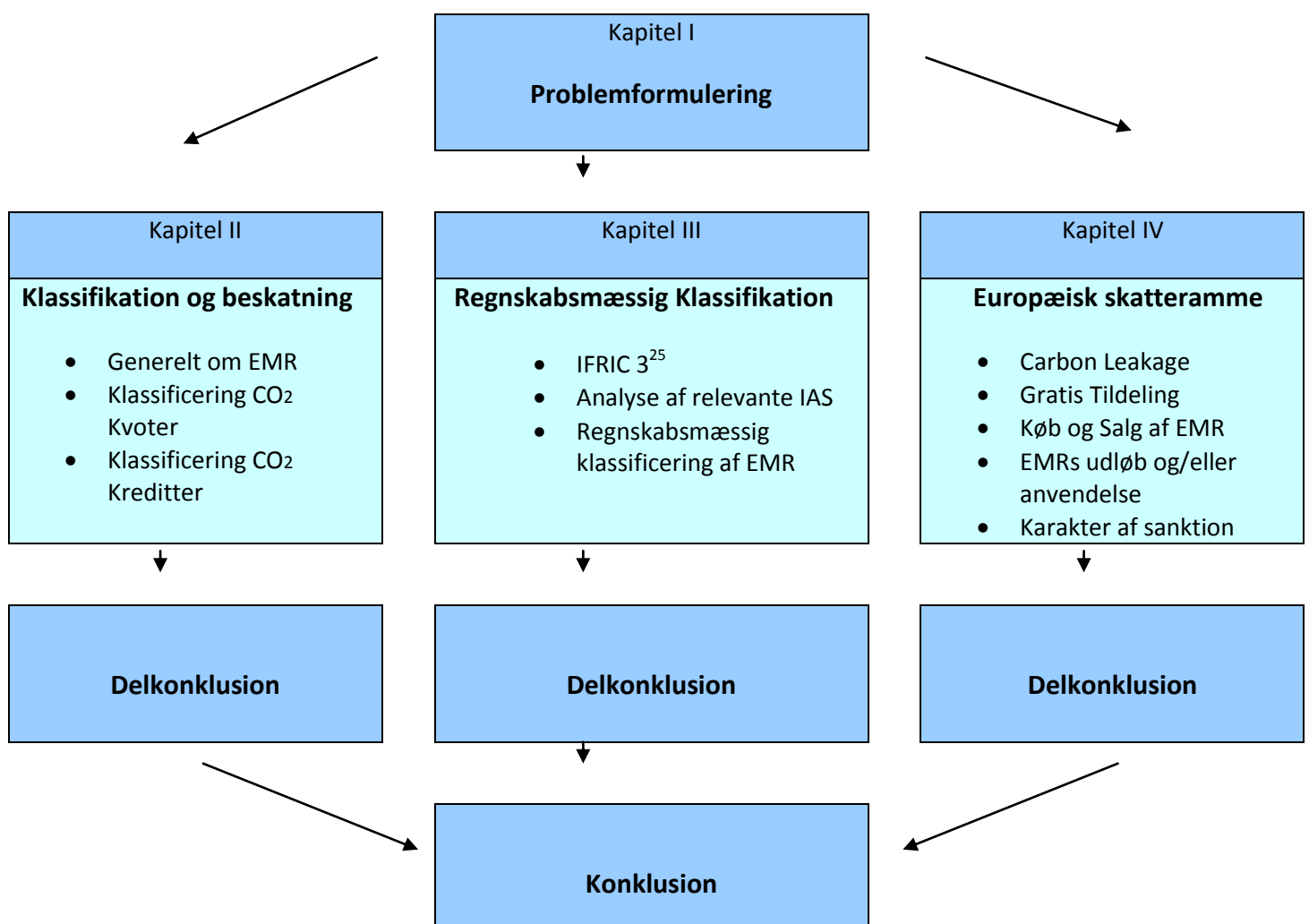
²⁴ Se afsnit 2.3

1.3 Struktur og metode

Nærværende afsnit klarlægger indledningsvis afhandlingens overordnede struktur. Herefter redegøres der for den i afhandlingen anvendte juridiske og økonomiske metode samt struktur, hvilket gøres i henholdsvis afsnit 1.3.1, 1.3.2 og 1.3.3

1.3.1 Afhandlingens struktur

Afhandlingens overordnede struktur er illustreret nedenfor i figur 1.1:

Figur 1.1

²⁵ Den offentliggjorte fortolkning af standarderne til anvendelse ved behandling af ERM, dvs. CO2 kvoter og kreditter, hvilken efterfølgende blev trukket tilbage uden erstatning.

Af figuren ses det, at afhandlingen er sammensat af fem kapitler, hvor hvert af under-spørgsmålene behandles i separate kapitler. Analysedelen foretages således i kapitel II-IV, og konklusionen på problemformuleringen udarbejdes i kapitel V.

Ud fra figuren fremgår det yderligere, at begreber, som skal bruges i den videre analyse indledningsvis i kapitel II bliver gennemgået og klarlagt. Endvidere kan kapitel II anses som en gennemgang og klarlæggelse af de begreber, som skal anvendes i den videre analyse i kapitel III og IV. Strukturen i afhandlingen afspejler denne systematik.

Kapitlerne kan ikke læses uafhængigt af hinanden, uden at afsnit 2.2-2.3.2 om CO₂ kvoter og kreditter som minimum er læst.

1.3.2 Juridisk struktur og metode

Formålet med afhandlingens juridiske del er at klarlægge, hvordan CO₂ kvoter og kreditter skatteretligt skal kvalificeres og behandles i henhold til gældende ret samt vurdere, hvordan en international skatteretlig behandling af CO₂ kvoter og kreditter bedst varetages i forhold til reduktionen af CO₂. I denne henseende vil der blive fokuseret på at udarbejde retningslinjer der ikke har en forstyrrende effekt på reduktionen af CO₂ udledning. Den juridiske analyse foretages i kapitel II og IV, der begge afsluttes med en del-konklusion.

Afhandlingen vil gennem en retsdogmatisk²⁶ analyse forsøge at klargøre gældende dansk ret for afhandlingens genstandsfelt (CO₂ kvoter og kreditter). Dette gøres ved at udfinde og systematisere retsindholdet af juridiske tekster. Det postuleres dermed at danske domstole ved klassificeringen af de relevante EMR bør iagttage afhandlingens konklusioner der i denne forbindelse kan tjene som inspiration.

I kapitel II redegøres der indledningsvis for, hvad der forstås ved CO₂ kvoter i skatteretlig henseende, herunder, hvordan CO₂ kvoter kvalificeres og beskattes. Analysen af den danske retstilstand foretages med udgangspunkt i CO₂ kvoteloven²⁷ og dennes forarbejder²⁸. Derudover anvendes der en række danske love i analysen, herunder blandt andet kursgevinstloven. Ydermere anvendes fortolkningsbidrag fra

²⁶ Nielsen, Ruth, (2008, 31)

²⁷ Lovbekendtgørelse nr. 348 af 9. maj 2008 af lov om CO₂ kvoter som eneste ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008.

²⁸ Forarbejderne henviser i høj grad til overnational regulering og tilbyder således begrænset fortolkningsbidrag. Forarbejderne vil dog blive anvendt når disse bidrager positivt til analyserne.

immaterialretten og obligationsretten. Dette arbejde gør det muligt at kvalificere de udvalgte CO₂ Kreditter og forsøge at afgøre, hvordan de skal kvalificeres og beskattes i henhold til gældende ret.

Eftersom der er tale om et forholdsvis nyt marked med nye problemstillinger er det yderst sparsomt med retspraksis, der direkte udgør fortolkningsbidrag i forhold til kvalificeringen af CO₂ kvoter og Kreditter. I forbindelse hermed anvendes i stedet domstolspraksis, der omhandler det nært beslægtede fiskerikvotemarked, dog med de modifikationer, der er nødvendige for at give en meningsfuld kontekst.

kap. IV søger at klarlægge hensigtsmæssige retningslinjer for et europæisk regelsæt til den skatteretlige regulering af EMR. Omfanget af regelsættet er ikke en fuldstændig harmonisering af reglerne for beskatning f.eks. ved identisk skatteprocent. Afhandlingen forsøger derimod at finde et sæt hensigtsmæssige retningslinjer for ensartet behandling der så vidt muligt tager højde for national regulering, dvs. retningslinjerne udformes som en ramme der beskriver hvornår der skal beskattes, gives adgang til fradrag osv., og så lade selve beskatningen være op til national regulering. Dette gøres på baggrund af analyserne i kap. II og III. Der vil i analysen blive anvendt fortolkningsbidrag fra europæiske retssystemer, der skal tjene som inspiration. De anvendte fortolkningsbidrag er valgt med henblik på at udstille bredden af de europæiske retssystemers klimaregulering og består af regulering fra relevante²⁹ lovgivninger fra både Common og Civil Law. Kriterierne for valget af fortolkningsbidrag har været afgrænset af den tilgængelige litteratur og skal derfor hovedsageligt tjene som inspiration og ikke som endelig kilde. Et regelsæt for en harmoniseret europæisk skatteretlig behandling på dette niveau er ikke en opgave med løsning ligefor. Det vil dog forsøges indenfor opgavens formelle begrænsninger at udlede generelle retningslinjer, der kan tjene som inspiration og eventuelt en påvirkning på processen.

1.3.3 Økonomisk struktur og metode

Formålet med afhandlingens økonomiske del er, at bestemme den regnskabsmæssige klassificering af EMR, idet denne er fraværende i International regnskabspraksis. Analysen vil blive taget med udgangspunkt i IASBs internationale standarder og skal analysere, hvorledes CO₂ kvoter skal klassificeres i regnskabsmæssig sammenhæng. Den økonomiske analyse er opdelt i to kapitler, kapitel III og IV, som begge afsluttes med en delkonklusion.

²⁹ Relevante er i denne henseende større indflydelsesrige EU medlemslande, som afspejler forskellige retstraditioner. De valgte lande er England, Spanien, Tyskland og Frankrig. Yderligere vil der blive anvendt bidrag fra Indien og Australien.

I Kapitel III undersøges det, hvorledes CO₂ kvoter/kreditter skal behandles i regnskabsmæssig sammenhæng. Det vil i denne forbindelse være relevant at tage udgangspunkt i den nu tilbagetrukne fortolkning af de internationale standarder og grundlaget for tilbagetrækningen. Begrundelsen for anvendelsen af fortolkningen er todelt; en forståelse af forløbet³⁰ samt fortolkningen giver et fingerpeg om de overvejelser, der har ligget til grund for fortolkningen, samtidig med at IFRIC's³¹ holdning til spørgsmålet kan udledes. Yderligere giver tilbagetrækningen brugbar information om fortolknings mangler.

For at kunne klassificere EMR regnskabsmæssigt er det nødvendigt at have indgående kendskab til aktiverne og analysen vil således tage sit udgangspunkt i de i kap. II indledende beskrivelser. Herefter vil de internationale regnskabsstandarder være regulerende for hvorledes EMR skal klassificeres, i det som nævnt tidligere ikke længere er en officiel fortolkning for "Emission Rights". De internationale standarder vil blive anvendt i deres nuværende form og fortolket, hvilket betyder, at der således ikke forsøges udarbejdet nye standarder til behandling af EMR. Kapitlet vil anvende en ensartet tilgang til den regnskabsmæssige klassificering. IFRS anvender den formuebaserede økonomiske teori³² hvilket betyder resultatopgørelsen er sekundær i forhold til balancen. Dette betyder at resultatopgørelsen afspejler værdiændringerne i aktiver og forpligtelser.

I kap. IV, der omhandler retningslinjer for en europæisk skatteramme, vil der blive taget udgangspunkt i de for CO₂ kvoter og kreditter relevante transaktioner. Som det fremgår af International kontekst, bygger en ikke ubetydelig del af nationale reguleringer på internationale regnskabsstandarder.³³ Forvirringen om den regnskabsmæssige behandling af EMR, resulterer i ufuldstændigheder i de nationale skattemæssige behandlinger. På baggrund af de forudgående regnskabsmæssige - og juridiske analyser vil der efterfølgende blive udledt retningslinjer for den skattemæssige behandling af de forskellige transaktionstyper. Herunder vil den regnskabsmæssige fortolkning af de internationale standarder få stor betydning idet, en væsentlig del af de nationale reguleringer vil blive berørt heraf.

Kapitlet vil i forbindelse med analysen anvende teoribidrag fra Coase's oprindelige værk "The problem of social costs".³⁴ Coase teoremet.³⁵ Coase relevant idet teorien kan hjælpe med at optimere den retlige regulering. I forhold til den økonomiske teori betyder dette, at afhandlingens analyse følger tankegangen i

³⁰ I IASB's historie er forløbet samt det faktum at der efterfølgende ikke kom noget substitut helt enestående.

³¹ Se afsnit 3.1

³² Elling, Jens, O. (2008, 132)

³³ Som eksempler kan nævnes Frankrig Tyskland og Australien.

³⁴ Coase, Ronald H. (1960)

³⁵ Coase teoremet foreskriver, at begrænsningen af transaktionsomkostninger vil øge den retlige regulering af ejendomsrettigheder jf. Milgrom, Paul mfl. (1992, 596).

den ny institutionelle økonomi med de forudsætninger og aktørforudsætninger, der følger heraf. Aktørerne ses således som begrænset rationelle og at de handler opportunistisk.³⁶

1.4 Afgrænsning

Henset til begrænsningerne i afhandlingens omfang, er der foretaget en række fravalg.

Afhandlingen koncentrerer sig udelukkende om de nationalt udstedte CO₂ kvoter samt CO₂ kreditter opnået ved Joint Implementation (JI) eller Clean Development Mechanism (CDM). Valget begrundes med, at de benævnte EMR er de eneste af KP, til opfyldelse af forpligtelser i forbindelse med udledningen, tilladte aktiver. For overskuelighedens skyld vil betegnelsen CO₂ Kredit både dække over Kreditter opnået ved JI og CDM. Såfremt reglerne for JI adskiller sig fra reglerne om CDM eller omvendt, vil dette fremgå.

Der vil i opgaven primært blive fokuseret på de to CO₂ kredittyper hhv. CER og ERU.³⁷ Dette betyder, at den tredje kredittype, RMU³⁸, kun vil blive behandlet overfladisk. Årsagen til dette fravalg begrundes med, at RMU kreditter udstedes på baggrund af LULUCF projekter. I forhold til det af EU udstedte kvotedirektiv,³⁹ tillades kreditter (tilvejebragt gennem nukleare anlæg og LULUCF-projekter) ikke som et alternativ til kvoter.⁴⁰

Afledte CO₂ aktiver eller andre relaterede CO₂ Instrumenter vil ikke i nærværende afhandling blive diskuteret, eftersom de ikke er anvendelige under EU ETS.⁴¹ Herunder vil CO₂ deponering og carbon capture and storage (CCS), således ikke være omfattet, idet disse alternativer til nedbringelse af den antropogene udledning ligeledes ikke er anvendelige, og derfor vil flytte opgavens fokus væk fra det essentielle nemlig EMR.

³⁶ Knudsen, Christian (1997,208ff)

³⁷ For definitioner se afsnit 2.2-2.3.2

³⁸ Removal Unit. Kredit opnået ved LULUCF(Land use, Land use-change, Forestry) projekter.

³⁹ 2003/87/EF

⁴⁰ På COP9 i 2003 blev det vedtaget at udvide anvendelsen af CDM-projekter, således at LULUCF-projekter også omfattes. De herigennem opnåede kreditter, hhv. ICER og/eller tCER er således ikke RMU- med derimod CER kreditter. Eftersom EU ETS CER kreditter fra CDM-Projekter kan det diskuteres, hvorvidt CER kreditter opnået ved LULUCF projekter kan anvendes under EU ETS. Det må antages at dette ikke tilfældet, da det jf. Linkingdirektivet art. 11 a stk. 2, kun er CER fra projekttyper som opfylder kriterierne fastlagt ved fællesskabsordningen der anerkendes. De på baggrund af LULUCF udstedte kreditter tCER og ICER vil således ikke blive behandlet yderligere.

⁴¹ EU Emission Trading Scheme. Se afsnit 2.1

Afhandlingen fokuserer udelukkende på færdigudviklede og godkendte ERU/CER. Undervejs i deres tilblivelse gennemgår begge en proces, hvori de skal godkendes i forskellige instanser. Der fokuseres i afhandlingen udelukkende på kreditter, der er endeligt godkendt og registreret på den relevante konto i kvoteregisteret. Den retlige status af kreditter inden denne endelige godkendelse underkastes ikke yderligere behandling. Årsagen til afgrænsningen skal findes i det faktum, at JI og CDM i mangel af godkendelse ikke anerkendes i de fleste EU-medlemslande herunder bl.a. Danmark, hvilket i afhandlingens henseende gør dem irrelevante, eftersom de ikke resulterer i brugbare EMR.

Ydermere vil de meget omtalte Green Investment Schemes (GIS) ikke blive behandlet i nærværende fremstilling. Dette begrundes med, at disse på nuværende tidspunkt ikke er en del af de officielle klimamekanismer⁴² og således ikke endnu er anvendelige som alternativ til EMR, hvilket derfor gør dem irrelevante i forhold til afhandlingens fokus.

Der vil i afhandlingen udelukkende blive fokuseret på de af IASB udarbejdede internationale standarder. I dansk henseende betyder dette, at årsregnskabsloven⁴³ heller ikke vil blive anvendt, og dette begrundes med, at majoriteten af de underlagte virksomheder er børsnoterede virksomheder, der derfor aflægger regnskab efter IFRS.⁴⁴

GAAP vil ligeledes ikke blive anvendt i afhandlingen. Begrundelsen for dette skal findes i, at det største enkelte CO₂ marked er i Europa,⁴⁵ samtidig med at EU har ratificeret IFRS som den gældende regnskabsstandard i forbindelse med regnskabsaflæggelse i unionen.⁴⁶ Dette betyder, at GAAP vil have en begrænset betydning i forbindelse med den regnskabsmæssige behandling af størstedelen af de handlede EMR.⁴⁷ Yderligere er den regnskabsmæssige behandling af EMR i GAAP på samme ufuldstændige niveau som IFRS,⁴⁸ hvilket betyder, at eventuelle analoge fortolkningsbidrag, der kan udledes, er minimale. Afslutningsvis skal begrundelsen tilskrives IFRS voksende tilslutning og den heraf begrænsede effekt af GAAP.⁴⁹

⁴² Basse, Margrethe (2008,645)

⁴³ lovbekendtgørelse nr. 647 af 15. juni 2006

⁴⁴ KMPG (2008,516)

⁴⁵ Basse, Margrethe (2008,644)

⁴⁶ 1606/2002 art. 4

⁴⁷ Basse, Margrethe (2008,644)

⁴⁸ <http://www.ieta.org/ieta/www/pages/getfile.php?docID=2535>

⁴⁹ www.journalofaccountancy.com/issues/2007/jun/IFRSComingToAmerika.htm og www.pwc.com/CA/en/IFRS/united-states.jhtml for muligheden for at kunne anvende IFRS i USA.

Der vil i Kapitel IV udelukkende blive fokuseret på de indkomstskattemæssige relevante transaktionstyper for CO₂ kvoter og kreditters livscyklus. Anvendelse af alternative skatteretlige tiltag i forbindelse med påvirkning af virksomhedernes incitamenter vil således ikke blive behandlet. Dette begrundes med afhandlingens snævre fokus og ønsket om en dybdegående analyse af denne problemstilling, hvilket medtagelse af alternativer ville begrænse.

Value Added taxes vil i opgaven ikke blive behandlet, da det ikke er tydeligt hvorvidt kvotemarkedet vil blive omfattet heraf. Eftersom afhandlingen er underlagt visse begrænsninger, synes det ikke muligt at foretage en dybdegående analyse af, EMR og deres skatteretlige - og regnskabsmæssige behandling, hvis der både skal sondres mellem de indkomstskattemæssige og de Value Added taxes relaterede emner.

2 CO₂ Kvoter og kreditter

Markedet for CO₂ kvoter er af Fortune Magazine blevet kaldt det 21 århundredes mest bizarre, kontroversielle og komplicerede nye industri.⁵⁰ Ikke desto mindre er det en industri, der er under betydelig vækst og udvikling.⁵¹ Effekten af at begrænse CO₂ udledningen og samtidig oprette et marked for salg af EMR er, at der pludselig er skabt værdi til en handelsvare, som før har været gratis.⁵² Dette betyder, at markeds kræfterne øger virksomhedernes incitament til at optimere effektiviteten og derved udlede mindre CO₂.⁵³ Markedets succes har medført, at udledningen i 2010 er prognosticeret til at nærme sig 1980 niveau.⁵⁴

Internationalt har udviklingen i den retlige regulering dog ikke formået at følge trop med markedets eksplosive vækst. Problemstillingen er ligeledes relevant i Danmark der - uanset den i forhold til andre nationer fremskredne lovgivning - stadig er mangelfuld. For EMR er der efter fem års anvendelse stadig ikke sket en komplet klassificering,⁵⁵ hvilket resulterer i en mangelfuld skattemæssig behandling. Med den voldsomme vækst CO₂ markedet oplever i disse år og udsigten til endnu større vækst i fremtiden,⁵⁶ er det nødvendigt med en øget forståelse for aktiverne indenfor den skatteretlige regulering.

CO₂ kvoter er kendetegnet, ved at de tildeler ejeren en rettighed til at udlede en forudbestemt mængde CO₂ i atmosfæren. Grundet CO₂ kvotens abstrakte natur besværliggøres udviklingen af de juridiske regler for behandlingen af CO₂ kvoter. På denne baggrund er det således nødvendigt at foretage en dybdegående analyse af CO₂ kvoter for at øge forståelsen af aktivet og derved mindske kvotens uhåndgribelighed. Denne viden er nødvendig for at kunne vurdere, hvorledes EMR indenfor skatteretten skal behandles bedst muligt.

Formålet med dette kapitel er dermed, via dekomponering, at undersøge, hvilke særlige karakteristika CO₂ kvoter og kreditter besidder, samt at analysere hvilken indvirkning disse faktorer vil have på den skatteretlige behandling. Dette gøres ud fra ovenstående tankegang om, at en øget forståelse for CO₂ kvoter vil optimere den retlige regulering. Indledningsvis foretages en kort beskrivelse af den historiske udvikling i drivhusgasregulering samt hvad der generelt forstås ved CO₂ kvoter og kreditter.

⁵⁰ Haaerslev, Larsen mfl. (2008, 69)

⁵¹ Bundgaard, Jakob (2008,1)

⁵² Wermaere, Matthieu mfl. (2004,38)

⁵³ Lustgarden, Abrahm (2006,1)

⁵⁴ Udledningen af CO₂ har historisk været stigende. Siden 1980 er koncentrationen af CO₂ i atmosfæren øget med 20 procent.

⁵⁵ Bundgaard, Jakob (2008,10)

⁵⁶ På nuværende tidspunkt er det kun en begrænset del af den antropogene udledning der er omfattet af kvote lovgivningen (ca. 44 procent). Efter 2012 vil fly industrien ligeledes blive omfattet af kvotelovgivningen og det diskuteres hvorvidt biler og husstande i fremtiden skal være omfattet. Basse, Margrethe (2008,728)

2.1 Drivhusgas og CO₂ regulering generelt

Som udgangspunkt fremstår CO₂ som en af de mindst skadelige drivhusgasser i forhold til den skadelige effekt CO₂ har sammenlignet med andre drivhusgasser f.eks. N₂O (lattergas).⁵⁷ Det kan derfor synes mærkværdigt at der fokuseres særligt på denne drivhusgas. Årsagen skal findes i den realitet at udledningen af CO₂ udgør over 80 procent af den samlede udledning af drivhusgasser.⁵⁸ Det er på denne baggrund naturligt, at det bliver efterstræbt at reducere udledningen af CO₂.

I bestræbelserne på at beskytte klimasystemet vedtog man i FN-regi i 1992 UNFCCC⁵⁹ med det formål at stabilisere niveauet af drivhusgasser.⁶⁰ Yderligere etableredes der ved konventionens artikel 7 stk. 1 en partikonference,⁶¹ herefter COP, der mødes en gang årligt og hvilken skal fungere som konventionens øverste myndighed jf. artikel 7 stk. 2. I alt 192 lande har ratificeret konventionen og derved forpligtet sig til at reducere udledningen af drivhusgasser. Konsekvensen af at have ca. 98 procent af alle verdens lande med i en klimaaftale, er at det er nødvendigt med differentierede reduktionskrav, grundet landenes forskellige udviklingstrin, hvilket har resulteret i en gruppering af parterne, i tre kategorier: Alle parter, Annex I-parter og Annex II-parter.⁶² Inddelingen i de tre hovedkategorier er forudsat at være bestemt af forskellige kriterier, blandt andet fattigdom og sårbarhed overfor klimaændringer.

⁵⁷ Basse, Margrethe (2008,635)

⁵⁸ Kaihla, Paul (2007,1)

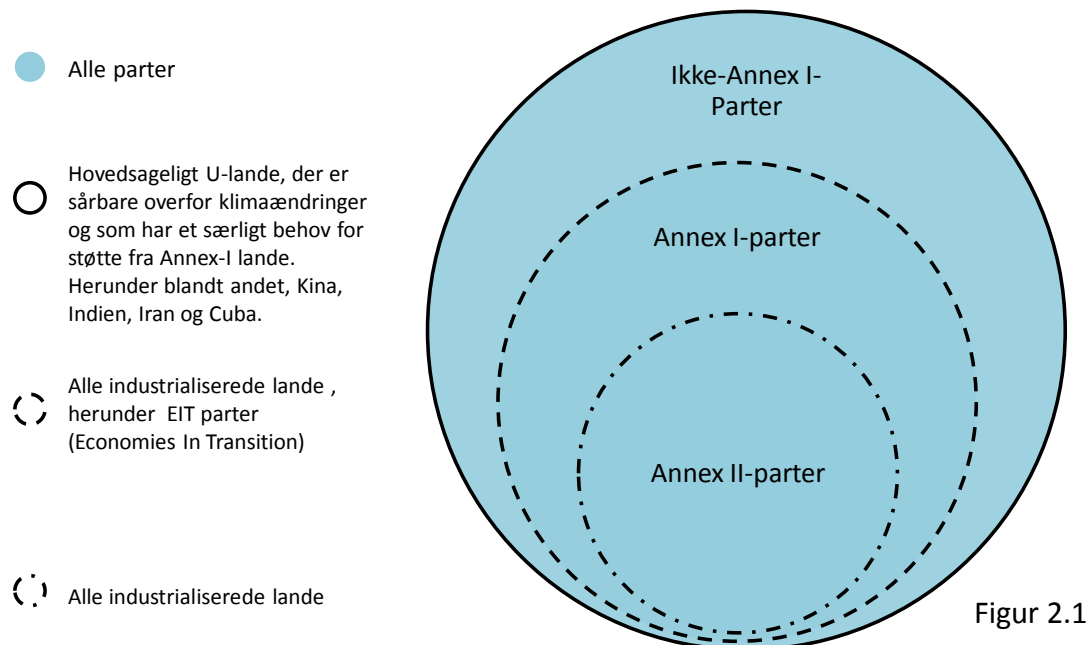
⁵⁹ United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)

⁶⁰ UNFCCC Art. 2.

⁶¹ Conference of the parties

⁶² UNFCCC art. 4 nr. 2 og 3.

Part opdeling til Konventionen

Det nuværende Kvotesystem blev en realitet på baggrund af forhandlingerne på COP3 i Kyoto og er et udslag af generel uenighed blandt de industrialiserede lande, om hvorvidt der skulle fastsættes forpligtende reduktionsmål.⁶³ Resultatet er KP, der etablerer et Cap and Trade system med fleksible mekanismer.⁶⁴ Systemet fungerer således, at der etableres en øvre grænse (Cap) for den antropogene udledning. Hver part får en rettighed til at disponere over en accepteret emissionsmængde "Assigned Amount Units" (AAU). Herudover tillader protokollen den enkelte part at supplere deres AAU med køb (Trade) af Kvoter og kreditter.

Fundamentet for oprettelse af kvotesystemer er den grundlæggende teori om omsættelige forureningstilladelser. Teorien fremhæver at handel med ejendomsrettigheder - til negative eksternaliteter, som CO₂ udledningen repræsenterer - er omkostningseffektivt. Når eksternaliteten gøres omsættelig, etableres der en markedspris, hvilket resulterer i, at de marginale omkostninger bliver identiske for alle forureningskilder. På denne måde gives der et incitament til markedsaktører med laveste marginale

⁶³ <http://www.co2guiden.dk/da-DK/Mereom/Sider/Historiskbaggrund.aspx>

⁶⁴ KP art. 2, 6 og 12

omkostninger til at reducere udledningen mest, og herved fremkommer den omkostningseffektive paretooptimale situation.

KP pålægger Annex I-parterne i den første forpligtelsesperiode (2008-2012) at reducere drivhusgasudledningen med mindst 5 procent. Der er her tale om en netto reduktion idet den delmængde af udledningen, der optages ved fotosyntese, fratrækkes.⁶⁵ Reduktionsforpligtelserne for den anden forpligtelsesperiode (2013-2017) er grundet uenighed på COP 15 ikke fastlagt, hvilket er ensbetydende med at protokollens fremtid efter 2012 er usikker.

Protokollens § 4 stk. 6 tillader lande at gå sammen i bestræbelserne på at virkeliggøre reduktionsforpligtelsen, hvis disse udgør en regional økonomisk integreret entitet. Bestemmelsen omtales derfor ofte som "the EU Bubble".⁶⁶ Protokollen og konventionen er begge ratificeret af EU og udgør de forpligtende retlige rammer for EU's klimaregulering. EU har forpligtet sig til at nedbringe den samlede antropogene drivhusgasemission med 8 procent i den første forpligtelsesperiode.⁶⁷ Den enkelte byrdefordeling er forskellig iblandt medlemsstaterne. Danmark er forpligtet til at reducere emissionen med 21 procent.⁶⁸ Byrdefordelingen er for de flestes vedkommende beregnet på basis af emissionen i 1990.

I 2003 vedtog Rådet kvotedirektivet,⁶⁹ herefter EU ETS, hvilket fremover fastlægger den overordnede klimapolitik inden for EU. Det er et Cap and Trade system som falder inden for KPs artikel 17. Efterfølgende er Linking-direktivet⁷⁰ vedtaget, hvilket tillader anvendelsen af kreditter opnået ved JI og CDM-projekter⁷¹ under EU ETS. Det af EU oprettede kvotemarked er det største enkelte marked oprettet under KP.

2.2 CO₂ Kvoter

Den danske klimaregulering er som udgangspunkt dikteret af de forpligtelser, der er fastlagt på overnationalt niveau, hvilket begrænser den nationale suverænitet på området. Kvoteloven trådte i kraft den 1. januar 2005 og skal sikre opfyldelsen af kvotedirektivet. En CO₂ kvote er en rettighed for ejeren til at

⁶⁵ Basse, Margrethe (2008, 636)

⁶⁶ Basse, Margrethe (2008, 639)

⁶⁷ KP Annex B

⁶⁸ 2002/358/EF bilag I. Reduktionerne er skitseret i den danske nationale allokerings plan (NAP)

[Http://ec.europa.eu/environment/climat/pdf/nap_denmark.pdf](http://ec.europa.eu/environment/climat/pdf/nap_denmark.pdf)

⁶⁹ 2003/87/EF

⁷⁰ 2004/101/EF

⁷¹ Se afsnit 2.3.1 og 2.3.2.

disponere over en fastsat emissionsmængde CO₂ (et ton CO₂).⁷² CO₂ kvotelovens § 2 definerer en "kvote" som et

"Bevis for retten til at udlede 1 ton CO₂ i en nærmere angivet periode"

Heraf fremgår det ligeledes, at et af lovens hovedemner er at regulere de udledningsbeviser som de nationale myndigheder udsteder til virksomhederne som dokumentation af rettighederne. Der er ved kvotelovens § 24 oprettet et nationalt elektronisk register indeholdende oplysninger om tildeling, beholdning, overdragelse, annullering samt returnering af kvoter og kreditter. Der er en forudsætning for enhver handel med kvoter eller kreditter, at både køber og sælger har konti i det nationale register eller i et tilsvarende register oprettet i en anden stat.⁷³ Enhver fysisk eller juridisk person kan efter ønske få oprettet en konto i registret til brug for registrering af CO₂ kvoter eller kreditter.⁷⁴

Effekten af kvotelovgivning er, at de underlagte virksomheders muligheder for at udføre de relevante aktiviteter indskrænkes.⁷⁵ Dette opnås ved kun at tillade aktiviteter, der indebærer udledning CO₂ i den udstrækning, at der betales med kvoter eller kreditter for den pågældende udledning. EMR anvendes ved at (driftslederen)⁷⁶ på produktionsanlægget overdrager et bestemt antal EMR til annullering som modydelse for udledning af en modsvarende mængde CO₂ jf. CO₂ kvotelovens § 13, stk. 3. Annulleringen skal ske årligt, svarende til den udledning produktionsanlægget har haft det pågældende år. Forsømmelse af pligten til at returnere et tilstrækkeligt antal kvoter svarende til emissionsmængden resulterer i, at produktionsanlægget pålægges strafsanktioner.⁷⁷ Strafsanktionen er uden betydning for pligten til at returnere et tilstrækkeligt antal kvoter, og produktionsanlægget vil stadig være pålagt at returnere det manglende antal kvoter jf. CO₂ kvotelovens § 31, stk. 1 og 5.

KP fastlægger ikke tildelingsmetoder, og der har efterfølgende været en længerevarende debat vedr. valget mellem gratis tildeling (grandfathering) og auktionering ved udarbejdelsen af kvotedirektivet.⁷⁸ I den første forpligtelsesperiode er det blevet valgt at medlemsstaterne skal tildele 90 procent af kvoterne vederlagsfrit til de berørte virksomheder. De sidste 10 procent af kvoterne kan medlemsstaterne vælge at bortauktionere; Danmark har valgt ikke at gøre brug af denne mulighed og tildeler alle kvoterne

⁷² Basse, Margrethe (2008,643)

⁷³ Registret er udformet efter kommissionsforordningen om et standardiseret system.

⁷⁴ Driftslederen af en produktionsvirksomhed der er underlagt kvoteloven er pålagt at have en driftskonto i registeret jf. Kvoteregistreringsbekendtgørelsen § 3, stk. 1.

⁷⁵ På nuværende tidspunkt omfatter kvoteloven stationære produktionsenheder med de i §§ 5-8 angivne aktiviteter jf. § 3, hvilket betyder at det foreløbig "kun" er storindustrien der er reguleret. De kvotebelagte sektorer står for 44 procent af den samlede udledning.

⁷⁶ "En person der driver eller kontrollerer et anlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser til den tekniske drift heraf" jf. kvotedirektivets artikel 3.

⁷⁷ Kvotedirektivets artikel 16 stk. 3, 2. pkt. fastsætter bøden til 100 euro for hvert ton CO₂.

⁷⁸ Basse, Margrethe (2008,695)

vederlagsfrit. Med ændringsdirektivet⁷⁹ ændres tildelingen for perioden efter 2012. Herefter vil hovedreglen være auktionering.⁸⁰

Det tildelte antal kvoter baseres på baggrund af de historiske CO₂ udledninger virksomhederne har haft⁸¹ og skal nedfældes i den nationale fordelingsplan. Allokeringsplanen skal indeholde den samlede nationale tildeling for den relevante periode⁸² og godkendes af kommissionen jf. CO₂ kvotelovens § 38. Allokeringsplanen tildeler virksomhederne et bestemt antal kvoter, som tildeles med 20 procent hvert år igennem hele perioden. Skønt virksomhederne får tildelt en samlet mængde kvoter, er det kun de reelt uddelte 20 procent som virksomhederne har råderum over. Kvoterne udstedes for et år ad gangen og skal tilbageleveres ved årets udløb.⁸³ Det er muligt for virksomhederne at anvende banking dvs., det er muligt for virksomhederne at opspare ubrugte kvoter til næste år inden for den aktuelle periode jf. artikel 13 stk. 3, 2 led.⁸⁴ Der accepteres ikke banking mellem perioderne, hvilket betyder, at ubrugte kvoter fra den første forpligtelsesperiode vil blive værdiløse efter 2012.⁸⁵

Ved aftaler mellem parter, der medfører overførsel af kvoter fra registeret, er konsekvensen, at parternes AAU ændres.⁸⁶ Kvoterne kan frit omsættes og kan erhverves af alle.⁸⁷ "Brugsretten" til kvoter og kreditter opnås først ved registrering i registret, og kvoter og kreditter eksisterer kun i elektronisk form.

2.2.1 Kvalifikation og beskatning af CO₂ Kvoter.

I forbindelse med beskatningen af EMR er det væsentligt at iagttage, at der i forbindelse med erhvervelse heraf, eksisterer forskellige typer købere med differentieret anvendelsesformål og begrundelse for erhvervelse. Der kan formodes tre forskellige typer af investorer.

Der er tre typer brugere af EMR;

⁷⁹ 2009/29/EF

⁸⁰ 2009/29/EF art. 10

⁸¹ Kvotetildelingen foretages som en gennemsnitsberegning af de historiske CO₂ udledninger i perioden 1. januar 1998- 31. december 2004 jf. kvotelovens § 16 stk. 1-2. Virksomheder der ikke har været i drift igennem hele perioden anvender den for basisårene relevante driftsperiode. Virksomheder idriftsat efter 2004 anvender den jf. kvotelovens § 19 stk. 3-8 fordelingsnøgle.

⁸² 5 års perioder startende med den første forpligtelsesperiode (2008-2012) og anden forpligtelses periode (2013-2017).

⁸³ 2003/87/EF art. 12, stk. 3

⁸⁴ Som udgangspunkt er kvoter gyldige i hele den periode for hvilken de er tildelt jf. 2003/87/EF, art 13 stk1. Dog kan der ved skatterettens anvendelse af FIFO princippet jf. afl. § 40 stk. 5, argumenteres at kvoter i skattemæssig forstand maksimalt, med banking har en levetid på 2 år.

⁸⁵ Kvoter kan omsættes i indtil 4 måneder efter ophøret af den tildelte periode. Der vil derfor være mulighed for at omsætte ubrugte kvoter fra 2012 indtil 30. april 2013. Se også Basse, Margrethe (2008, 716)

⁸⁶ KP art. 3 stk. 10-13.

⁸⁷ kvote direktivets artikel 12 samt jf. artikel 19, stk. 2 1. pkt.

1. Virksomheden underlagt kvotelovgivning som erhverver EMR med henblik på anvendelse dvs. opfyldelse af forpligtelsen under CO₂ lovgivningen. Virksomheden er den eneste ikke frivillige erhverver.
2. Investoren der erhverver EMR med videresalg og profit for øje. Virksomheder vil ved salg af overskydende (gratis tildelte) rettigheder falde ind under denne type.
3. Miljøforkæmperen, der erhverver EMR med henblik på at lade den udløbe ubrugt, for herved at nedsætte den samlede udledning yderligere.

I fraværet af særregler til behandling af CO₂ kreditter, ses der indledningsvis på kvalificeringen og beskatningen af den klassiske form for CO₂ kvoter. Der ses i denne forbindelse på, hvad der skatteretligt forstås ved Kvoter. Denne afklaring er nødvendig, da kvalificeringen og beskatningen af de udvalgte CO₂ kreditter tager udgangspunkt i disse begreber.

Hverken UNFCCC eller KP tager direkte stilling til karakteristika for EMR, hvilket betyder, at det samme gør sig gældende for CO₂ kvoter og kreditter. Dette er dog ikke ensbetydende med, at der ikke indirekte kan udledes fortolkningsbidrag i disse retskilder.

På COP 7 blev Marrakesh aftalen vedtaget, hvor principperne og forholdene omkring emissionshandlen under KP præciseres. Heraf fremgår det:

*"Further recognizing that the Kyoto Protocol has not created or bestowed any right, title of entitlement to emissions of any kind on parties included in Annex I."*⁸⁸

Den i Marrakesh anvendte formulering er med til at afgrænse, hvilke rettigheder der er skabt gennem KP. Der har været en del usikkerhed omkring ejendomsretten til CO₂ kvoterne; af ordlyden følger det, at ejeren igennem KP hverken har generel ejendomsret til emission i atmosfæren eller en ret til at forhindre andre parter i at udlede CO₂. Igennem KP er der således ikke tildelt nogen form for eksklusiv ejendomsret over den samlede atmosfære hos de reduktionsforpligtende Annex-I Lande, da denne er en del af den fælles ejendomsret. Tværtimod pålægger KP parterne en pligt til at mindske deres udslip. Der er således ikke tale om ejendomsrettighed i traditionel forstand, men i den udstrækning at kvoterne er omsættelige, vil der være en begrænset ejendomsret. Hvad angår den folkeretlige regulering, er der således ikke nogen klar definition af ejendomsrettigheder for EMR, der kan give fuld afklaring af de ejendomsretlige forhold i

⁸⁸ Marrakesh Accord (1: Principles, nature and scope of the mechanisms pursuant to Articles 6, 12 and 17 of the Kyoto Protocol) Decision -/CP.7

forbindelse CO₂ kvoter og kreditter. Det er på denne baggrund overladt til national regulering at afklare de ejendomsretlige forbehold.

EU har valgt at forpligte sig som en samlet enhed i forhold til opfyldelse af reduktionsforpligtelserne, hvilket har resulteret i kvotedirektivet. Kvotedirektivet kan være med til at belyse ejendomsretlige aspekter ved EMR. Det fremgår af kvotedirektivets art. 12, stk. 1, at kvoter frit kan overdrages mellem personer i fællesskabet, hvilket betyder, at EMR må rubriceres som værende et formueretligt gode. Det fremgår således, at det ikke udelukkende er virksomheder omfattet af kvotereguleringen, der kan være indehavere af kvoterne. På baggrund heraf er det i teori og Europæiske menneskerettighedsdomstols praksis antaget, at der eksisterer en ejendomsret, som er beskyttet af den Europæiske Menneskerettighedskonventions tillægsprotokol art. 1.⁸⁹

Det skal dog noteres at den europæiske menneskerettighedsdomstol i dommen Jacobsson v Sweden⁹⁰ accepterer, at ejendomsretten ikke forhindrer staterne i at indskrænke ejendomsretten i det omfang, det er samfundsmæssigt efficient. Dermed hindrer EMERK art. 1, at der f.eks. ændres i allokeringsvilkår, således at nogle virksomheder får tildelt et mindre antal kvoter i forhold til tidligere regulering.

Kvotedirektivets artikel 3 (a) definerer en kvote på følgende måde:

“an allowance to emit one tonne of carbon dioxide equivalent during a specified period, which shall be valid only for the purposes of meeting the requirements of this Directive and shall be transferable in accordance with the provisions of this Directive”

Som det fremgår, giver definitionen ikke nogen præcisering, af hvilken klassificering af CO₂ kvoter og kreditter, der skal anvendes af medlemsstaterne. Ikke desto mindre indeholdt første udkast til kvotedirektivet en klassificering af kvoterne som en administrativ autorisation. Definitionen blev dog fjernet inden forslaget blev behandlet, med henvisning til medlemsstaternes differentierede retstraditioner og overholdelse af subsidiaritetsprincippet.⁹¹

Alligevel giver kvotedirektivet et betydeligt bidrag til forståelsen af hvilke karakteristika, en kvote besidder. Efter kvotedirektivet er en kvote kendetegnet ved at være:

- 1) En ret til at udlede et ton CO₂.
- 2) Mulig at overdrage i henhold til kvotedirektivet.

⁸⁹ Pagh, Peter (2007, 625)

⁹⁰ Allan Jacobsson v Sweden (1990) 12 EHRR 56. Se bilag I

⁹¹ Freestone, David mfl. (2005, 48)

- 3) Anvendelig til at opfylde kravene under kvotedirektivet.
- 4) Gælder i en specifik periode.

På baggrund af ovenstående må det fastslås, at der er etableret et formueretligt gode, hvortil der er tilknyttet en række ejendomsretlige egenskaber og begrænsninger. Der er dog ikke foretaget en egentlig klassificering, hvorfor der må søges i national lovgivning for at skitsere hvilken aktivklasse, de gældende karakteristika peger i retning af.

I dansk kontekst blev der i 2004 indført særlige bestemmelser, der omhandlede den skattemæssige behandling af CO₂ kvoter.⁹² Bestemmelserne blev efterfølgende udvidet, således at de blev til en generel kvotebeskatning, der omfattede alle former for kvoter. I den valgte model tilhører CO₂ kvoter i skattemæssig henseende aktivklassen kvoter. Den skattemæssige regulering af CO₂ kvoter er placeret samme sted som reglerne for immaterielle aktiver, og uanset disse ikke er undergivet de almindelige regler herom er det i teorien antaget, at de i skatteretlig forstand er kvalificeret således.⁹³ Argumentationen er forståelig, idet kvoter som udgangspunkt synes omfattet af begrebet immaterielle aktiver.⁹⁴ Der kan dog også argumenteres for, at der i Danmark - med oprettelsen af en samlet regulering af kvoter - er skabt en særlig aktivklasse (kvoter).⁹⁵ Forarbejderne tilbyder ikke meget hjælp i forhold til klassificeringen, og der er således ikke sket fuldstændig afklaring af spørgsmålet.

Idet markedet for EMR er forholdsvis nyt, er retspraksis på området stærkt begrænset, og kan ikke bidrage til afklaring af spørgsmålet. Imidlertid kan der udledes fortolkningsbidrag fra retspraksis for andre kvotesystemer, der har eksisteret i længere tid, om end denne retspraksis også er begrænset. I dommen 2004.960Ø⁹⁶ (omhandlende fiskeriopdrætstilladelser på Færøerne) fastlagde Østre landsret, hvorledes klassificeringen af en tilladelse til at udnytte naturressourcer skal ske. I dommen omtales fiskeriopdrætstilladelserne som et formuegode, der har karakter af et immaterielt aktiv. Dommen vedrører ganske vist en opdrætstilladelse, som primært må sidestilles med tilladelsen til at udlede CO₂, og som tildeles i henhold til CO₂-kvotelovens § 9. Dommen må dog alligevel kunne tages til indtægt for, at offentligt tildelte rettigheder kan betragtes som immaterielrettigheder. Det må således antages, at uanset hvorvidt der er tale om et selvstændigt kvotebegreb eller en afart af immaterielle aktiver, har kvoter mange ligheder med immaterielle aktiver og vil således i resten af afhandlingen blive behandlet herefter.

⁹² Jf. bemærkningerne til Lovbekendtgørelse 2007-10-11 nr. 1191

⁹³ Bundgaard, Jakob (2008,7)

⁹⁴ Se afsnit 2.4.1.2

⁹⁵ Bundgaard, Jakob (2008,7)

⁹⁶ Se bilag I

Den danske CO₂ kvotebeskatning følger de generelle regler herom i afskrivningsloven⁹⁷ § 40 A (engangskvoter) og B (løbende kvoter). CO₂ kvoter er et typisk eksempel på engangskvoter,⁹⁸ hvorfor AFL § 40 A finder anvendelse ved beskatningen heraf. Anvendelsesområdet for AFL fremgår af AFL § 40 A stk. 1:

”Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan anskaffelsessummen til erhvervelse af en kvote, der giver ret til at producere, levere, anvende, udnytte eller fange en bestemt mængde af et produkt eller en ressource eller at udlede en bestemt mængde af produkter eller ressourcer, herunder forurenende affaldsprodukter, og som kun kan bruges én gang (en engangskvote), fradrages i det indkomstår, hvori kvoten er anvendt i produktionen. Reglerne i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på andele af engangskvoter, der er anvendt i produktionen”.

Foruden AFL § 40 A reguleres CO₂ kvoter ved Ligningsloven⁹⁹ § 7 Y heraf fremgår det:

”Værdien af kvoter og betalingsrettigheder, som er omfattet af afskrivningslovens §§ 40 A-40 C, og som er tildelt vederlagsfrit, medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst”.

I forhold til den skatteretlige behandling af gratis tildelte kvoter fremgår det tydeligt, at den vederlagsfri tildeling af EMR ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst¹⁰⁰. Dette betyder, at den vederlagsfrie tildeling af CO₂ kvoter er skattefri. Undtagelsen til dette er kvoter overdraget vederlagsfrit mellem personer eller selskaber, idet sådanne overdragelser vil blive sidestillet med køb jf. AFL § 49.

Frdrag for CO₂ kvoter reguleres af AFL § 40 A. Heraf fremgår det, at den danske skattelovgivning tillader kvoteindehaveren at fratrække anskaffelsessummen ved erhvervelse af CO₂ kvoten i det år,¹⁰¹ hvori den er blevet anvendt i produktionen. Som tidligere nævnt, er der tre typer købere, men det er kun én af dem, der anvender kvoterne i produktionen.¹⁰² Eftersom anvendelse af kvoter i produktionen og udløb af uanvendte kvoter sidestilles med afståelse, må det således slutes, at alle købere, der erhverver kvoter, der ved udløb er ubrugte, ligeledes er omfattet af fradragsretten. Afståelsessummen sættes i pågældende tilfælde til nul jf. AFL § 40 A stk. 4. Det må på denne baggrund antages, at det udelukkende er virksomheder, der anvender kvoter som et led i produktionen samt ejere, hvor kvoterne udløber, der har mulighed for at fradrage

⁹⁷ jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 8. august. Herefter AFL

⁹⁸ Bundgaard, Jakob (2008,7)

⁹⁹ jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006 herefter LL

¹⁰⁰ Bliver yderligere uddybet af AFL § 40 a stk. 3: ”Anskaffelsessummen som nævnt i stk. 1 og 2 sættes til nul for engangskvote eller andel heraf der er tildelt vederlagsfrit”.

¹⁰¹ Som udgangspunkt må det antages at frdraget vil blive indregnet i samme år hvori de anskaffes. Det er irrelevant at frdrage tildelte kvoter og der er derfor kun købte kvoter hvor i bestemmelsen reelt finder anvendelse. Købte kvoter finder som regel anvendelse i samme år, idet købet ofte afspejler differencen mellem de tildelte kvoter og den faktiske udledning. Eventuelle kvoter der ikke anvendes samme år de er indkøbt vil herefter blive anvendt efterfølgende jf.

FIFO princippet.

¹⁰² Jf. AFL § 40 A, stk. 1.

omkostningen ved indkøb af kvoter. Det er uden betydning, at kvoten er blevet erhvervet vederlagsfrit, idet anskaffelsessummen i denne situation estimeres til nul.

Fortjeneste og tab ved afståelse eller udløb af kvoter reguleres af AFL § 40 stk. 2 heraf fremgår det:

”Fortjeneste eller tab ved salg eller udløb af en engangskvote eller en andel heraf medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf sælges eller udløber uden at være anvendt i produktionen”.

Det følger heraf, at fortjeneste og tab ved afståelse medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst. Skattepligten gælder såvel tildelte som købte kvoter, hvorimod adgangen til fradrag udelukkende gælder købte kvoter.¹⁰³ Det skattepligtige grundlag opgøres som differencen mellem afståelsessummen og den nedskrevne værdi af anskaffelsessummen jf. AFL § 40 A stk. 2. 2 pkt.

AFL § 40 A stk. 5 fastsætter anvendelsen af FIFO-princippet¹⁰⁴ i forbindelse med avanceopgørelsen af kvoter. Princippet kan have anselig indflydelse i handelssituationer, hvor erhververen af kvoter har fået tildelt den første kvote vederlagsfrit. Ifølge TfS 2006, 434 SR fandt skatterådet, at der på tidspunktet for tildelingen af kvoter for en bestemt periode er sket erhvervelse, uanset at kvoterne ikke er til rådighed endnu.¹⁰⁵ Anskaffelsessummen vil således være nul i forhold til avanceopgørelsen, men også i forhold til afskrivningsmuligheden. I pågældende tilfælde vil den skattepligtige fortjeneste udgøre hele afståelsessummen for den først solgte kvote, idet anskaffelsessummen og/eller den nedskrevne værdi vil udgøre nul, og der vil derfor ikke være noget at trække fra afståelsessummen.

CO₂ kvoter og kreditter kan begge karakteriseres som *omsætningsaktiver, der giver en rettighed til at udlede CO₂* og de er således udledningsrettigheder med kvote-lignende karakteristika. Nedenfor foretages en kort beskrivelse af CO₂ kreditter og deres særlige karakteristika

¹⁰³ Jf. pkt. 3.3. i bemærkningen til l 229.

¹⁰⁴ (First-in-first-out) Formodningsregel, der anvendes i skatteretten, hvorefter de varer der er først anskaffet, formodes at være solgt først. Se b.la. FSR 26. august 2004 sas/hj (H059-04)

¹⁰⁵ Betydningen af dette er at alle tildelte kvoter herunder ikke udstedte kvoter anses, for at være anskaffet forud for ethvert køb af CO₂ kvoter. Afgørelsen har den effekt af enhver handel med kvoter således vil blive under kastet fuld kapitalgevinstbeskatning, grundet FIFO princippet.

2.3 CO₂ Kreditter

For virksomheder der, i kraft af deres tildeling, ikke er i stand til at opfylde den ved CO₂ kvotelovens § 13 stk. 3 fastsatte forpligtelse,¹⁰⁶ er der ved KP åbnet op for alternative muligheder. Der er tre alternativer; LULUCF-projekter, Joint Implementation mechanism-projekter¹⁰⁷ samt Clean Development Mechanism projekter.¹⁰⁸ Ved deltagelse i et af ovenstående projekter tilegner deltagerne sig kreditter, som herefter anvendes til at "betale" for CO₂ udledning. Kreditterne er ubrugte kvoter af tilladelig udledning, der kan sælges videre.

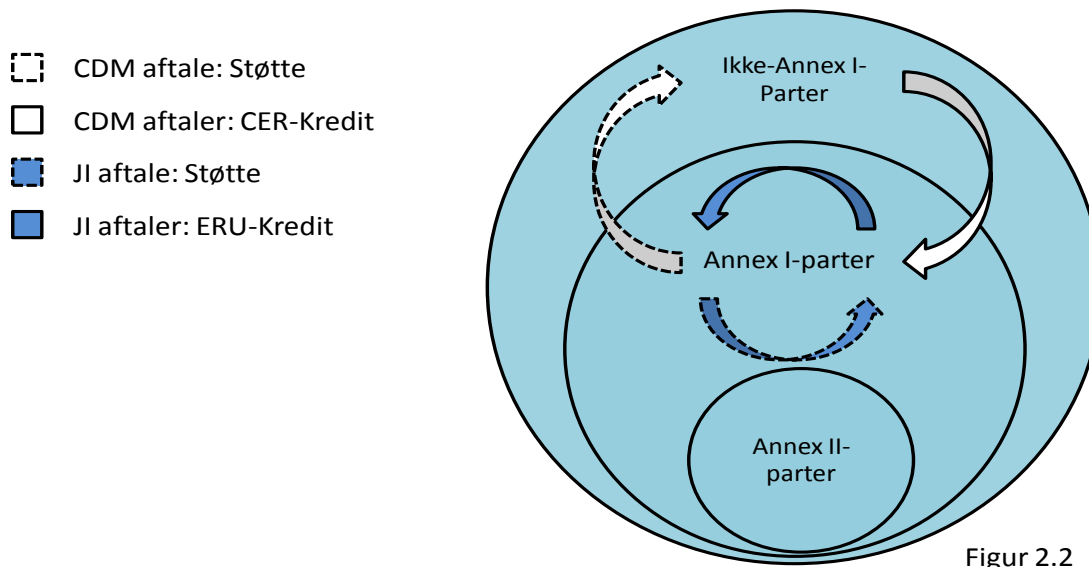
I 2005 blev kvotedirektivet ændret ved linkingdirektivet, der sikrede kompatibilitet mellem de ved KP art 6 og 12 hjemlede fleksible mekanismer hhv. JI- og CDM projekter og EU ETS. Dette gør kreditter opnået ved JI- og CDM-projekter langt mere relevante, idet de anerkendes under EU ETS, og derfor kan anvendes af pålagte virksomheder til at opfylde den pålagte betalingsforpligtelse. Formålet med JI- og CDM-projekter er at optimere den eksisterende udledning for hermed at opnå en reduktion i CO₂ udledningen. Den overordnede struktur er som udgangspunkt ensartet for JI- og CDM projekter, og det primære, der adskiller dem, er de deltagende parter. Dette er ikke ensbetydende med, at projekterne er identiske, idet der er grundlæggende forskelle på de individuelle krav og regler der er tilknyttet de enkelte projekter og de hertil hørende kreditter. Det anvendes blot til at illustrere det grundlæggende koncept for opnåelse af kreditter ved JI- og CDM- projekter.

¹⁰⁶ Herefter blot forpligtelsen.

¹⁰⁷ Herefter JI-projekter

¹⁰⁸ Herefter CDM-Projekter

JI- og CDM aftaler

109

Et væsentligt aspekt ved anvendelsen af alle CO₂ kreditter til opfyldelse af reduktionsforpligtelsen er princippet om supplementaritet,¹⁰⁹ hvilket betyder, at kreditterne kun kan anvendes i det omfang, de udgør et supplement i forhold til de erhvervede kvoter.¹¹¹ For at JI- eller CDM-projekter giver adgang til kreditter, kræves det, at projektet godkendes af de kompetente organer i værtsstaten.¹¹² For at projektet skal kunne godkendes, er det et krav, at der kan fremlægges dokumentation for, at den ved projektet opnåede

¹⁰⁹ Udgangspunktet er, som det fremgår af fig. 2.2, at der mellem to parter til protokollen kan indgås aftale om et projekt, hvorved den ene part (donorstaten) finansierer et projekt, der indebærer en reduceret CO₂ udledningen for den anden part (Værtsstaten). Værtsstaten vil ifølge KP herefter få tillagt de ved projektet erhvervede kreditter (antallet af kreditter baseres på den ved projektet opnåede reduktion af CO₂ udledningen) oveni den internationale tildeling af kvoter. Kreditterne overføres herefter til donorstaten, som betaling for den ydede støtte. De overførte kreditter bliver naturligvis, ved overførsel til donorstaten, annulleret i værtsstatens register. Overdragelsen af de opnåede kreditter betyder, at værtsstaten skal annullere et antal kvoter svarende til den overdragede mængde i det nationale register. Under CDM aftaler vil værtsstaten altid være en Ikke-Annex I-part og donorstaten vil altid være en Annex I-part. JI aftaler derimod foregår udelukkende Annex I-parter imellem. Se figur 2.2

¹¹⁰ Vedtaget på COP 11 i Montreal. Reglen om supplementaritet er selvfølgelig kun gældende for virksomheder underlagt kvoteloven.

¹¹¹ Danmark valgte for perioden (2008-2012) at fastsætte denne grænse til ca. 19 procent af den samlede tildeling for perioden. Kommissionen besluttede dog i 2007, at grænsen var for høj, og Danmark er blevet pålagt at nedsætte grænsen til ca. 17 procent for perioden. Det samlede loft differentieres mellem forskellige virksomheder alt efter deres produktionsform og bliver individuelt fastsat for virksomhederne. Det godtages at loftet overskrides enkelte år dog således det samlede loft for perioden ikke overskrides

¹¹² I Danmark er det energistyrelsen.

reduktion ikke ville have kunne være opnået uden projektets gennemførelse.¹¹³ Projektet skal altså have en reel effekt på reduktionen af drivhusgasser for at kunne få kreditter tildelt.

For at undgå dobbelttælling bliver der ved konvertering af kreditter til kvoter anvendt samme princip som ved overdragelse af kreditter. Anvendelsen sker ved, at medlemsstaten udsteder en kvote og samtidig afstår en kvote i bytte for en kredit. Herefter bliver kreditten annulleret og kan således kun anvendes en gang.

2.3.1 JI Projekter

Der er ved KP art. 6 etableret adgangen til at optjene kreditter ved JI-projekter. JI-projekter kan både tage form af reduktioner af CO₂ udledningen eller ved etablering af sinks.¹¹⁴ Kreditterne, der genereres ved etablering af et JI-Projekt, er et tilgodehavende på retten til at udlede en mængde CO₂-ækvivalenter beregnet i ton CO₂. Kreditterne opnået ved et JI-projekt hedder Emissions Reduktion Unit (ERU).

CO₂ kvoter udstedes for et år ad gangen og skal derefter returneres, hvilket giver en reel gyldighed på et år.¹¹⁵ Af den tilgængelige litteratur fremgår det ikke entydigt, hvorledes ERU's gyldighed strækker sig. I det nuværende system, der opererer med 5 års perioder, vil det naturlige udgangspunkt for ERU være at kreditter udstedt i perioden¹¹⁶ vil have gyldighed indtil periodens udløb, der vil altså være en gyldighed på maksimum 5 år. I forbindelse med overgangen til den næste 5-års periode (2013-2017) er der som sagt usikkerhed grundet den manglende post-kyoto aftale.¹¹⁷ EU har forudset denne situation og har med direktiv 2009/29/EF foretaget nogle væsentlige lovreguleringer for den benævnte periode. Direktivet giver parterne mulighed for at konvertere ERU'er optjent i perioden 2008-2012, til kvoter, helt frem til d. 31. december 2014.¹¹⁸ Effektivt medfører dette, at kreditter i perioden 2008-2012 vil have maksimum gyldighed på 7 år. Ved indløsning af kreditter, udleveres der et tilsvarende antal kvoter. De herved udleverede kvoter vil have samme gyldighed som kvoter udleveret i samme år.¹¹⁹ Spørgsmålet om banking, er irrelevant eftersom ERU'r er gyldige hele perioden og deres udløb efter perioden er klart defineret.

¹¹³ Jf. Princippet om additionalitet

¹¹⁴ Basse, Margrethe (2008,655)

¹¹⁵ Der kan argumenteres for at gyldigheden er maksimalt fem år ved hjælp af banking. Dog skal kvoterne afleveres til annullering hver år og de ubrugte tildeles igen efterfølgende år hvilket giver en reel gyldighed på et år.

¹¹⁶ 2008-2012. Optjente ERU'er fra før 2008 vil i denne fremstilling ikke blive medtaget, da de ikke er relevante. Dette skyldes at vi på nuværende tidspunkt er i en ny periode og resterende ERU'r fra foregående periode vil således enten være ugyldige eller identiske med ERU'r udstedt i denne periode.

¹¹⁷ Copenhagen Accord er udelukkende en hensigtserklæring der ikke pålægger CO₂ reduktioner for perioden efter 2012.

¹¹⁸ Direktiv 2009/29/EF L 140/67 nr. 29

¹¹⁹ Det kan argumenteres at Gyldigheden for ERU således bliver længere end 7 år, hertil skal det siges kvoterne kun kan anvendes i den periode hvortil de er tildelt, hvilket i denne henseende vil være 2014 og maksimum vil således forblive 7 år.

Muligheden for at anvende JI-Projekter - og herigennem erhverve EU ETS kompatible kreditter - vil efter 2012, i mangel af en ny international klimaaftale, blive afskaffet.

Ligesom for kvoter er der en del usikkerhed omkring ejendomsretten til ERU'er og hvordan de skal behandles. Det må her antages at der er den samme form for begrænset ejendomsret som under kvoter. Dette begrundes med at rådigheden over ERU'er er den samme som ved kvoter eller større, dog kan der ikke være tilknyttet fuld ejendomsret idet konventionen ikke tildeler dette.¹²⁰

2.3.2 CDM Projekter

CDM-Projekter er reguleret i art 12 ved KP og udgør den anden af de fleksible mekanismer, der er anvendelig i forbindelse med EU ETS. I modsætning til JI-projekter kan der ved CDM-projekter udelukkende genereres kreditter ved projekter, der muliggør reduktion af drivhusgasser. De opnåede kreditter ved et CDM-projekt kaldes Certified Emission Reduktion (CER).

Ifølge direktiv 2009/29/EF vil der i mangel af en ny international klimaaftale stadig være mulighed for at anvende CDM-Projekter til at opnå kreditter indtil en ny klimaaftale vedtages, og i mangel af dette så indtil 2020. Dog vil der ligesom for JI-Projekter være samme adgang til at anvende ubrugte kreditter fra CDM-projekter udstedt før 31. december 2012 indtil 31. december 2014. Vedrørende gyldigheden af CER gælder der som udgangspunkt de samme principper som under ERU, og der vil derfor gælde en maksimal gyldighed på 7 år. Eftersom CDM projekt mekanismen opretholdes efter 2012, er det relevant at se på banking.

Det fremgår ikke tydeligt hvorvidt der er åbnet op for mulighed for banking mellem første og anden forpligtelsesperiode for CER. I 2009/29/EF art. 11a stk. 4 fremgår det, at CER fra første forpligtelsesperiode kan omveksles til kvoter fra CDM projekter i Least Developed Country (LDC) lande til anvendelse efterfølgende. Beskrivelsen af kvoterne i direktivet stemmer godt overens med den formulering, der anvendes om CER,¹²¹ men direktivet anvender alligevel begrebet kvote. Det kan således diskuteres, hvorvidt det reelt er kvoter, eller om det er nye CER der bliver udstedt.¹²² Eftersom både den franske - og danske oversættelse anvender udtrykket kvote i stedet for CER eller kredit, må det være et udtryk for, at CER bliver

¹²⁰ Marrakesh Accord (1: Principles, nature and scope of the mechanisms pursuant to Articles 6, 12 and 17 of the Kyoto Protocol) Decision -/CP.7

¹²¹ KP art.12

¹²² En endelig afklaring kan ej findes i de forskellige sproglige versioner af direktiver hvor der ligeledes er forskel på den anvendte terminologi. Den engelske version af direktivet anvender termen allowances (Godtgørelser), hvorimod både den franske og danske begge anvender kvote.

vekslet til en kvote. Det virker også logisk i sammenhæng med betragtningerne,¹²³ der ligger til grund for direktivet. Det må således antages, at banking mellem perioderne ikke er tilladt, for overskydende CER fra første forpligtelsesperiode.

Der kan argumenteres for, at eftersom CER kreditter er skabt gennem CDM projekter via reduktion af emissionen i et Non-Annex-I¹²⁴ stat herved ikke er underlagt formuleringen i Marrakesh,¹²⁵ hvilket betyder at der må medfølge en eksklusiv - og uindskrænket ejendomsret. Argumentationen synes dog ikke relevant, idet de opnåede CER kreditter som led i CDM projektet i sidste ende vil ende hos et Annex-I land, og således igen bliver omfattet af Marrakesh. I forhold til CERs ejendomsret, henvises der til ERU, idet der, uanset forskelligheden i kreditterne, er tilknyttet samme begrænsede ejendomsret.

2.4 Kvalifikation og beskatning af CO2 Kreditter.

I nærværende afsnit undersøges det, hvordan CO₂ kreditter kvalificeres og beskattes i henhold til gældende dansk ret. Fællesnævneren for EMR, hvad enten det er CER, ERU, RMU kvoter eller lignende, er, at de alle sammen er ensbetydende med et ton CO₂ ækvivalent, og at de hver især har deres eget unikke serienummer. I bund og grund er de hovedsageligt regnskabsenheder, der er registreret og kontrolleret i nationale registre som er oprettet i, og vedligeholdet af Annex-I lande. Samtidig er de omsættelige aktiver med to essentielle ensartede egenskaber:

- De repræsenterer en rettighed til at udlede en nærmere bestemt mængde drivhusgas i atmosfæren og er
- Omsættelige inden for særligt bestemte forhold.

Uanset de generelle ligheder fremstår aktiverne dog ligeledes med væsentlige forskelle:

- De er enten skabt eller fordelt gennem en reguleringsenhed (International / hjemmemarkedet) og de er underlagt forskellige juridiske ordninger (obligatorisk / frivillig)
- De adskiller sig i omfanget af deres anvendelse, der spænder fra at overholde internationale eller nationale juridisk bindende reduktionsforpligtelser til opfyldelse af frivillige tilsagn

¹²³ Det fremgår af betragtning 31 til 2009/29/EF at den primære årsag til opretholdelsen af CDM projekter er for at sikre en stabil vækst i LDC lande. Det må antages at en tilladelse til banking mellem perioderne ville mindske effekten af fremtidig CDM aftaler og derfor gå imod formålet med bestemmelser i art. 11a stk. 4.

¹²⁴ "Further recognizing that the Kyoto Protocol has not created or bestowed any right, title of entitlement to emissions of any kind on parties included in **Annex I**"

¹²⁵ Marrakesh Accord (1: Principles, nature and scope of the mechanisms pursuant to Articles 6, 12 and 17 of the Kyoto Protocol) Decision -/CP.7

For at skabe større overblik over nærværende analyse er de særlige karakteristika, som de udvalgte CO₂ kreditter har, indledningsvis oplistet.

I henhold til afsnit 2.3.1 og 2.3.2 er de særlige karakteristika, som følger:

- Elektronisk form.
- Giver rettighed til konvertering til kvote.
- Singulær anvendelse.
- Begrænset ejendomsrettighed.
- Mulighed for anvendelse efter første periodes udløb.
- Intet fastsat udløb, dog formodentlig kun gyldige i syv år.

2.4.1 Dansk ret

CO₂ kvotelovens § 2, nr. 20 definerer en kvote som: bevis for retten til at udlede 1 ton CO₂ i en nærmere defineret periode. CER og JI kreditter defineres hhv. i lovens § 2 nr. 3 og nr. 20 på følgende måde;

”CDM-kredit: En CDM-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, som er udstedt i medfør af Kyotoprotokollens artikel 12. Betegnes i ændringsdirektivet som CER ” og

”JI-kredit: En JI-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, som er udstedt i medfør af Kyotoprotokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyotoprotokollen. Betegnes i kvotedirektivet som ERU.”

Af definitionerne fremgår det, at der i dansk ret begrebsmæssigt er forskel på kvoter og kreditter. Forarbejderne¹²⁶ henviser dog blot til KP og giver således ikke afgørende svar på hvorvidt lovgiverne anser dette for en afgørende forskel eller blot illusorisk. Der er i national ret ikke taget eksplicit stilling til klassificeringen af CO₂ kreditter, dog må det antages, på baggrund af definitionerne på CER og ERU, der synes at være ensartede, at kreditterne må vurderes at tilhøre samme aktivklasse. I det følgende redegøres der således for, i hvilket omfang CO₂ kreditter i forhold til dansk regulering er mulige at klassificere som enten løsøre, immaterielt aktiv (herunder kvote), finansielt aktiv eller et værdipapir.

¹²⁶Jf. bemærkningerne til Lovbekendtgørelse 2008-05-09 nr. 348

2.4.1.1 Løsøre

Både ERU og CER besidder særlige egenskaber, der kan sammenlignes med råvarer som guld, olie etc. der har en naturlig oprindelse og ikke er færdigarbejdede. CO₂ er en naturlig del af atmosfæren og nødvendig for at opretholde jordens nuværende klima. Den antropogene overkoncentration er en nyere problemstilling, der er fremprovokeret af den menneskelige adfærd,¹²⁷ hvilket betyder, at CO₂ overordnet kan ansues som en råvare med naturlig oprindelse.

Typisk vil løsøre bestå af fysiske aktiver; CO₂ kreditter er dematerialiserede registreringer i kvoteregisteret og kan således udelukkende identificeres på baggrund af deres individuelle serie nr. Til støtte for argumentet om at ikke-fysiske-genstande kan udgøre løsøre henvises til (CISG),¹²⁸ hvor det i litteraturen er antaget, at begrebet skal fortolkes bredt og ikke udelukker ikke-fysiske-genstande.¹²⁹ Af eksempler kan fremhæves, at blandt andet elektricitet, gas og varme anses for at være løsøregenstande.¹³⁰ Varme er termisk energi, der oftest er et resultat af en kemisk reaktion i lighed med udledning af CO₂ ved afbrænding. Idet varme anses som værende løsøregenstand, må det antages at det samme er tilfældet mht. CER og ERU. Dette understøttes af forarbejderne til CO₂ kvoteloven, hvoraf det fremgår:

*”Det antages, at CO₂-kvoter kan pantsættes efter reglerne om løsørepan i tinglysningslovens kapitel 7”*¹³¹

Forarbejderne giver et fingerpeg om lovgivers intentioner.¹³² Generelt afgrænses løsøre negativt som alle fysiske genstande (penge og fordringer undtaget), der ikke er fast ejendom eller en bestanddel heraf.¹³³ Der er altså en slags opsamlingsgruppe for fysiske aktiver, der ikke er omfattet af andre grupper. Som nævnt ovenfor kan løsørebegrebet fortolkes bredt, hvilket betyder, at det er muligt at klassificere CER og ERU som løsøre. Denne argumentation må nok antages udelukkende at være af rent teoretisk karakter, da det, som det fremgår af nedenstående, er mere oplagte klassifikationer i dansk ret. Herefter må det antages at det i praksis ikke vil være tilfældet at CO₂ kreditter henføres til kategorien løsøre.

¹²⁷ I lighed med f.eks. fiskekvoter.

¹²⁸ United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods forkortet CISG.

¹²⁹ Lookofskys kommentar til CISG art. 1 <http://www.cisg.law.pace.edu/cisg/biblio/loo1.html>

¹³⁰ Lookofsky (2002,37)

¹³¹ Se bemærkningerne til CO₂ kvotelovens § 25.

¹³² Det bør dog bemærkes at antagelsen stammer fra et høringssvar til første det første lovudkast. Hvilket svækker retskildeværdien yderligere. Se www.ft.dk/img20031/udvbiilag/lib2/20031_15102.pdf.

¹³³ Mortensen (2003, 37)

2.4.1.2 Immaterielle aktiver

Den danske beskatning af kvoter er udformet som en generel kvotebeskatning, der omfatter alle former for kvoter. Da det antages, at kvoteklassen i skatteretlig henseende må kvalificeres som immaterielle aktiver,¹³⁴ er det - i fraværet af særregler til behandling af CO₂ kreditter - relevant indledningsvis at vurdere, hvorvidt de udvalgte CO₂ kreditter kan anses for omfattet af de skatteretlige regler herom.¹³⁵

Som tidligere nævnt¹³⁶ er det omdiskuteret, hvorvidt kvoter er immaterielle aktiver, men det vil i denne afhandling blive lagt til grund, at de er omfattet heraf. I forhold til anvendelsen af kvoteregulering vil det på denne baggrund blive vurderet hvorvidt CO₂ kreditter kan kategoriseres som immaterielle aktiver. WTO har udtømmende defineret immaterielle rettigheder som copyrights, varemærker, geografiske indikationer, industrielle design, patenter, layout design samt beskyttelse af fortrolig information.¹³⁷ Som udgangspunkt eksisterer der i dansk ret ikke en juridisk definition af immaterielle aktiver, immaterialrettigheder og immaterielle rettigheder.¹³⁸ Der kan bedst muligt foretages en negativ afgrænsning, der udelader fysiske og finansielle aktiver.¹³⁹ Eftersom både ERU og CER udelukkende eksisterer i elektronisk form, må det antages, at de næppe kan udgøre et fysisk aktiv;¹⁴⁰ i forhold til hvorvidt de kan udgøre et finansielt aktiv, har kommissionen¹⁴¹ defineret et finansielt aktiv som;

”et af følgende aktiver: Kontantmidler, en kontraktlig ret til at modtage kontantmidler eller et andet finansielt aktiv fra en anden part, en kontraktlig ret til at udveksle finansielle instrumenter med en anden part på betingelser, der er potentielt gunstige, eller et ejerandelsinstrument hos en anden part.”

Det kan diskuteres, hvorvidt ERU OG CER udgør en kontraktlig ret til at udveksle finansielle instrumenter; dog definerer kommissionen finansielle instrumenter bl.a. som optioner og det må herefter antages,¹⁴² at instrumentet opfylder betingelserne for at være omfattet af reglerne omhandlende immaterielle aktiver. Det fremgår af forarbejderne til CO₂ loven at det er muligt at pantsætte kvoterne efter reglerne om løsøre. Østrelandsret har med dommen U 1935.799 Ø¹⁴³ statueret, at immaterielle rettigheder kan pantsættes

¹³⁴ Se afsnit 2.2.1

¹³⁵ Det frem går af Bundgaard, Jakob (2008,10) at energistyrelsen formodentlig anser CO₂ kreditter som værende optioner. Det er derfor relevant ligeledes at se på de skatteretlige aspekter af denne type mekanisme også. Ydermere vil der blive undersøgt hvorvidt reglerne om immaterielle aktiver finder anvendelse på CO₂ kreditter, igen for at udlede den anvendelige regulering.

¹³⁶ Se afsnit 2.2.1

¹³⁷ TRIPS artikel 1, stk. 2

¹³⁸ Pedersen, Jan mfl. (2006,634)

¹³⁹ Askholt, Steen (2003, 539)

¹⁴⁰ Det modsatte blev der dog argumenteret for under løsøre, dette skal dog ses i lyset af den brede fortolkning af løsøre i Lookofskys kommentar til CISG art. 1 <http://www.cisg.law.pace.edu/cisg/biblio/loo1.html>

¹⁴¹ 2000/408/EF

¹⁴² Hvis det er tilfældet at ERU og CER er optioner er det irrelevant at vurdere anvendelse af reglerne om immaterielle aktiver, og vil derfor indtil videre blive ignoreret. For anvendelsen af reglerne omhandlende optioner ved behandling af CO₂ kreditter se afsnit 2.4.1.3.

¹⁴³ Se Bilag I

efter reglerne om pant i løsøre.¹⁴⁴ Med dommen kan det dermed anføres at bemærkningen i forarbejderne understøtter den retlige kategorisering af kvoter som immaterielle aktiver.

2.4.1.2.1 Immaterielle aktiver - kvotereguleringen

Anvendelsesområdet for kvotebeskatningen¹⁴⁵ fremgår af AFL § 40 a;

”En kvote, der giver ret til at producere, levere, anvende, udnytte eller fange en bestemt mængde af et produkt eller en ressource eller at udlede en bestemt mængde af produkter eller ressourcer, herunder forurenende affaldsprodukter, og som kun kan bruges én gang (engangskvote), fradrages i det indkomstår, hvori kvoten er anvendt i produktionen. Reglerne i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på andele af engangskvoter, der er anvendt i produktionen”.

Som det fremgår af AFL § 40 A, er det danske kvotebegreb meget bredt og dækker både kvoteandele og hele kvoter, tildelt nationalt eller internationalt af kompetente myndigheder. Uanset at der blot står kvote i afskrivningsloven, kan det næppe på denne baggrund udelukkes, at ERU og CER er omfattet af bestemmelsen. Det fremgår også af bemærkningerne at:

”Det er kvoteordningens overordnede struktur, der lægges til grund ved bedømmelsen af, hvilken kvotetype der er tale om. Dvs. at eventuelle muligheder for at dispensere fra hovedreglerne i en kvoteordning ikke er afgørende ved klassifikationen.”

De i afhandlingen udvalgte kreditter er, som nævnt, kendetegnet ved, at de udgør en integreret del af det internationale kvotesystem, og anvendelsen af de fleksible mekanismer er anerkendt af Danmark både ved UNFCCC og kvotedirektivet. Dette understøtter betragtningen om, at kreditter muligvis kan kvalificeres som kvoter.

Både ERU og CER giver erhververen mulighed for at udlede et ton CO₂ i atmosfæren. Bemærkningerne til AFL § 40 A foreskriver:

”(..)er det ikke afgørende, hvilken enhed rettigheden opgøres i. Der kan således både være tale om mængder af fysiske enheder som kg, ton m.v., relative fysiske enheder som f.eks. en mængde pr. kubikmeter”.

¹⁴⁴ Dommen klarlagde at et skadesløsbrev med første prioritet i rettighederne efter patent kunne tinglyses efter reglerne om løsørepatent se TL § 47.

¹⁴⁵ For engangskvoter. Løbende kvoter er reguleret ved AFL § 40 B

Det ses at være uden betydning, at kreditterne giver rettighed til en udledning målt i ton CO₂. Eftersom ERU og CER annulleres ved konvertering er de således kun anvendelige en enkelt gang og de vil således også være omfattet af kvotebegrebet, dog er det af mindre betydning idet AFL§ 40 B omfatter løbende kvoter.

Det er endnu ikke afklaret i praksis, hvorvidt CO₂ kreditterne er omfattet af det danske kvotebegreb, hvorfor det ikke kan bekræftes, at instrumentet er omfattet heraf. Det må dog vurderes at, CO₂ kreditterne bør være omfattet af kvote begrebet. Dette begrundes med det brede kvotebegreb anvendt i dansk ret, som synes at omfatte CO₂ kreditter. Samtidig baserer begrundelsen på det ensartede formål og anvendelse der er for CO₂ kreditter og kvoter. Hvorfor det derfor synes naturligt¹⁴⁶ at anvende ensartet regulering.¹⁴⁷

Nedenfor undersøges det derfor, om CO₂ kreditterne kan omfattes af reglerne om finansielle kontrakter samt reglerne om værdipapirer for hermed at belyse alternativer til kvoteloven for en optimeret beskatning af CO₂ kreditter. I denne forbindelse ses der indledningsvis på, om CO₂ kreditterne kan være omfattet af reglerne omhandlende terminskontrakter. Sekundært undersøges det om kreditterne, i overensstemmelse med Energistyrelsens formodning, kan sidestilles med optioner.

2.4.1.3 Finansielle kontrakter – Kursgevinstloven¹⁴⁸

I følge KGL § 1, stk. 1, nr. 3 er terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter omfattet af lovens anvendelsesområde. Der bør således vurderes, hvorvidt CO₂ kreditter kan kvalificeres som enten en terminskontrakt eller en aftale om en køberet eller salgsret.

Ved en terminskontrakt omfattet af KGL § 1, stk. 1, nr. 3 forstås; en forwardkontrakt, dvs.

*"en aftale om overdragelse af et aktiv (...) til en på forhånd fastsat pris, hvor afviklingen af aftalen finder sted efter aftaletidspunktet."*¹⁴⁹

Det er derfor nærliggende at undersøge, hvorvidt CO₂ kreditter kan anses for at udgøre en terminskontrakt, hvori der foreligger en aftale om overdragelse af kvoter. Det er ikke en betingelse, at der foreligger en fastsat defineret dato for afviklingen af kontrakten, for at denne kan kvalificeres som en terminskontrakt.¹⁵⁰

¹⁴⁶ Og foreneligt med Simplicitetsprincippet, se afsnit 4.2, da ensartet regulering mindsker transaktionsomkostningerne for både forbrugere og offentlig administration. Herved også forenelig med Coase.

¹⁴⁷ Holdningen deles af Bundgaard, Jakob (2008,10)

¹⁴⁸ jf. lovbekendtgørelse nr. 140 af 5. februar 2008 KGL

¹⁴⁹ Jf. bemærkningerne til lov nr. 439 af 10. juni 1997 (L 194).

¹⁵⁰ Jf. bemærkningerne til lov nr. 439 af 10. juni 1997 (L 194).

Det bør således ikke have betydning for kvalifikationen af CO₂ kreditter, at konverteringstidspunktet ikke er fastsat.

I følge bemærkningerne til loven er terminskontrakter kendetegnet ved, at der er en tidsmæssig forskydning mellem aftaletidspunktet og afviklingstidspunktet. Ydermere er det anført, at der med tidsmæssig forskydning ikke menes,

”hvor afviklingstidspunktet nok ligger senere end aftaletidspunktet, men hvor afvikling finder sted inden for den afviklingsfrist, der på området anses for at være sædvanlig”¹⁵¹.

Eftersom konverteringstidspunktet ikke på forhånd er fastsat, er der ikke sikkerhed for, at afviklingstidspunktet finder sted inden for det tidspunkt, der på området anses for at være sædvanligt, hvorfor dette kriterium ikke udelukker instrumentet fra, at kunne anses som en terminskontrakt. Det fremgår dog af bemærkningerne til KGL at en *terminskontrakt*

”giver således erhververen og udstederen pligt til at købe henholdsvis sælge en fastsat mængde af et bestemt aktiv eller passiv”.

Uanset, at der for sælger er en pligt til at konvertere CO₂ kreditter til Kvoter, kan der ikke argumenteres for, at der foreligger en pligt¹⁵² for køber til at få konverteret de erhvervede kreditter. Dette begrundes med, at indehaveren af CO₂ kreditter blot kan vælge at lade kreditterne blive annulleret og derved yderligere minimere den samlede CO₂ emission¹⁵³, hvorfor der ikke eksisterer en sådan forpligtelse for køber. Eftersom CO₂ kreditterne tildeler indehaveren en ret og ikke en pligt til at konvertere til kreditter, må det antages, at instrumentet ikke opfylder betingelserne for at være omfattet af reglerne omhandlende terminskontrakter.

I vurderingen af om CO₂ kreditter er omfattet af KGLs særregler om finansielle kontrakter, analyseres, hvorvidt kreditterne kan udgøre en aftale om køberetter og salgsretter.

Ved aftaler om køberetter og salgsretter omfattet af KGL § 1, stk. 1, nr. 3 forstås;

*”en option (...) som udsteder indrømmer en erhverver. Optionen giver erhververen en ret, men ikke en pligt til at købe eller sælge en bestemt mængde af et aktiv (...) på eller inden en udløbsdag til en aftalt pris”.*¹⁵⁴

Det kan diskuteres hvorvidt CO₂ kreditterne opfylder betingelsen om, at indehaveren af instrumentet har en ret til at købe et bestemt antal aktiver på eller inden en udløbsdag til en aftalt pris. Det kan i denne henseende argumenteres for, at der sker et køb af kvoter mod betaling i form af et modsvarende antal kreditter, og det fremgår også direkte af bemærkningerne til loven, at reglerne også finder anvendelse på

¹⁵¹ Jf. bemærkningerne til lov nr. 439 af 10. juni 1997 (L 194).

¹⁵² Uanset det nok mere er reglen end undtagelsen at køber vælger at omveksle kreditterne.

¹⁵³ Som det er tilfældet med miljøforkæmperen

¹⁵⁴ Jf. bemærkningerne til lov nr. 439 af 10. juni 1997 (L 194).

aftaler om bytteret. Ydermere specificeres en bytteret som retten til at afstå et aktiv mod at erhverve et andet aktiv.

Ifølge bemærkningerne til loven er der ved optioner i modsætning til terminskontrakter asymmetri i risikoen mellem køberen og sælgeren. Det fremgår af UNFCCC, at der ved indgåelse af JI- eller CDM-aftaler er tilknyttet resultatbaserede regler for tildelingen af kreditter. Således må det herefter antages, at risikoelementet, for de deltagende parter, er ikke eksisterende, idet der ved aftaleindgåelse bliver fastlagt, hvorvidt projektet vil resultere i kreditter eller ej. Eftersom CO₂ kreditterne hverken tildeler køberen eller sælgeren nogen risiko, må det antages, at instrumentet ikke opfylder betingelserne for, at være omfattet af reglerne om optioner.

Det er endnu ikke afklaret i praksis, hvorvidt CO₂ kreditterne er omfattet af KGLs regler omkring finansielle kontrakter, hvorfor det ikke kan afvises, at instrumentet er omfattet heraf. Det må dog vurderes at CO₂ kreditterne ikke er omfattet af reglerne i KGL fordi kriterierne for terminskontrakterne ikke er opfyldt grundet af at der ikke er pligt til at sælge CO₂. Samtidig finder reglerne for optioner ikke anvendelse da der ikke er asymmetri i risikoen mellem køber og sælger. Yderligere må det antages at der for aktiver som er så ensartede, som det er tilfældet ved CO₂ kvoter og kreditterne, bør der gælde samme regler da dette vil lette anvendelse af dem og derved have en positiv effekt.¹⁵⁵

2.4.1.4 Værdipapirer - Værdipapirhandelsloven¹⁵⁶.

Af den tidligere værdipapirhandelslov¹⁵⁷ fremgår det, at kontante emissionshandler var omfattet af loven. Der kunne derfor være en formodning for, at CO₂ kreditter kan klassificeres som værdipapir. Definitionen af værdipapir er med implementeringen af MIFID direktivet¹⁵⁸ blevet ændret, hvorefter værdipapirhandelslovens¹⁵⁹ anvendelsesområde under § 2 oplister en række instrumenter, der opfylder definitionen på værdipapirer. Heraf fremgår det bl.a., at følgende er værdipapirer:

”optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA’er) og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant” eller

”optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA’er) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, emissionstilladelser eller inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant”

¹⁵⁵ Se. Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 622), Coase, Ronald H. (1960) samt Institute of Chartered Accountants in Australia mfl. (2008,16)

¹⁵⁶ jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009. Herefter VPL

¹⁵⁷ Lovbekendtgørelse nr. 360 af 6. maj 2009 af lov om værdipapirhandel.

¹⁵⁸ Lov nr 108 af 07/02/2007 og direktiv 2004/39/EF artikel, 4, nr. 18, a-c

¹⁵⁹ Lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009 om lov om værdipapirhandel.

Af de to definitioner synes det at fremgå, at CO₂ kreditter bør være omfattet, idet de både kan udgøre en råvare i forbindelse med virksomheder, der anvender disse som led i produktionen, samt en klimatisk variabel. I forhold til den kontante afregning er dette ikke afgørende, idet det blot skal være muligt, hvilket det i dette tilfælde er. Som udgangspunkt må det antages, at CO₂ kreditter i princippet er omfattet af definitionen i VHPL og på denne baggrund kan klassificeres som et værdipapir.

I denne forbindelse er det dog væsentligt at nævne finanstillsynets afgørelse af d. 12. juli 2004,¹⁶⁰ hvori finanstillsynet

”tager stilling til, hvorvidt salg af ret til at udlede CO₂ (CO₂-kvoter) betragtes som et værdipapir.”

Afgørelsen konkluderer, at kontrakter omhandlende denne type rettigheder ikke er omfattet af værdipapirhandelsloven. Afgørelsen er kortfattet og det er grundet tavshedspligt ikke muligt at få fremskaffet yderligere indsigt i sagen. I forhold til CO₂ kreditter må afgørelsen antages at have betydning eftersom de omhandler samme rettigheder som CO₂ kvoter.¹⁶¹ Det må på baggrund af afgørelsen vurderes, at CO₂ kreditter ikke er omfattet af værdipapirhandelsloven og således ikke kan klassificeres herefter.

2.4.2 Beskatning

Det er ikke muligt fuldstændigt at afvise anvendelsen af reglerne i KGL om finansielle kontrakter i forbindelse med den skattemæssige regulering af CO₂ kreditter; det synes dog nærliggende at anvende samme regelsæt til behandlingen af både Kvoter, CER og ERU. Årsagen til denne vurdering skal søges i det faktum, at CO₂ kvoter, CER og ERU i væsentlig grad er identiske, med dette menes, at de er fremkommet til at opfylde samme overordnede mål, nemlig at reducere drivhusgasudledningen, dvs., de har samme funktion og til en vis grad substitutter.¹⁶² Samtidig er det danske kvotebegreb, som det fremgår ovenfor, meget bredt og synes derfor anvendeligt ved kreditterne. Antages det, at ERU og CER skal sidestilles med CO₂ kvoter, følger det at beskatningen ligeledes bør være identisk med de for relevante kvoter gældende beskatnings regler, som er beskrevet under afsnit 2.2.1.¹⁶³

¹⁶⁰ Se bilag I

¹⁶¹ Der kan stille spørgsmålstejn ved afgørelsens gyldighed, da den er nogle år gammel og der siden hen er kommet ny definition af Værdipapirer. Alligevel er afgørelsen unik og derved svær at negligere.

¹⁶² Idet CER og ERU udelukkende kan anvendes til dækning af 10 procent af forbruget er de ikke perfekte substitutter.

¹⁶³ Denne opfattelse deles tillige af Jakob Bundgaard, som i Ugeskrift for skat 2008.4501 vedrørende drivhusgasser bl.a. udtaler: Det er dog min vurdering at CO₂ kreditter bør kunne sidestilles med CO₂ kvoter i skatteretligt henseende.

2.5 Juridisk delkonklusion

I analysen af dansk ret kan det konkluderes, at CO₂ kreditter har store ligheder med både immaterielle aktiver og finansielle kontrakter og bør derfor henføres under en af disse aktivgrupper. CO₂ kreditter opfylder afskrivningslovens definition af kvoter i kraft af at være et aktiv, der giver ret til at udlede en bestemt mængde af produkter eller ressourcer herunder bl.a. forurenende affaldsprodukter, og som kun kan bruges én gang. Anvendelsen af KGLs regler om finansielle kontrakter synes også til en vis grad anvendelig. Det forekommer dog kunstigt at to aktiver med så mange lighedspunkter skal rubriceres forskelligt. CO₂ kvoter er klassificeret som immaterielle aktiver (kvoter) og på denne baggrund må det antages at en identiske behandling af ensartede aktiver giver fordele ved anvendelse og derfor bør prioriteres. På baggrund af analysen må det vurderes at grundet CO₂ kvoter og kreditters mange lighedspunkter bør disse herefter klassificeres ensartet som kvoter en undergruppe af immaterielle rettigheder, og herefter beskattes i overensstemmelse med de for engangskvoter kvoter gældende regler dvs. afskrivningslovens § 40 a samt Ligningslovens § 7 Y.¹⁶⁴

¹⁶⁴Holdningen deles tillige af Bundgaard, Jakob (2008,10)

3 Regnskabsmæssig klassificering

I regnskabsmæssig henseende er det også omstridt, hvorledes kvalificeringen af både CO₂ kvoter og kreditter skal foretages.¹⁶⁵

IASB har forsøgt med IFRIC 3¹⁶⁶ endeligt at afklare spørgsmålet om kvalificeringen af EMR. Standarden mødte dog hård modstand, og blev kort efter trukket tilbage uden nogen kvalificeret fortolkning som substitut.¹⁶⁷ Dette har internationalt medført store afvigelser i kvalificeringen, og i den efterfølgende regnskabsmæssige behandling. Differentiering i den internationale behandling medfører, at sammenligneligheden af regnskaber begrænses i den forstand, at gennemsigtheden mindskes.¹⁶⁸

Den fraværende afklaring på problemstillingen vedrørende den regnskabsmæssige kvalificering af CO₂ kvoter og kreditter, er blevet kritiseret fra flere sider,¹⁶⁹ da negligeringen af problemet har resulteret i, at muligheden for harmonisering af nationale regnskabsstandarder er blevet forpasset. En endelig afklaring af den regnskabsmæssige kvalificering vil ligeledes indirekte¹⁷⁰ lette arbejdet hen imod harmoniseringen af den skattemæssige regulering. Behovet for regulering er ikke alene motiveret af det basale krav om retlig beskyttelse, men ligeledes for at undgå en utilstrækkelig regulering, der potentielt kan lede til forvrængning af selve formålet med oprettelsen af markedet for EMR, nemlig at begrænse den antropogene udledning. Det er således nødvendigt at søge at opstille klare retningslinjer for den regnskabsmæssige klassificering af CO₂ kvoter og kreditter, på baggrund af de problemstillinger fraværet af denne medfører.

Formålet med dette kapitel er således at analysere, hvorledes CO₂ kvoter og kreditter regnskabsmæssigt skal kvalificeres. I betragtning af den usædvanlige karakter hvormed en forordning tilbagetrækkes af IASB uden erstatning, synes det naturligt indledningsvis at tage udgangspunkt i den af IASB fremsatte standard (IFRIC 3) til behandling af emissioner.

¹⁶⁵ Se Bundgaard, Jakob (2008,7) samt Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,617)

¹⁶⁶ Fortolkningsforslag til behandling af ERM. http://www.iasb.org/NR/rdonlyres/A6F56527-957F-4614-B3DE-A7EE5F4D4A1C/0/Background_historyETS.pdf

¹⁶⁷ Dette er første gang dette er sket i IASBs historie.

¹⁶⁸ Differentiering i klassifikationen medfører at indregningen af emissioner sker forskellige steder i regnskabet. Dette vil således påvirke regnskabet forskelligt alt efter det anvendte regelsæt. Effekten vil være at regnskabet mistolkes grundet den manglende forståelse for den anvendte indregning. Se afsnit 3.1.

¹⁶⁹ Se Bundgaard, Jakob (2008,7) samt Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,615-617)

¹⁷⁰ Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009,617)

3.1 IFRS og IFRIC 3

IFRS er standarder, fortolkninger og begrebsramme knæsat af the International Accounting Standards Board (IASB). Adskillige af standarderne er tidligere kendt som International Accounting Standards (IAS), som International Accounting Standards Committee (IASC) udstedte i periode 1973-2001.¹⁷¹ Det overordnede formål med IASC er

*” to develop a single set of high quality, understandable, enforceable and globally accepted international financial reporting standards (IFRS)”*¹⁷²

IASB overtog d. 1. april 2001 ansvaret for udstedelse af regnskabsstandarder efter IASC, og vedtog på første møde at adoptere de tidligere standarder.¹⁷³ Med EU reguleringen 1606/2001¹⁷⁴ blev det fastsat, at EU adopterer de internationale regnskabsstandarder, hvilket medfører, at fra d. 1. januar 2005 skal alle EU virksomheder forberede deres finansielle erklæringer i overensstemmelse med de af IASB fastsatte standarder, hvis deres værdipapirer handles på et af medlemsstaterne reguleret marked.¹⁷⁵

I fraværet af international regulering af EMR er det nødvendigt, at IFRS bliver udviklet og fortolket på internationalt plan for derved at sikre den korrekte anvendelse samt sammenligneligheden af virksomheders finansielle erklæringer. The International Financial Reporting Interpretations Committee (IFRIC) er udvalget, der står for fortolkning af IFRS internationale standarder.¹⁷⁶ Forvirringen omkring den mest hensigtsmæssige regnskabspraksis til dette nye økonomiske element, en mekanisme, der involverer forskellige IFRS¹⁷⁷, førte IFRIC til at lancere deres første udkast¹⁷⁸ til den mest egnede fortolkning af de standarder, der gælder for EMR.

Den rådgivende proces for IFRIC interpretation 3 begyndte i juli 2002, men resulterede ikke i en konkret stillingtagen til problemstillingen. Det var først i november samme år, at de første tilkendegivelser vedrørende EMR blev offentliggjort.¹⁷⁹ Heraf fremgik det, at det var muligt at behandle EMR som enten immaterielle aktiver¹⁸⁰ eller finansielle aktiver.¹⁸¹ Efterfølgende blev muligheden for at behandle EMR som finansielle aktiver fjernet fra udkastet til standarden.¹⁸²

¹⁷¹ <http://www.iasb.org>

¹⁷² <http://www.iasb.org/The+organisation/IASCF+and+IASB.htm>

¹⁷³ <http://www.iasb.org>

¹⁷⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:243:0001:0004:en:PDF>

¹⁷⁵ 1606/2002 art. 4

¹⁷⁶ <http://www.iasb.org/IFRSs/IFRS.htm>

¹⁷⁷ Der kan vedrørende ERM diskuteres anvendelse af forskellige standarder. Blandt andet kan nævnes, IAS 32, IAS 38, IAS 20 se afsnit 3.2.1 for uddybelse.

¹⁷⁸ IFRIC D1. Udkastet blev senere til IFRIC interpretation 3.

¹⁷⁹ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,616)

¹⁸⁰ IAS 38

Publiceringen af IFRIC D1 fortolkningen af standarderne medførte megen kritik fra diverse europæiske og internationale regnskabsorganisationer.¹⁸³ En af de væsentligste begrundelser for den massive kritik, skyldtes at forslaget om forskellige metoder til evaluering af aktiver og passiver som en mere hensigtsmæssig behandling ville være begrænset af reglerne om immaterielle aktiver og tilskud eksisterede på daværende tidspunkt¹⁸⁴. Uanset den massive kritik af IFRIC D1 forblev det stort set uændret, og d. 22. dec. 2004 udkom IFRIC 3, som den retningsgivende fortolkning af de internationale regnskabsstandarder. Kun 6 måneder efter udgivelsen af IFRIC 3 blev fortolkningen trukket tilbage uden nogen alternativ fortolkning til at efterfølge den. Årsagen til tilbagekaldelsen var misforholdet mellem værdiansættelsen af aktiver og passiver, der fører til kunstige indkomstforandringer.

I spørgsmålet omhandlende den regnskabsmæssige behandling af EMR anlagde IFRIC 3 følgende fortolkningen af IFRS: CO₂ kvoter skulle klassificeres som immaterielle aktiver og behandles efter de herved omhandlende regler i IAS 38. Det er i denne henseende irrelevant, hvorvidt kvoterne er blevet tildelt gratis eller købt. IAS 38 foreskriver, at immaterielle aktiver i første omgang skal indregnes til kostpris.¹⁸⁵ Indregningen skal foretages, når der er muligt at udøve kontrol med kvoterne.¹⁸⁶ Ved bestemmelsen af kostpris skal der sondres imellem tildelte og købte kvoter. Kvoter, der af den enkelte deltager selvstændigt er anskaffet ved køb, skal selvfølgelig indregnes til den afregnede værdi.¹⁸⁷ Derimod skal kvoter, der er anskaffet gennem udstedelse fra det offentlige (eller offentlige organer) til en deltager for mindre end deres dagsværdi, indregnes til forskellen mellem dagsværdien og det betalte beløb (hvis nogen) som et offentligt tilskud.¹⁸⁸ Regnskabsmæssigt er behandlingen derfor i overensstemmelse med IAS 20 om regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om offentlig støtte. Efterfølgende kan deltageren vælge at værdiansætte kvoterne i henhold til kostpris eller revurderingsmodellen.¹⁸⁹

I forbindelse med en deltagers udledning er der som nævnt under afsnit 2.1 tilknyttet en betalingsforpligtelse til at levere kvoter modsvarende emissionen. Betalingsforpligtelsen indregnes i regnskabet via en udgiftspost i overensstemmelse med IAS 37 om hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver.¹⁹⁰ Posten skal måles som det bedste skøn over de udgifter, der kræves for at indfri den nuværende betalingsforpligtelse ved regnskabsafslutning, og værdiansættes derfor normalt til dagsværdien af det påkrævede antal kvoter til opfyldelse af betalingsforpligtelsen.

¹⁸¹ IAS 32

¹⁸² Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,616)

¹⁸³ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,616-617)

¹⁸⁴ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,616-617)

¹⁸⁵ IAS 38.21-24

¹⁸⁶ IAS 38 .21

¹⁸⁷ IAS 38. 21.b

¹⁸⁸ IFRIC 3 (<http://www.iasplus.com/interps/ifric003.htm>)

¹⁸⁹ IAS 20.24

¹⁹⁰ IFRIC 3 (<http://www.iasplus.com/interps/ifric003.htm>)

Helt grundlæggende skyldes den hårde modstand mod IFRIC 3, at kritikerne ikke mente, at fortolkningen vil afspejle den økonomiske realitet ved behandlingen af EMR. Den ved IFRIC 3 angivne behandling er begrænset af samspillet mellem de eksisterende standarder nærmere betegnet IAS 38¹⁹¹, IAS 20 og IAS 37. Dette skaber et mismatch, hvori nogle poster værdiansættes til kostpris, (dette er tilfældet ved IAS 38 og IAS 20), og andre til dagsværdi f.eks. IAS 37. Problemet forværres af den omskiftelighed prisen på kvoter oplever på nuværende tidspunkt.¹⁹² Derudover er der yderligere en problemstilling vedrørende differentieret indregning af gevinst og tab tilknyttet til kvoterne. Hvor både IAS 20 og 37 indregner ændringerne i resultatopgørelsen, indregner IAS 38 ændringerne under egenkapital. Disse regnskabsmæssige uoverensstemmelser er så meget mere kritiske på grund af det faktum, at der er en økonomisk indbyrdes afhængighed mellem de i ordningen involverede aktiver og passiver. Tildelingen af EMR tillader deltagere at opfylde deres betalingsforpligtelse for emissioner frem til et bestemt niveau. Yderligere er EMR de eneste aktiver, der kan afvikle betalingsforpligtelsen for udledninger.

Følgende er et eksempel til illustration af problemstillingen¹⁹³:

D. 1. januar får virksomhed A vederlagsfrit tildelt kvoter til dækning af udledning af 12.000 ton CO₂. Markedsværdien af en kvote den pågældende dag er 10 kr. pr. CO₂ kvote, hvilket giver en samlet værdi på 120.000 kr. I eksemplet er kostprismodellen valgt.¹⁹⁴ Følgende indregninger foretages:

D. 1. januar. Kvotepris 10 kr.		
Tildelte Kvoter (Immaterielle aktiver) (D)	120.000	
Offentlig Støtte (K)		120.000

Seks måneder senere (på datoen for det delårsregnskabet) har virksomhed A udledt 5.500 ton CO₂. Det er forventet, at den samlede emission for hele året for virksomheden vil være 12.000 tons (svarende til de allerede tildelte kvoter udstedt til den). Markedsprisen for kvoter er i mellemtiden steget til 12 kr. Herefter foretages følgende indregninger:

D. 30. juni. Kvotepris: 12 kr.		
Virksomhed a har udledt 5,500 ton CO ₂		
Offentlig støtte (D)	55.000	
Indkomst (K)		55.000
Kvoteudgifter (D)	66.000	
Kvoteleveringsforpligtelse (K)		66.000

¹⁹¹ IAS 38.24

¹⁹² Se bl.a. IETA (2007,5-6) samt Basse, Margrethe (2008,656).

¹⁹³ Eksemplet følger de af PriceWaterhouseCoopers udarbejde retningslinjer for den regnskabsmæssige behandling af IFRIC 3

¹⁹⁴ Resultatet er stort set identisk under Revalueringsmodellen. Se bilag I for Revalueringsmodellen.

Ved årets udgang, har virksomhed A målt den samlede udledning for hele året til 12.500 tons. På den sidste dag i regnskabsåret købes der derfor 500 kvoter til at dække de emissioner, der overstiger de tildelte kvote. Markedsprisen for kvoter ved årets udgang (og som virksomhed A betaler for de ekstra 500 kvoter) er 11 kr. Herefter foretages følgende indregninger:

D. 31. Dec. Kvotepris: 11 kr.		
Virksomhed A har udledt 12,500 ton CO ₂		
Offentlig støtte (D)	65.000	
Indkomst (K)		65.000
Kvoteudgifter (D)	71.500	
Kvoteleveringsforpligtelse (K)		71.500
Køb af supplerende kvoter (D)	5.500	
Betaling (K)		5.500

Grundet virksomhedens anvendelse af emissioner i årets forløb vil regnskabet se ud som følger.

Indtægter/udgifter			
	Første halvår	Andet halvår	Hele året
Offentlig Støtte	55.000	65.000	120.000
Emissionsudgifter	-66.000	-71.500	-137.500
	-11.000	-6.500	-17.500
Balancen			
Aktiver			
Kvoter	120.000	120.000	125.500
Kontantbeholdning	-	-	-5.500
	120.000	120.000	120.000
Passiver			
Kvoteleveringsforpligtelse	-	66.000	137.500
Offentlig støtte	120.000	65.000	-
	120.000	131.000	137.500
Egenkapital	-	-11.000	-17.500

Af eksemplet fremgår det tydeligt, at der er stor afvigelse på den regnskabsmæssige rapportering og den økonomiske realitet. Den økonomiske realitet er, at virksomhed A i årets løb udelukkende har haft udgifter for 5500 kr. (500 kvoter til en pris på 11 kr.) tilknyttet et køb af ekstra CO₂ kvoter til opfyldelse af leveringsforpligtelsen. Af regnskabet fremgår det dog, at virksomhed A har haft udgifter for 17 500 kr. i årets løb, hvilket kommer til at resultere i faldende indtægter og egenkapital. Den forøgede reduktion af

indtægter og egenkapital vil have konsekvenser for beregningen af nøgletal, der derved ikke giver et komplet billede af den økonomiske situation i virksomheden.

I det valgte eksempel er der - i forhold til begyndelsen af året - stigende priser på CO2 kvoter, hvilket medfører reduktion i indtægterne og i egenkapitalen. I tilfældet, hvor prisen på CO2 kvoter derimod er faldende gennem hele året, vil resultatet således blive omvendt og vil betyde en gevinst for virksomheden, selvom der ikke er opnået nogen reel økonomisk indtægt. Effekten vil derfor være en forøgelse af indtægter og egenkapital, hvilket vil give virksomhedens regnskab en fiktiv værdistigning.¹⁹⁵ Anvendelsen af IFRIC 3 medfører således potentielt uønskede illusoriske ændringer i virksomhedens regnskab og mindsker derved gennemsigtigheden og anvendeligheden af regnskaberne. IFRS er udarbejdet med det formål at hjælpe deltagere i verdens kapitalmarkeder med at tage økonomiske beslutninger.¹⁹⁶ Det er således ikke ønskeligt, at disse beslutninger tages på et potentielt fejlagtigt grundlag, hvilket er årsagen til IFRIC 3 er blevet trukket tilbage.

3.2 EMR

På trods af problemstillingerne vedrørende IFRIC 3 og den manglende harmonisering af lovgivning på området er mange virksomheder stadig forpligtede til at aflægge regnskab efter IFRS standarder. I fraværet af internationale retningslinjer for behandling af EMR'ne er det relevant at se på IAS 8 Accounting policies, Changes in Accounting Estimates and errors. Heraf fremgår det at:

"In the absence of a Standard or an Interpretation that specifically applies to a transaction, other event or condition, management must use its judgement in developing and applying an accounting policy that results in information that is relevant and reliable. [IAS 8.10]. In making that judgement, management must refer to, and consider the applicability of, the following sources in descending order: the requirements and guidance in IASB standards and interpretations dealing with similar and related issues; and the definitions, recognition criteria and measurement concepts for assets, liabilities, income and expenses in the Framework. [IAS 8.11] "

Standarden tildeler hermed rimelig dispositionsfrihed indenfor områder, hvor fraværet af specifikke regler medfører usikkerhed vedrørende den regnskabsmæssige behandling. Efter afskaffelsen af den for EMR relevante fortolkning, er IAS 8 en af hovedårsagerne til den væsentlige differentiering på indregningen af EMR i europæiske stater. Der er ifølge IETA¹⁹⁷ identificeret op til 15 forskellige anvendte

¹⁹⁵ Se bilag II for uddybning af andet eksempel.

¹⁹⁶ <http://www.iasb.org/The+organisation/IASCF+and+IASB.htm> (IFRS. Se introduktion)

¹⁹⁷ International Emissions Trading Association. IETA (2007,13)

indregningsmetoder i EU. Det er således relevant at tage udgangspunkt i IFRS og fortolke standarderne i forhold til EMR, for således at kunne udlede den korrekte anvendelse i fraværet af fastlagte regler.

IETA havde, som nævnt, identificeret 15 forskellige regnskabsmæssige forskellige behandlinger, og dette udelukkende i Europa. Skønt der er mange forskellige behandlinger af EMR, skyldes differentieringen, som det også fremgår af Intertax artikel,¹⁹⁸ hovedsageligt nogle enkelte stridspunkter, der i forhold til IFRS og EMRs natur giver anledning til debat. Oplistet er de væsentligste stridspunkter:

- EMRs natur, dvs. Immaterielle aktiver eller finansielle aktiver etc.
- Værdiansættelse
- Amortisering og afskrivning
- Værdiforringelse
- Forpligtelsen (Leveringsforpligtelse tilknyttet udledningen af kuldioxid).
- Karakteren af straf som følge af manglende opfyldelse af leveringsforpligtelsen af EMR og muligheden for fradrag.

De enkelte punkter vil herefter blive gennemgået enkeltvis for at vurdere IFRS standards anvendelighed i forhold til EMRne og herigennem at udlede den optimale model for regnskabsmæssig behandling af EMR inden for de af IFRS fastsatte rammer.

3.2.1 EMRS natur

Som det fremgår af analysen i kap II er CO₂ kvoter og kreditter i væsentlig grad identiske og bør således behandles ensartet.¹⁹⁹ Udgangspunktet for den regnskabsmæssige analyse er således, at CO₂ kvoter og kreditter behandles identisk som (EMR), medmindre det i forhold til de regnskabsmæssige standarder synes fordelagtigt at opdele i alternative grupper, hvorved der kan opnås en mere korrekt regnskabsmæssig behandling af aktiverne.

¹⁹⁸ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,617)

¹⁹⁹ Se afsnit 2.5

3.2.1.1 Immaterielle Aktiver IAS 38

IFRIC anlægger den fortolkning at EMR er omfattet af reglerne om Immaterielle aktiver og derfor regnskabsmæssigt skal behandles efter de af IAS 38²⁰⁰ udstedte retningslinjer. IAS 38, som omhandler immaterielle aktiver, definerer dem som:

”an identifiable nonmonetary asset without physical substance. An asset is a resource that is controlled by the entity as a result of past events (for example, purchase or self-creation) and from which future economic benefits (inflows of cash or other assets) are expected”²⁰¹.

CO₂ kvoter og kreditter eksisterer ikke uden for det fastsatte registreringssystem, og er derfor et identificerbart aktiv uden fysisk substans, hvilket er omfattet af standarden. Købte kvoter og kreditter er udslag af tidligere handlinger; det kan diskuteres, hvorvidt tildelte kvoter er et resultat af tidligere hændelser, men det må dog antages, at eftersom tildeling af kvoter sker på baggrund af forudgående ansøgning, opfylder de ligeledes dette kriterium. Tilstrømningen af fremtidige økonomiske fordele omfatter ifølge IASB:

”may include revenue from the sale of products or services, cost savings or other benefits resulting from the use of the assets by the entity”²⁰²

For virksomheder underlagt kvotereguleringen er erhvervelsen af EMR nødvendigt i forbindelse med deres sædvanlige produktion, og der er herunder en sammenhæng imellem indtægterne fra salg af produktet og denne erhvervelse. På baggrund af IAS 38 virker det logisk, at IFRIC vælger at klassificere EMR som immaterielle aktiver da definitionen heraf synes bred nok til at omfatte disse. Der har efterfølgende også været den internationalt mest anvendte klassificering af EMR.²⁰³

Udgangspunktet for IAS 38 er, at standarden omfatter samtlige immaterielle aktiver, medmindre aktiverne er omfattet af en anden standard.²⁰⁴ Der er således relevant at se på, hvorvidt EMR kan være omfattet af andre standarder, således at disse finder anvendelse.

3.2.1.2 Finansielle Aktiver IAS 32

Den oprindelige tanke bag IFRIC 3 var at klassificere EMR som enten immaterielle aktiver eller finansielle aktiver.²⁰⁵ Det må således formodes, at IFRIC var af den mening, af EMR potentielt kan udgøre et finansielt

²⁰⁰ IAS 38 Intangible Assets

²⁰¹ IAS 38.8

²⁰² IAS 38.17

²⁰³ IETA (2007,13)

²⁰⁴ IAS 38.2

aktiv og derfor bør behandles efter standarden om finansielle aktiver.²⁰⁶ Det er relevant at undersøge, hvorvidt standarden kan bruges i stedet for IAS 38. AF IAS 32 fremgår det, at et finansielt aktiv defineres som:

*“any asset that is: (1) cash; (2) an equity instrument of another entity; (3) a contractual right; (a) to receive cash or another financial asset from another entity; or (b) to exchange financial assets or financial liabilities with another entity under conditions that are potentially favourable to the entity; or (3) a contract that will or may be settled in the entity's own equity instruments and is: (a) a non-derivative for which the entity is or may be obliged to receive a variable number of the entity's own equity instruments or (b) a derivative that will or may be settled other than by the exchange of a fixed amount of cash or another financial asset for a fixed number of the entity's own equity instruments. For this purpose the entity's own equity instruments do not include instruments that are themselves contracts for the future receipt or delivery of the entity's own equity instruments or (c) puttable instruments classified as equity or certain liabilities arising on liquidation classified by IAS 32 as equity instruments”.*²⁰⁷

Definitionen af finansielle aktiver er i væsentlig grad identisk med den af Kommissionen anvendte definition.²⁰⁸ Det kan igen diskuteres, hvorvidt EMR er omfattet af definitionen. Resultatet må antages at være det samme som under den skatteretlige analyse, hvilket understøttes af IFRIC's beslutning om ikke at tillade alternativet til immaterielle aktiver, nemlig af at klassificere EMR som finansielle aktiver, hvilket var udgangspunktet.²⁰⁹ Definitionen i IAS 32 synes ikke at være bred nok til at omfatte EMR hvorefter det antages at IAS 38 generelt er bedst til at håndtere EMR, og det således er denne standard, der som udgangspunkt bør anvendes. Anvendelsen af IAS 32 kan imidlertid ikke udelukkes fuldstændig, grundet den brede anvendelse heraf i EU.

Det er i denne forbindelse sandsynligt, at IAS 32 i specielle tilfælde er mere velegnet til behandlingen af EMR. Dette må antages også at være begrundelsen for IFRICs udgangspunkt, nemlig at tildele virksomhederne mulighed for at vælge i IAS 32 i de situationer, hvor denne synes bedre egnet til at give et retvisende billede af virksomhedens økonomiske situation.²¹⁰ Situationen aktualiseres i forbindelse med investorer.²¹¹ De købte EMR antager i denne forbindelse karakter af investeringsobjekter, hvor hovedformålet er at opnå profit som et resultat af værdisving. I pågældende situation har EMR således identiske træk med andre finansielle aktiver, f.eks. aktier.²¹² Der kan på denne baggrund argumenteres for, at EMR erhvervet af investorer, regnskabsmæssigt skal klassificeres som finansielle aktiver og behandles efter reglerne om finansielle aktiver i IAS 32. Argumentationen understøttes af, at IAS 32 (i forhold til behandlingen af EMR) i vid udstrækning anvendes i EU. Selv om de fleste almindeligvis betragter EMR som

²⁰⁵ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,615-617)

²⁰⁶ IAS 32

²⁰⁷ IAS 32 Financial Assets.

²⁰⁸ Se afsnit 2.4.1.2

²⁰⁹ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,615-617)

²¹⁰ Hvis IFRIC havde været af den overbevisning af ERM burde udgøre finansielle aktiver på lige fod som Immaterielle aktiver må det antages at anvendelsen af IAS 32 var blevet inkluderet i IFRIC D1

²¹¹ Se købs type nr. 2

²¹² IAS 32.4

immaterielle aktiver (i overensstemmelse med IAS 38), behandler Holland, Polen, Sverige dem som aktier, mens Slovakiet vælger at behandle dem som kortsigtede finansielle aktiver. Estland, Ungarn og Frankrig skelner mellem, om selskabet har interesse i erhvervelsen af rettighederne: dvs. hvorvidt EMR anvendes til opfyldelse af forpligtelsen eller om erhvervelsen udelukkende sker med spekulation for øje.²¹³

Det er stor diskussion vedrørende den regnskabsmæssige behandling af EMR og det er fra IASB side ikke endeligt afklaret i praksis, hvorledes EMR skal fortolkes eller behandles efter de internationale regnskabsregler, hvorfor det ikke kan afkræftes, at EMR er omfattet af IAS 32. Det må dog udledes, at standardens anvendelse er forbeholdt tilfælde hvor EMR ikke anvendes til opfyldelse af betalingsforpligtelsen og ikke skal anvendes som en generel klassificering af EMR.

3.2.1.3 Varelager IAS 2

IETA og PriceWaterhouseCoopers publicerede i maj 2007 resultatet af en global rundspørge²¹⁴ omhandlende den regnskabsmæssige behandling af EMR.²¹⁵ Heraf fremgik det, at 15 procent af de adspurgte behandlede EMR som varelager.²¹⁶ Der er derfor en formodning for, at IAS 2 om varelager i denne forbindelse kan anvendes som alternativ til IAS 38. IAS 2 har følgende anvendelsesområde:

*"Inventories include assets held for sale in the ordinary course of business (finished goods), assets in the production process for sale in the ordinary course of business (work in process), and materials and supplies that are consumed in production (raw materials)."*²¹⁷

Definitionen af varelager i IAS 2 er rimelig bred og der kan i forbindelse med EMR formodes flere anvendelsesmetoder. Der kan argumenteres for at virksomheder - der som led i produktionen udleder CO₂, og herigennem er underlagt kvoteregulering - i forbindelse med opfyldelsen af betalingsforpligtelsen anvender kvoter og kreditter som en form for råvare således at EMR regnskabsmæssigt skal behandles som varelager efter retningslinjerne i IAS 32.

For virksomheder, der ikke producerer emissioner, men som led i deres almindelige forretningsgang erhverver EMR med henblik på videresalg og fortjeneste, kan der argumenteres for, at disse skal anse de erhvervede EMR som varelager. Det skal i denne forbindelse fremføres at finansielle aktiver samt mæglere

²¹³ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,18)

²¹⁴ IETA (2007,1)

²¹⁵ Udgivelsen er resultatet af samarbejdet mellem IETA og PWS, der har foretaget en global undersøgelse af den regnskabsmæssige tilgang og anvendelse af ERM i praksis. Udgivelsen består af to dele resultatet af undersøgelsen samt vurdering af de centrale regnskabsmæssige tilgange anses for egnet under IFRS.

²¹⁶ IAS 32

²¹⁷ IAS 32.6

og forhandlere, der måler deres opgørelser til dagsværdi²¹⁸ med fradrag af salgsomkostninger, er undtaget fra anvendelsesområdet for IAS 2²¹⁹ og det antages at anvendelsen af IAS 32 er bedre egnet i dette tilfælde. Anvendelsen af IAS 2 for emissionsproducerende virksomheder som alternativ til IAS 38 kan ikke udelukkes fuldstændig, og indtil der fra IASBs side kommer en afklaring på den regnskabsmæssige kvalificering af EMR, må det antages, at det er muligt at klassificere EMR som varelager.

3.2.2 Værdiansættelse ved indregning

Som det fremgår af ovenstående afsnit, er der forskellige muligheder, der synes anvendelige i forbindelse med den initiale indregning af EMR i regnskabet. Det synes således relevant i højere grad at sondre imellem de forskellige typer af EMR. I forbindelse med værdiansættelse vil der således blive sondret imellem to forskellige typer af EMR: Gratis tildelte og købte.

3.2.2.1 Gratis tildelte kvoter

Ifølge IFRIC 3 skal gratis tildelte kvoter indregnes til fair value²²⁰ og den korresponderende registrering skal indregnes under periode afgrænsningsposter i balancen. Som det fremgår af IETA's rundspørge, er også to andre alternativer²²¹ blevet anvendt i forskellige medlemsstater.

Størstedelen af de adspurgte stater har valgt at adoptere en tilgang til værdiansættelsesspørgsmålet, der reflekterer den tildelte mængde kvoters tilhørsforhold til det offentlige i overensstemmelse med IAS 20. Det fremgår af IAS 20, at ikke-monetære aktiver skal indregnes på følgende måde:

“Government grants may take the form of transfers of non-monetary assets such as land or other resources for use by the company. In such circumstances, it is customary to determine the fair value of each non-cash and account for both the grant, as each asset by a corresponding fair value. It is sometimes still an alternative procedure consisting of grants and reflects the assets related to amounts symbolic”.²²²

Det fremgår således, at IAS i forbindelse med indregning af offentlig støtte anerkender to differentierede indregnings metoder.

²¹⁸ Dagsværdi eller fair value er generelt forstået markedsværdien af det pågældende aktiv.

²¹⁹ IAS 2.2 B og IAS 3.b

²²⁰ Se dagsværdi. Fodnote 190.

²²¹ IETA (2007,12)

²²² IAS 20.23

1. Udgangspunktet for indregningen af offentlig støtte er, at den skal indregnes til fair value, ligesom det var tilfældet med IFRIC, hvilket ikke påvirker indregningen, idet resultatet er identisk. Dog tillader IAS 20 også i specielle tilfælde, hvori tilskuddet fra staten udgør et symbolsk beløb, at lade indregningen afspejle denne begrænsede værdi. I denne forbindelse når der sker gratis allokering af kvoterne må det herefter være muligt at anerkende dem i regnskabet til værdien nul. Det kan diskuteres, hvorvidt den tildelte mængde kvoter udgør en symbolsk værdi, idet kvoterne nemt kan omsættes på kvotemarkedet med fortjeneste til følge. Dog kan der også argumenteres for, at en virksomhed, der får tildelt kvoter til efterfølgende anvendelse i produktion, ikke oplever en værdistigning, og at regnskabet derfor ikke bør afspejle en værdistigning.²²³ Ifølge IETAs rundspørge anvender majoriteten af de adspurgte lande denne metode og indregner således tildelte kvoter til værdien nul.²²⁴
2. Det andet alternativ²²⁵ er at værdiansætte de tildelte kvoter til Fair Value og umiddelbart herefter indregne posten i resultatopgørelsen. I forbindelse med indregningen direkte i resultatopgørelsen, er det, for at opretholde neutraliteten af regnskabet, essentielt at indregne betalingsforpligtelsen på samme måde, da der ellers vil ske en forskydning af regnskabet.²²⁶

Effekten af de to metoder leder til meget forskellige resultater, for eksempel, vil en virksomheds beslutning om at indregne de tildelte kvoter til fair value i indkomst opgørelsen på kort sigt resultere i en højere profit sammenlignet med en virksomhed, der har valgt at indregne dem til værdien nul.²²⁷

3.2.2.2 Købte kvoter

Hvis den tildelte mængde kvoter ikke er tilstrækkelig til at opfylde betalingsforpligtelsen, eller dersom virksomheden blot ser potentiale i at investere i EMR, vil virksomheden anskaffe flere EMR. På trods af virksomhedens motivationer, udgør de erhvervede EMR en del af virksomhedens egenkapital uanset klassificeringen.

Vurderes det at kvoterne skal klassificeres som immaterielle aktiver, skal de efter IAS 38 værdiansættes på følgende måde:

"Intangible assets are initially measured at cost."²²⁸ The cost of a separately acquired intangible asset comprises (1) its purchase price, including import, duties and nonrefundable purchase taxes, after deducting

²²³ Se problemstilling vedr. IFRIC 3 afsnit 3.1.

²²⁴ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009, 619)

²²⁵ IETA (2007,12)

²²⁶ IETA (2007,28)

²²⁷ IETA (2007,28)

²²⁸ IAS 38.24

*trade discounts and rebates and (2) any directly attributable cost of preparing the assets for its intended use.*²²⁹

Den regnskabsmæssige behandling dikterer, at EMR skal indregnes til kostpris. I kostprisen inkluderes købspris herunder importafgifter og ikke-refunderbare købsafgifter og med fradrag for rabatter og nedslag samt omkostninger til klargøring af aktiver. Det er begrænset, hvad der er af omkostninger ved anskaffelse af kvoter på baggrund af deres natur idet de ikke kræver forarbejdelse osv., så oftest vil indregningen begrænses til kostprisen. For kreditter er det derimod anderledes, idet der er langt flere procedurer som f.eks., i forbindelse med anskaffelsen.²³⁰

Vurderes det derimod at kvoterne skal anses som varelager gælder ifølge IAS 2 følgende:

"The cost of inventories shall comprise all costs of purchase."²³¹The cost of purchase of inventories comprises the purchase price, import duties and other taxes (other than those subsequently recoverable by the entity from the taxing authorities), and transport, handling and other costs directly attributable to the acquisition of finished goods, materials and services. Trade discounts, rebates and other similar items are deducted in determining the cost of purchase."²³²

Værdiansættelsen efter IAS 2 er i mange henseender identisk med den i IAS 38 anvendte, hvilket betyder at resultaterne ikke adskiller sig væsentligt fra hinanden.

I indeværende periode²³³ er hovedreglen for tildeling af kvoter "grandfathering".²³⁴ Efter 2012 ændres dette som nævnt til aktionering. Når virksomheder herefter erhverver EMR via auktion, skal de efterfølgende anvende samme principper som de, der er skitseret i IAS 32/38, i forbindelse med værdiansættelsen og kategoriseringen af deres EMR.²³⁵

3.2.2.4. Efterfølgende værdiansættelse.

De værdiændringer, en virksomheds egenkapital gennemgår fra datoen for anskaffelsen og indtil balancedagen medfører at, justeringer af efterfølgende værdiansættelse kan være nødvendig. I almindelighed refereres der til værdien af rettighederne den 31. december,²³⁶ hvad enten de er købt på markedet eller erhvervet på auktion. Der er forskellige metoder at vælge imellem alt efter hvilken klassifikation, der anvendes.

²²⁹ IAS 38.27

²³⁰ Dette vil dog ikke blive uddybet yderligere. Se afgrænsninger.

²³¹ IAS 2.10

²³² IAS 2.11

²³³ 2008-2012

²³⁴ 90 procent gratis tildeling samt mulighed for aktionering af de sidste 10 procent

²³⁵ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009, 619)

²³⁶ Det er ikke nødvendigvis regnskabs afslutningsdato, idet nogle virksomheder har forskudt regnskabsår. I opgaven vil det dog blive antaget at dette ikke er tilfældet.

Antages, det at EMR er at anse som immaterielle aktiver anvender IAS 38 to værdiansættelses metoder; Cost²³⁷ og Revaluation²³⁸ metoden.

Hovedreglen i Cost modellen foreskriver, at immaterielle aktiver efter første indregning skal indregnes til kostpris med fradrag af afskrivninger²³⁹ og tab ved værdiforringelse.²⁴⁰

Revaluation modellen foreskriver, at immaterielle aktiver efter den initiale værdiansættelse skal bestemmes til dagsværdien af den specifikke kvote mængede med fradrag af afskrivninger og tab ved værdiforringelse. Revaluation modellen er mere udbredt²⁴¹ end cost modellen eftersom den i nogle lande er obligatorisk i forbindelse med aflæggelse af resultatopgørelsen.²⁴² Udbredelsen skyldes også den stigende internationale anvendelse af IFRS.

Hvis det besluttet at EMR skal behandles som varelager, skal værdiansættelsen følge forskrifterne i IAS 2. Heraf fremgår det:

“The cost of inventories may not be recoverable if those inventories are damaged, if they have become wholly or partially obsolete, or if their selling prices have declined. The cost of inventories may also not be recoverable if the estimated costs of completion or the estimated costs to be incurred to make the sale have increased. The practice of writing inventories down below cost to net realizable value is consistent with the view that assets should not be carried in excess of the amounts expected to be realized from their sale or use.”

IAS 2 anvender en tilgang, der betyder at hvis der sker en værdiforringelse i nettorealisation²⁴³ værdien²⁴⁴ i forhold til omkostningen ved at have anskaffet aktivet, skal denne nedgang afspejles i aktivets værdi og indregnes i resultatopgørelsen.

Antages det derimod, at EMR skal klassificeres som finansielle aktiver, skal de behandles efter de ved IAS 39 etablerede kriterier. Indregningen og værdiansættelsen af finansielle aktiver behandles ikke af IAS 32 hvis erklærede målsætning er at fastlægge principperne for præsentation af finansielle instrumenter, men derimod af IAS 39, der behandler indregning af finansielle aktiver. Heraf fremgår, det at der anvendes fire

²³⁷ IAS 38.74

²³⁸ IAS 38.75

²³⁹ Se afsnit 3.2.2.3

²⁴⁰ IAS 38.74

²⁴¹ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009, 620)

²⁴² Dette er især tilfældet i lande der har valgt at inkorporeret IFRS i national lov.

²⁴³ Summen af fremtidige nettoindbetalinger som aktivet på balancedagen forventes at indbringe som led i normal drift.

²⁴⁴ IAS 2.28

kategorier af finansielle aktiver²⁴⁵ hvoraf EMR er begrænset til at være omfattet af "*financial assets*" og "*available for sale financial assets*". For begge kategorier gælder et krav om, at aktiver skal være anskaffet med henblik på videresalg hvilket antages at være tilfældet.²⁴⁶

Klassificeringen taler for, at EMR ikke er omfattet af IAS 32, men dog kan anvendelsen ikke afskrives fuldstændig. I forhold til anvendelsen af IAS 32 kan der argumenteres for, at emissioner ifølge deres natur kan sidestilles med kontanter, eftersom de er aktiver, der bruges til at annullere forpligtelser, (opstået som følge af udledning) i forbindelse med virksomhedens almindelige drift. Dette strider mod argumentationen der var udgangspunktet for anvendelsen af IAS 32 i afsnit 3.2.1.2, hvorved anvendelsen begrænses til virksomheder, der ikke producerer emissioner og derved ikke anvender dem til at "betale" for udledning. Det må derfor antages, at EMR ikke er omfattet af IAS 32, et synspunkt, der bliver bakket op af Inaki Bilbao Estrada, som mener, at der skal ske en ændring i IAS 39 for at IAS 32 kan finde anvendelse ved behandlingen EMR.²⁴⁷ Antages det dog at anvendelse af IAS 32 er en mulighed, anvendes fair value både ved den initiale og ved efterfølgende værdiansættelser, hvor ændringerne medregnes ved resultatopgørelsen.

3.2.3 Amortisering - IAS 38

Det fremgår af IAS 38, at afskrivning af immaterielle aktiver baseres på aktivets levetid. Hvor et immaterielt aktiv med begrænset levetid kan blive amortiseret,²⁴⁸ vil det for et immaterielt aktiv med ubegrænset levetid ikke være muligt at amortisere.²⁴⁹

Som det er beskrevet i afsnit 2.1, korresponderer virksomhedernes EMR med de (af de nationale allokationsplaner) fastlagte perioder, hvilket betyder, at EMR ved periodens udløb skal anvendes til opfyldelse af betalingsforpligtelsen. Uanset at der er åbnet op for muligheden for at overføre kvoter til næste periode, er det givet, at kvoterne har en begrænset levetid. Det samme gør sig gældende for kreditterne, hvis levetid i høj grad er begrænset af de fastlagte perioder. Af det ovenstående fremgår det, at aktiverne har en nærmere defineret levetid og amortisering kan derfor ikke umiddelbart afskrives på grund af ubegrænset levetid.

²⁴⁵ Finansielle aktiver/gældsforpligtelser, Held-to-maturity investments, Loans and Receivables samt available for sale financial assets.

²⁴⁶ IAS 39.9

²⁴⁷ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009, 616)

²⁴⁸ IAS 38.97

²⁴⁹ IAS 38.107

Amortiseringen skal beregnes på baggrund af differencen mellem omkostningen ved anskaffelsen og residual værdien dvs. den aktuelle markedspris; herefter vil det i tilfælde hvor den bestemte mængde EMR er blevet tildelt uden vederlag, resultere i, at amortiseringen potentielt vil blive baseret på værdien nul eller en negativ værdi, hvilket medfører, at der ikke skal ske amortisering. Uanset hvorledes kvoten er anskaffet, er det naturligvis ikke altid således, at virksomheder udleder og anvender samme mængde kvoter hvert år, hvilket resulterer i amortiseringskvoten ikke er konstant. Samtidig hvis virksomheden på et tidspunkt stopper udledningen af CO₂, vil den ikke anvende EMR, og de kan derfor ikke amortiseres.²⁵⁰ Eftersom der ikke kan etableres en systematisk nedskrivningsproces medfører dette, at afskrivning af aktiverne må afvises. Resultatet er i overensstemmelse med IASB's anbefalinger omhandlende amortisering af EMR.²⁵¹

3.2.3.1 Amortisering - IAS 2

Der fremgår af IAS, 2 at der ikke er mulighed for at amortisere varelager. Begrundelsen for dette må antages være anvendelsen af aktiverne ofte ikke konstant og der kan derfor ikke ske en konstant amortisering.

3.2.4 Værdiforringelse

De store udsving i priserne på EMR betyder, at det, ligesom for mange andre aktiver er underlagt en potentiel mulighed for tab eller gevinst. På balancedagen kan kursværdien af de erhvervede rettigheder være afvigende fra den oprindelige værdi, da de blev tildelt virksomheden. Hvis kostprisen fastsættes som markedsprisen på balancedagen, og den regnskabsmæssige difference mellem kostprisen og markedsprisen ikke erstattes ved at generere tilstrækkelige indtægter til at dække alle omkostninger og udgifter i forbindelse hermed, er virksomheden nødsaget til at anerkende værdiforringelsen.

I forbindelse med en eventuel værdiforringelse er det relevant at se på IAS 36, der som udgangspunkt regulerer dette for alle aktiver på nær aktiver omfattet af andre standarder. Blandt undtagelserne til denne standard²⁵² er bl.a. IAS 2 om varelager og IAS 39 om finansielle aktiver, og det er således igen relevant hvorledes virksomhederne klassificerer EMR. Virksomheder, der klassificerer deres EMR som immaterielle aktiver, skal i forbindelse med værdiforringelse anvende IAS 36. Princippet i IAS 36 er, at der er sket værdiforringelse af aktivet, hvis den indregnede værdi overstiger den værdi, aktivet, har ved salg eller

²⁵⁰ IAS 38.97

²⁵¹ Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009,620)

²⁵² IAS 36.2

nettorealisation.²⁵³ Differencen mellem den bogførte værdi og den reelle værdi udgør værdiforringelsen, som skal afspejles i regnskabet. Værdiforringelsen skal indregnes direkte i resultatopgørelsen.²⁵⁴

Hvis virksomheden klassificerer EMR som varelager finder IAS 2 derimod anvendelse. IAS 2 nævner ikke decideret ordet værdiforringelse, men omtaler alene reduktion af værdi i tilfælde, hvor omkostningen ved erhvervelse af varelageret ikke er mulig at genvinde på baggrund af skade eller faldende markedspriser.²⁵⁵ Effekten er, at for EMR skal disse indregnes til laveste nettorealisationsværdi, og et ethvert tab i forbindelse med varelageret skal medregnes i året, hvori tabet er fremkommet.²⁵⁶

I tilfælde, hvor EMR anses som finansielle aktiver, finder IAS 39 anvendelse.²⁵⁷ Heraf fremgår det, at virksomheden ved regnskabsafslutning skal vurdere, hvorvidt et finansielt aktiv eller gruppe af finansielle aktiver har været genstand for værdiforringelse.²⁵⁸ Hvis det er sket en værdiforringelse, skal denne alt efter aktivets beskaffenhed²⁵⁹ vurderes og medregnes i resultatopgørelsen.²⁶⁰

Virksomheder, der vælger at indregne EMR til værdien nul, vil selvfølgelig ikke lide tab grundet værdiforringelse uanset udviklingen i markedsprisen. Dette synes fornuftigt, eftersom en værdiforringelse ellers vil påvirke overskuddet af rettigheder for CO₂ udledende selskaber og skabe et fiktivt tab.²⁶¹

3.2.5 Forpligtelse IAS 37

Dersom der påhviler en virksomhed en uanfægtelig tidsubestemt forpligtelse skal denne fremgå af regnskabet.²⁶² Ifølge IAS 37, skal en virksomhed indregne en forpligtelse når:

“(a) an entity has a present obligation (legal or constructive) as a result of a past event, (b) It is probable that an outflow of resources embodying economic benefits will be required to settle the obligation and (c) a reliable estimate can be made of the obligation”

²⁵³ IAS 36.1 og 36.6

²⁵⁴ IAS 36.60

²⁵⁵ IAS 2.28

²⁵⁶ IAS 2.34

²⁵⁷ IAS 39.58-70

²⁵⁸ IAS 39.58

²⁵⁹ Finansielt aktiv til amortiseret kostpris IAS 39.63, Finansielt aktiv til kostpris IAS 39.66 eller Finansielt aktiv holdt med henblik på videresalg IAS 39.

²⁶⁰ IAS 39.63-67

²⁶¹ Estrada, Inaki Bilbao mfl. (2009,622)

²⁶² IAS 37.14

Virksomheder, der er underlagt kvotereregulering, skal som godtgørelse for udledning "betale" med et tilsvarende antal EMR. Betalingen repræsenterer en forpligtelse i IAS 37 forstand. I forbindelse med at en virksomhed certificerer²⁶³ sine emissioner skal der, i forbindelse med den kontraktuelle forpligtelse til at levere EMR svarende til den faktiske udledning, derfor indregnes en forpligtelse, svarende til den udledte mængde CO₂.²⁶⁴

Emissions handels systemet er lavet med henblik på at være skattemæssig- og regnskabsmæssig neutralt for virksomheder.²⁶⁵ Dette kommer til udtryk i de situationer, hvor virksomheden besidder det præcise antal EMR til at opfylde betalingsforpligtelsen, hvorefter den indregnede forpligtelse er identisk med den pågældende mængde EMR. Såfremt virksomheden ikke er i besiddelse af et tilstrækkeligt antal EMR til at opfylde betalingsforpligtelsen opstår problemstillingen: Virksomheden skal indregne en forpligtelse, hvoraf den besidder en delmængde (hvis værdi er kendt) og den resterende mængde skal estimeres. Således består forpligtelsen af to dele,

1. en del som består af de allerede erhvervede EMR, som opfylder en andel af betalingsforpligtelsen, (hvor værdien er kendt) samt
2. en del som består af de for opfyldelse af betalingsforpligtelsen resterende antal EMR, hvor værdien heraf skal estimeres. Værdiansættelsen af forpligtelsen skal ifølge IAS 37 ske på baggrund af følgende:

"The amount recognized as a provision shall be the best estimate of the expenditure required to settle the present obligation at the balance sheet date."²⁶⁶

Det fremgår af IAS 37, at denne type forpligtelser er særdeles svære at vurdere værdien af²⁶⁷ og standarden er således rimelig bred. Dette giver forskellige muligheder for at estimere værdien. Estimatet af forpligtelsen har stor betydning for virksomheden, idet den herved kan påvirke resultatopgørelsen ved f.eks. at forvente en høj/lav indkøbspris i forbindelse med tilvejebringelse af manglende EMR. De situationer, hvor virksomheder over/undervurderer værdierne af den resterende mængde, kan potentielt føre til enten regnskabsmæssigt overskud eller utilstrækkelig mængde EMR, (hvilket kan medføre, at myndigheder afviser virksomhedernes estimat). Der må således antages to muligheder til vurdering af værdien.

I: Vurdering af de allerede erhvervede EMR til den indregnede værdi (som kan være nul) samt de manglende rettigheder til den eksisterende markedspris.

II: Vurdering af hele forpligtelsen til den eksisterende markedspris uanset hvordan virksomheden planlægger at opfylde den.

²⁶³ Når virksomhederne rapporterer deres udledning til det offentlige.

²⁶⁴ Bortset fra Danmark og Finland anerkender alle andre stater i EU at indregne en provision for forpligtelsen i regnskabet.

²⁶⁵ Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 622)

²⁶⁶ IAS 37.36.

²⁶⁷ Fordi det er forpligtelsens natur at være tidsubestemt, er der stor usikkerhed hvornår den bliver indfriet hvilket besværliggøres værdiansættelsen betydeligt. Se IAS 3710

3.2.6 Karakteren af straf som følge af manglende opfyldelse af leveringsforpligtelsen af EMR og muligheden for fradragsberettigelse

Der findes på nuværende tidspunkt ikke international enighed i spørgsmålet om fradragsberettigelse for sanktioner af pønalt karakter (bøder mv.) i forbindelse med manglende opfyldelse af betalingsforpligtelsen.²⁶⁸ Hvor nogle stater²⁶⁹ tillader regnskabsmæssigt fradrag for administrative bøder,²⁷⁰ vælger andre ikke at tillade fradrag. For multinationale virksomheder med produktioner og heraf CO₂ udledning i forskellige stater, vil det i forbindelse med et utilstrækkeligt antal EMR til opfyldelse af betalingsforpligtelsen være relevant, i hvilken stat den manglende opfyldelse placeres på grund af strafsanktionen og fradraget for denne. Et af EUs formål er at opnå et indre marked uden barrierer i forbindelse med virksomhedsbeskatning. Dette forsøges opnået ved at eliminere diskriminerende forskelle, der vil kunne påvirke konkurrencen.²⁷¹ Der fremgår af international sammenhæng generelt en klar sammenhæng mellem den regnskabsmæssige- og den skatteretlige behandling.²⁷² Det må på denne baggrund antages, at en international regnskabsmæssig afklaring af dette spørgsmål, vil have en afsmittende effekt på national skattelovgivning. I denne henseende er der fra CCCTB WGs²⁷³ side tilkendegivet, at der ikke bør være fradrag for udgifter i forbindelse med legale strafsanktioner.²⁷⁴ Det vurderes, at staterne ikke bør tillade fradrag for omkostninger forbundet med sanktioner.²⁷⁵ Dette begrundes med, at fradrag for straf ikke fjerner incitamentet for at begå lovovertrædelser, tværtimod. Hvis den antropogene udledning for alvor skal reduceres, er et af de første skridt i den retning at mindske incitamentet for overtrædelse af lovgivning og derved ikke tillade fradrag for straf.

3.3 Regnskabsmæssig behandling

Ud fra ovenstående jf. 3.2.1-3.2.3 må det antages at EMR i regnskabsmæssig forstand bedst kan klassificeres som enten

- immaterielle aktiver eller
- varelager.

²⁶⁸ Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 625)

²⁶⁹ Staterne omfatter blandt andet Bulgarien, Tyskland, Spanien og Frankrig.

²⁷⁰ Hvorefter bøder som følge af manglende opfyldelse af leveringsforpligtelse vil være indbefattet.

²⁷¹ COM(2006) 157 final s.4

²⁷² Se CCCTB/WP057\doc\en

²⁷³ Common Consolidated Corporate Tax Base Working Group

²⁷⁴ Se CCCTB/WP057\doc\en samt afsnit 4.2.4 for mere.

²⁷⁵ CCCTB WG (2005,4)

I forhold til den regnskabsmæssige behandling er der som beskrevet ikke den store forskel på de to alternativer. Der skal ikke ske amortisering af EMR i begge tilfælde og i forhold til en eventuel værdiforringelse vil resultatet ofte være det samme.

Den største forskel findes ved værdiansættelsen. Hvor IAS 2 indregner til kostpris indregner IAS 37 til fair value. I forhold til anvendelse af IAS 37 er denne i store træk identisk med den af IASB fremsatte fortolkning (IFRIC 3 jf. afsnit 3.1) og disse problemstillinger vil således stadig være aktuelle; dog sker der i 2012 i forbindelse med overgangen til den nye periode en ændring i tildelingsprincippet fra Grandfathering til Auktion. Herefter vil EMR som hovedregel blive auktioneret væk og i langt mindre grad (Under 10 procent) blive tildelt. I forhold til IFRIC 3 har dette positive konsekvenser idet IAS 20 om Government Grant vil have en langt mindre betydning og de problemstillinger denne medførte i forhold differentiering i indregning jf. afsnit 3.1 vil således blive mindsket. Dette må antages at styrke IFRIC 3 fortolkningens effekt og tilslutning blandt medlemslandene idet begrundelsen for afskaffelsen af fortolkningen herved formindskes jf. afsnit 3.1.

I forbindelse med værdiansættelse af EMR kan der dog, i nuværende periode, tænkes en fordel ved anvendelse af IAS2 idet gratis tildelte EMR således kan indregnes til værdien nul. Dette vil mindske den omtalte problemstilling ved IFRIC 3 idet der ikke vil være forskel på indregningskriterierne. På kort sigt er problemet stadig aktuelt, men set i tidsmæssig kontekst må det, idet KP er over halvvejs igennem første periode, indskrænke problemet væsentligt, eftersom problemstillingen udelukkende er relevant indtil der sker et skift i tildelingsmekanismen ved udgangen af indeværende periode.

Det synes svært definitivt at udelukke et af de omtalte alternativer (immaterielle aktiver eller varelager) dog kan der argumenteres for en begrænset favorisering af klassificeringen som immaterielle aktiver, idet IASB med IFRIC 3 valgte denne mulighed som den "korrekte". Dog kan der samtidigt opnås fordele ved anvendelsen af IAS 2 i forhold til den omdiskuterede IFRIC 3 som, blev trukket tilbage. Det kan således ikke entydigt afklares, hvilken regnskabsmæssig klassificering, der i forhold til de internationale standarder er den optimale.

3.4 Regnskabsmæssig delkonklusion

I analysen af den regnskabsmæssige klassificering må det konkluderes, at EMR har store ligheder med både immaterielle aktiver og varelager og derfor må henføres under en af disse aktivgrupper.

Klassificeringen som immaterielle aktiver (IAS 38) synes den mest oplagte, idet den stemmer overens med alle tre typer anvendelse, samt at IFRIC valgte denne klassificering, hvilket giver et fingerpeg om, at det er

den, der stemmer bedst overens med IASB. Problemet med denne klassificering er samtidig at det er den samme som IFRIC 3 anvendte, hvilket betyder, at den vil være genstand for kritik. I den forbindelse må det dog antages at kritikken, på baggrund af den stærkt tidsbegrænsede resterende, periode må være begrænset. Yderligere er denne, klassificering den mest anvendte,²⁷⁶ og det må derfor antages, at denne klassifikation evt. med nogle få modifikationer vil være mest egnet.

Klassificeringen som varelager (IAS 2) synes ikke i ligeså høj grad at stemme overens med samtlige anvendelsesmuligheder. Alligevel synes definitionen at omfatte EMR. Samtidig løser denne klassifikation problemstillingen vedrørende anvendelsen IAS 20 i forbindelse med værdiansættelse.

Det må på denne baggrund konkluderes, at der bør vælges en fortolkning, hvor klassificeringen afhænger af anvendelsen. Dette betyder at virksomheder, der anvender EMR som led i produktionen skal klassificere dem som varelager og behandle dem efter de for IAS 2 gældende regler. Denne klassificering skal anvendes indtil udløb af indeværende periode.²⁷⁷ Alle andre skal klassificere EMR som immaterielle aktiver og behandle dem efter de herfor gældende regler.

²⁷⁶ Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 628-629), Cashman, Michael (2010,2-3) samt IETA (2007,13)

²⁷⁷ Herved undgås problemstillingen ved den gratis tildeling.

4 International beskatning

Da beskatning er et centralt instrument i miljøpolitikken, giver det anledning til spørgsmålet om, hvorledes en international skattemæssig regulering af CO₂ kvoter bør udformes, således at målsætningerne nedskrevet ved KP bedst opnås.

Det er velkendt, at økonomisk omstilling og udvikling af nye teknologier lader sig påvirke kraftigt af lovgivning og regulering.²⁷⁸ Skønt udbredelsen af CO₂ kvoter og kreditter er stigende, har den skattemæssige behandling heraf dog ikke været i stand til at følge trop med markedets udvikling. I europæisk kontekst (både på nationalt og overnationalt niveau) er der i meget begrænset omfang taget stilling til den skattemæssige behandling af CO₂ kvoter og kreditter, hvilket kommer til udtryk i en differentieret behandling af CO₂ kvoter fra land til land.²⁷⁹ Der er således et behov for et fornuftigt samspil mellem de nationale reguleringer.

Idet kvotelovgivningen er harmoniseret i hele EU ved kvotedirektivet,²⁸⁰ og formålet med lovgivningen er at opfylde de af UNFCCC pålagte forpligtelser, synes det logisk,²⁸¹ at også skattelovgivningen på EU niveau i højere grad harmoniseres.²⁸² På baggrund af de foregående kapitler vil det derfor ud fra et teoretisk synspunkt blive forsøgt analyseret, hvilke retningslinjer en beskatningsramme for CO₂ kvoter og kreditter bør følge, for at kunne medvirke til en begrænsning af CO₂ udledningen i tråd med målsætningerne i KP. I denne forbindelse vil den nationale regulering af CO₂ kvoter og kreditter i nogle af de forskellige EU lande blive gennemgået for at kunne udlede fælles træk.

Formålet med nærværende kapitel er at give retningslinjer for en hensigtsmæssig EU-harmoniseret skattebehandling af de i nærværende opgave behandlede CO₂ kvoter og kreditter

4.1 Carbon Leakage

²⁷⁸ Bundgaard, Jakob (2008,1)

²⁷⁹ Bundgaard, Jakob (2008,14) Fodnote 66

²⁸⁰ 2003/87/EF

²⁸¹ Dette skyldes bl.a. problemstillingen vedrørende Carbon Leakage der potentielt kan skabe anomalier i den nuværende løsningsmodel. Se afsnit 4.1 for nærmere forklaring.

²⁸² Bundgaard, Jakob (2008,7)

En af problemstillingerne under KP er Carbon Leakage.²⁸³ Begrebet carbon leakage dækker over problemstillingen, der opstår i forbindelse med en nationalitets forsøg på at nedbringe sin CO₂-udledning, hvis dette medfører, at CO₂-udledningen stiger i et andet land.²⁸⁴ KP søger at løse problemstillingen vedrørende global opvarmning ved at mindske CO₂ emissionerne igennem oprettelsen af et cap and trade system. Med etableringen af dette system er det sigtet, at markeds kræfterne automatisk skal allokere kvoterne ud til dem der værdsætter²⁸⁵ dem mest, for dermed at optimere markedet. Baggrunden for KP er UNFCCC, som er baseret på the-polluter-pays princippet²⁸⁶ samt princippet om et fælles, men differentieret ansvar.²⁸⁷ Dette betyder, at der er forskel på de emissions begrænsninger der gælder for parterne til protokollen jf. afsnit 2.1. Det er i den forbindelse ikke alle parter, der er blevet pålagt reduktioner, og i nogle tilfælde er der slet ikke tale om en reduktion, men derimod tilladelse til forhøjet udledning²⁸⁸ i forhold til baseåret.²⁸⁹

En differentieret international CO₂ skatteregulering medfører åbenlyse arbitragemuligheder for virksomheder. Den potentielle effekt af dette er, at virksomheder kan flytte, deres CO₂ emission til en anden nationalitet underlagt en mindre restriktiv regulering. Idet nogle nationer er underlagt begrænsede eller ingen CO₂ emissions reduktioner,²⁹⁰ truer dette med at underminere KPs effekt. Problemet er væsentligt, idet et fåtal af verdens lande (EU, USA, Canada, Indien, Rusland, Japan og Kina) står for 75 procent af den samlede antropogene udledning.²⁹¹ Heraf er det kun EU, Japan og Canada, der har ratificeret KP, og derfor er underlagt restriktioner af CO₂ emissionen.²⁹² Det er således en anelig del af CO₂ udledningen, der potentielt kan flyttes og ødelægge de fremskridt, der er opnået ved KP. Det er ikke eksklusivt skatteregler, der kan føre til Carbon Leakage, men det er en potentiel faktor, der kan være afgørende. Der er således et behov for en international harmonisering (herunder EU-harmonisering) af skattereguleringen, for derved at begrænse mulighederne for Carbon Leakage.

For at undgå disse finansielt motiverede ERM transaktioner (indenfor virksomhederne) er det tilstræbellesværdigt at gøre den internationale skatteregulering neutral.

²⁸³ Bundgaard, Jakob (2008,1), Kosonen, Katri (2009,9)

²⁸⁴ Bundgaard, Jakob (2008,1), Kosonen, Katri (2009,9)

²⁸⁵ Dem der har den største nytte af dem og derfor vil betale mest for dem.

²⁸⁶ Cordato, Roy E(2001,3)

²⁸⁷ United Nations Framework Convention on Climate Change art. 3. stk. 1.

²⁸⁸ Dette virker ikke umiddelbart logisk, men er en konsekvens af udledningen i base året. Af lande der ikke er pålagt reduktioner men som kan tillade at øge forbruget kan nævnes Australien, Island og Norge.

²⁸⁹ 1990

²⁹⁰ Se KP Bilag B for de samlede reduktionsforpligtelser fordelt på de respektive nationer.

²⁹¹ EU, USA, Canada, Indien, Rusland, Japan og Kina

²⁹² Rusland har også ratificeret KP men er ikke underlagt restriktioner. Rusland skal blot opretholde udledningen i basisåret.

4.2 Skatteretlige aspekter ved EMR systemet

Der kan forekomme følgende tre skatteretligt relaterede transaktioner/reaktioner vedrørende CO₂ kvoters og kreditters ibrugtagning.²⁹³

- EMR bliver tildelt virksomheden gratis af det offentlige
- EMR bliver købt enten via det offentlige (typisk på auktion) eller solgt virksomhederne imellem
- EMR bliver overgivet til annullering som betaling for udledning eller de kan udløbe uden at blive benyttet.

Yderligere kan kvotebegrænsede virksomheder blive afkrævet at betale en bøde i tilfælde hvor udledningen overstiger de erhvervede antal kvoter.²⁹⁴ Dette aspekt er ligeledes skattemæssigt relevant hvorfor det vil blive medtaget i analysen.²⁹⁵

Analysen vil søge at finde hensigtsmæssige retningslinjer for den indkomstskatteretlige behandling af de ovenstående transaktioner. Der vil herunder blive fokuseret på de positive- og negative påvirkninger, disse vil have (f.eks. hvorvidt udløb medfører skattepligt). Den skatteretlige behandling af EMR varierer fra land til land og der vil i analysen blive inddraget eksempler fra internationale retssystemer, med henblik på at belyse problemstillingerne.

Det er væsentligt at den skattemæssige behandling er i overensstemmelse med de overordnede mål for UNFCCC hvilket analysen vil søge at tage højde for. Der er forskellige alternativer til opfyldelsen af udledningsforpligtelsen (kvoter, kreditter osv.) Analysen vil søge at opretholde neutraliteten imellem anvendelsen af disse alternativer på grund af hensynet til effizienz af de fleksible mekanismer.²⁹⁶ Yderligere vil det blive tilstræbt at deltagere i kvotehandelssystemet ikke opnår økonomiske fordele i forhold til ikke-deltagere. Sidst, men ikke mindst vil det blive tilstræbt at den skattemæssige behandling så vidt muligt følger simplicitets retningslinjerne. Set fra et simplicitets perspektiv vil det være bedst (så vidt det er muligt) at lade de eksisterende nationale skattelove varetage transaktioner i henhold til EU ETS for herved at minimere oprettelsen af nye skattelove dvs. antages det at 90 procent af de nationale lovgivninger tillader fradrag for køb af EMR bør der således tillades fradrag for køb af EMR fordi majoriteten af de

²⁹³ Institute of Chartered Accountants in Australia mfl. (2008,16)

²⁹⁴ Kvotedirektivets artikel 16 stk. 3, 2. pkt.

²⁹⁵ Institute of Chartered Accountants in Australia mfl. (2008,16)

²⁹⁶ Institute of Chartered Accountants in Australia mfl. (2008,16)

ationale lovgivninger støtter op om dette og en gennemførelse af denne regel vil derfor have den mindst mulig indgribende effekt. Argumentationen er i overensstemmelse med Coase.²⁹⁷

4.2.1 Gratis tildeling

I den nuværende periode er "grandfathering" hovedreglen. Den gratis tildelte mængde kvoter repræsenterer en værdi, idet det er muligt enten at videresælge EMR eller overgive dem til annullering som betaling for betalingsforpligtelsen. Hvorvidt denne værdi skal betyde en skattepligtig indkomst for virksomheden kan dog diskuteres. Der kan argumenteres for, at det er uretfærdigt at beskattes virksomheder, der anvender alle de tildelte EMR til opfyldelse af udledningsforpligtelsen, idet de således bliver beskattet af en fiktiv indkomst.²⁹⁸ Det klare modargument er, at der ved oprettelsen af kvotemarkedet er skabt en værdi tilknyttet til en vare, der førhen var gratis, hvilket giver indtrykket af en fiktiv værdistigning. Argumentet understøttes af, at "grandfathering" vil blive udfaset til fordel for auktionering hvilket igen betyder, at virksomhederne på nuværende tidspunkt bliver sparet for omkostningen ved at anskaffe de nødvendige EMR.²⁹⁹ Tildelingsmetoden "grandfathering" er ikke i overensstemmelse med "The-polluter-pays" princippet, og der kan derfor yderligere argumenteres for, at virksomhederne derfor bør beskattes af indkomsten fordi de (forurenere) ikke har "betalt" for den pågældende forurening (udledning).³⁰⁰

En af bevæggrundene for den gratis tildeling af EMR var bl.a. af indrettelseshensyn, dvs. de eksisterende virksomheder har indrettet sig og investeret på baggrund af tidligere omstændigheder og i tillid til eksisterende lovgivning, og uden at kunne tage hensyn til de ekstra omkostninger indkøb af EMR medfører.³⁰¹ Yderligere betød valget af grandfathering ved opstarten af kvotesystemet kun begrænsede forstyrrelser i forhold til de ved ordningens indførelse eksisterende konkurrenceforhold. Valget af grandfathering er motiveret af ønsket om at opretholde den forhenværende kursværdi af de omfattede virksomheder, således at der ikke sker en uretfærdig påvirkning af konkurrenceevnen i forhold til virksomheder, der ikke er underlagt CO₂ reguleringen. Derfor synes indførelse af skattepligt på gratis tildelt EMR at være kontraproduktivt, idet virksomheder omfattet af kvotereguleringen således vil blive dårligere stillet end virksomheder, der ikke er omfattet af kvotelovgivningen. Den eneste undtagelse til dette er således udelukkende, når virksomheden videresælger EMRne.

²⁹⁷ En stærk vægt på simplicitet vil bistå gennemførelsen af skatteforslaget dvs., ved at reducere omkostningerne til overholdelse for skatteydere og administrationsomkostninger for regeringerne. For dette se. Bl.a. Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 622) samt Institute of Chartered Accountants in Australia mfl. (2008,16).

²⁹⁸ I sådanne tilfælde antages som diskuteret senere, at overgivelse af rettighed til emission ikke vil give anledning til fradrag i indkomstskatten, hvilket resulterer i at afgiften for modtagelsen af den gratis tildeling af ERM ville give anledning til en permanent omkostning for virksomheden. Afsnit 4.2.2

²⁹⁹ Dette er selvfølgelig udelukkende tilfældet når virksomheden udleder præcis den mængde kuldioxid modsvarende til de tildelte kvoter.

³⁰⁰ Se OECD: [http://www.oecd.org/officialdocuments/displaydocumentpdf?cote=COM/ENV/TD\(2001\)44/FINAL&doclanguage=en](http://www.oecd.org/officialdocuments/displaydocumentpdf?cote=COM/ENV/TD(2001)44/FINAL&doclanguage=en)

³⁰¹ Basse, Margrethe (2008,695-696)

Det synes relevant i denne forbindelse at se på forskellige nationale lovgivninger for herigennem at kunne udlede fortolkningsbidrag. I dansk ret er der med indførelsen af LL § 7 Y valgt en model hvor den gratis tildeling af EMR ikke resulterer i beskatning af værdien af de tildelte kvoter. Motivationen for den danske model skyldes, at den tidligere danske kvotelovgivning ikke var nuanceret nok til at behandle EMR, hvilket bl.a. resulterede i beskatning af den gratis tildeling. Det kan således ses, at Danmark støtter op om ikke at beskatte den gratis tildeling.

I international kontekst bliver det dog en del sværere at vurdere den skattemæssige behandling. Hvor der i dansk ret nedfældes regler på området og i et mindre omfang overlader det til praksis at skabe rammerne. Det modsatte gør sig gældende, i engelsk ret, hvor lovgivningen snarere anvendes til særregulering, hvilket er i overensstemmelse med den engelske Common Law tradition. Det udstedte vejledningsmateriale omhandlende, den direkte beskatning på området, er derfor yderst begrænset. Udgangspunktet i den skatteretlige behandling i engelsk ret bliver således taget i de regnskabsmæssige standarder. England anvender - som alle EU medlemslande - IFRS som regnskabsstandarder.³⁰² Som beskrevet, er der på nuværende tidspunkt generel uklarhed i behandlingen af EMR, hvilket følgelig afspejler sig i den skattemæssige behandling i England. I fraværet af en afklaring på området, anlægges den fortolkning af de regnskabsmæssige regler, at når tildelingen sker fra det offentlige, er der tale om et aktiv med nominalværdien nul. Betydningen af dette er således, at tildeling af kvoter ifølge engelsk ret ikke giver anledning til beskatning.³⁰³

I Spanien følger den skattemæssige behandling ligesom under engelsk ret den regnskabsmæssige. Spanien anvender Spansk GAAP som den grundlæggende regnskabsstandard, hvilket betyder ændringer i fortolkningen. De spanske regnskabsstandarder anser den gratis tildeling af EMR som et "Government Grant" på lige fod med engelsk- og dansk ret, dog med den modifikation, at den skattemæssige indkomst skal fastsættes til fair market value.³⁰⁴ Dette er ensbetydende med, at virksomheden ved tildelingen af EMR opnår en skattepligtig indkomst.

³⁰² IFRS anvendes af alle medlemslande i EU som regnskabsstandard for alle børsnoterede virksomheder. I forhold til mindre virksomheder er det op til landene selv at vælge regnskabsstandarder. Oftest vælges IFRS også til mindre virksomheder, men dette er ikke altid tilfældet. se f.eks. Spanien der anvender spansk GAPP. Cashman, Michael (2010,1-3)

³⁰³ Det er et kompliceret emne hvilket tydeligt fremgår af dissensen i den tilgængelige litteratur. Af Cashman, Michael (2010,1) fremgår det at den gratis tildeling indregnes til værdien nul og derfor ikke giver anledning til beskatning. Af Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 629) derimod fremgår det at tildelingen skal indregnes til market value og derfor bliver omfattet af skattepligt. I denne sammenhæng antages det korrekte svar at være Cashman, Michael (2010,1) da artiklen er af nyere dato og Estrada, Inaki Bilbaos anvender statestatik fra 2006. Argumentationen synes bakket op af Association of Chartered Certified Accountants (London), (2009,13) hvoraf det fremgår at immaterielle aktiver, Som begge artikler antager England klassificerer dem som, skattemæssigt skal behandles af Part 8, Corporation Tax Act 2009. Heraf synes det er fremgået at overførsler ikke anses for skattepligtig indkomst.

³⁰⁴ Cashman, Michael (2010,2-3). Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 629) bakker op om at Spanien indregner dem til markedsværdi, men mener dog ikke at de

Frankrig anvender ligesom England og Spanien regnskabsstandards ved fastlæggelsen af den skattemæssige behandling³⁰⁵. Frankrig kommer frem til samme konklusion som Spanien nemlig at tildelte EMR skal fastsættes til Fair Market Value. Dette synes dog ikke at have påvirkning på beskatningen, der uanset dette ikke pålægger denne indkomst skattepligt.³⁰⁶

Tysklands finansministerium udsendte i 2005 et cirkulære vedrørende den skattemæssige behandling af EMR. Heraf fremgår det at de tildelte rettigheder skal medregnes i regnskabet som aktiver til værdien nul. Tyskland vælger således samme tilgang til spørgsmålet som England.³⁰⁷

Bortset fra Spanien synes der at være bred konsensus internationalt om ikke at beskatte den gratis tildeling af EMR. Dette er sandsynligvis begrundet med - når gratis tildeling er valgt - at være fornuftstridigt at beskatte denne tildeling, idet det ville påvirke konkurrencevilkårene for de underlagte virksomheder negativt, hvilket påvirker incitamentet til begrænsningen af CO₂ negativt. I forhold til den forhenværende konkurrencesituation (inden kvotereguleringen) er der ikke tildelt virksomhederne nogen fordel, idet alle virksomheder, der er underlagt, kan ansøge om kvoter, og de bliver tildelt på baggrund af historisk udledning, hvilket må antages at resultere i en upartisk fordeling. Det må på denne baggrund vurderes at den gratis tildeling ikke bør beskattes.³⁰⁸

Den gratis tildeling fortsætter kun til udgangen af 2012 hvorefter der sker overgang til auktionering. Der er derfor kun halvdelen af den nuværende periode med gratis tildeling. På nuværende tidspunkt kan det diskuteres hvorvidt det er formålstjenligt at diskutere den skattemæssige behandling for en så kort tidsperiode. Betragtningen understøtter vurderingen om ikke at beskatte tildelingen. I forhold til den skattemæssige behandling af EMR erhvervet efter 2012 ved auktion skal disse behandles efter reglerne om køb og salg af EMR som gennemgås nedenfor.

4.2.2 Køb og salg af EMR

I forhold til køb og salg af EMR er der bl.a. to relevante skattemæssige spørgsmål.

- Det primære skattemæssige spørgsmål er;³⁰⁹ hvorvidt der skal gives fradrag for omkostningen ved anskaffelse af EMR.

³⁰⁵ Administrative retningslinjer, BOI 4 A-13-05 n°25 and 26 d. 30. december 2005.

³⁰⁶ Understøttes af Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 629)

³⁰⁷ Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 628) og Cashman, Michael (2010,2-3)

³⁰⁸ Argumentationen bakkes op af Chartered Accountant in Australia mfl.(2008,18)

³⁰⁹ Chartered Accountant in Australia mfl.(2008,18)

- Og sekundært hvorvidt indkomst fra eventuelt salg af EMR skal beskattes.

Som det er beskrevet tidligere, er det i dansk ret vedtaget at give fradrag for omkostninger i forbindelse med erhvervelse af EMR.³¹⁰ Adgangen til fradrag er dog begrænset ved at gøre den afhængig af ibrugtagning.³¹¹ Dansk ret vælger en løsning, hvor fradragsretten afhænger af formålet med erhvervelsen. Dette er en metode, der ikke udelukkende er et dansk fænomen,³¹² og med god grund idet, det således er muligt at påvirke virksomhedernes incitament i den ønskelige retning.³¹³

Som et generelt udgangspunkt er det i forbindelse med retten til fradrag relevant at se på formålet med købet. Som beskrevet, er der tre købstyper, der hver især erhverver EMR, men med differentieret formål og anvendelse. Den ene af købstyperne adskiller sig fra de andre to, nemlig investoren, der erhverver EMR udelukkende med videresalg for øje. I modsætning til de andre typer er denne types primære fokus at generere profit. Naturligvis er dette også gældende for virksomheder underlagt CO₂ kvotelovgivningen, dog med den væsentlige forskel, at virksomhederne her er pålagt at erhverve EMR for at kunne opretholde sædvanlig produktion. Argumentationen går på at de to andre typer (virksomheden og miljøforkæmperen) agerer foreneligt med det overordnede mål med klimakonvention, idet de direkte resulterer i en nedbringelse af den antropogene udledning. Den sidste type (investoren) derimod medfører ikke nogen reduktion, men agerer blot mellemlid i allokeringen af EMR. De fleksible mekanismer er valgt med henblik på at lade markeds kræfterne råde, hvilket teoretisk vil lede til den mest efficiente allokering. I denne forbindelse er omtalte mellemlid en naturlig del, som man hverken bør eller kan afskaffe fuldstændig. Ikke desto mindre kan det være fordelagtigt at mindske incitamentet til at agere mellemlid, eftersom følgeeffekten af dette er et fald i transaktionsomkostningerne hvilket fører til øget efficiens ifølge Coase teoremet.³¹⁴

Den danske kvoteregulering følger ovenstående tankegang ved at gøre fradrag afhængig af anvendelsen af EMR. Herved ekskluderes alle der videresælger EMR. Der kan argumenteres for at den danske lovgivning på denne måde mindsker incitamentet for videresalg og derved hindres den optimale allokering i at ske. Der kan dog ligeledes modargumenteres for, at den danske lovgivning netop ved at mindske fordelene ved videresalg, opfordrer virksomhederne til at være bedre til at estimere deres forbrug og ikke købe flere kvoter end nødvendigt, eller alternativt at klare sig med hvad de har, hvilket igen øger den optimale allokering. På overnationalt niveau er der også opbakning til at give virksomheder fradrag for omkostningerne i forbindelse med anskaffelse af ERM som led i produktionen, hvad der fremgår af CCCTB WG's arbejdsrapporter. Af deres forslag fremgår det således:

³¹⁰ AFL. § 40 a stk. 1

³¹¹ Enten anvendelse i produktion eller udløb idet dette er ensbetydende med afståelse.

³¹² Anvendt af bl.a. Frankrig og til dels England se Cashman, Michael (2010,2-3).

³¹³ Milgrom, Paul mfl.(1992 ,126)

³¹⁴ Coase, Ronald H. (1960)

“Deductible expenses would mean all expenses incurred by the taxpayer for business purposes in the production, maintenance or securing of income including costs of research and development or in the raising of equity or debt for business purposes.”³¹⁵

Som det dog fremgår nedenfor af de nationale reguleringer, er dette synspunkt ikke blevet så udbredt, som det måske kunne forventes, snarere tværtimod.

I engelsk kontekst har HMRC³¹⁶ udarbejdet en specifik vejledning, der fastslår at omkostninger vedrørende køb og salg af EMR er fradragsberettigede omkostninger,³¹⁷ hvis fradragsretten vel og mærke anvendes i Ring Fence eller Petroleum tax henseende.³¹⁸ Ved udelukkende at tilbyde fradrag til energiproducerende virksomheder støtter engelske lovgivere således op om en, i forhold til den danske lovgivning, tilsvarende model, dog med den modifikation, at den engelske model, i stedet for at gøre fradrag betinget af anvendelse, kræver anvendelse af Ring Fence eller Petroleum Taxes, hvilket kun giver adgangen til fradrag for erhververe, der er underlagt denne særlige type energiskat og som sandsynligvis har til formål at anvende EMR.

Både Spanien og Frankrig lægger, som tidligere nævnt, regnskabsstandarderne til grund for den skattemæssige beskatning af EMRne. Heraf fremgår det, at det ikke er nogen ret til fradrag i forbindelse med køb af EMR.³¹⁹

Tyskland vælger en helt anden tilgang. Her er der ikke mulighed for fradrag for omkostninger ved køb af EMR. Derimod er der givet adgang til afskrivning på EMR. Indregningen af EMR foretages til kostpris, og hvis markedsværdien daler i forhold til den bogførte kostpris, tillades der afskrivning.³²⁰ Der tillades til gengæld fradrag for omkostninger i forbindelse med anskaffelse af tildelte kvoter, men eftersom disse tildeles gratis, er effekten af dette begrænset til f. eks ansøgningsomkostninger, hvilke må antages at være begrænsede.

Som det fremgår, er der tydelige forskelle på adgangen til fradrag for omkostningerne ved køb af EMR i de europæiske medlemslande. Det er således vanskeligt at udlede almen gyldige retningslinjer for fradrag. Som udgangspunkt må det dog vurderes at der ikke bør være adgang til fradrag for den type virksomhed der ikke agerer slutbruger af EMR (investor). Dette begrundes med, at der på nationalt plan ikke er opbakning omkring dette fradrag samt at denne type erhverver potentielt forvrænger formålet med UNFCCC/handlen.

³¹⁵ Se også CCCTB/WP057\doc\en

³¹⁶ Her Majesty Revenue & Customs.

³¹⁷ Cashman, Michael (2010,1) Synspunktet underbygges af Chartered Certified Accountants (London), (2009,13).

³¹⁸ Ring Fence og Petroleum er beskatnings metoder af energiproducerende virksomheder

³¹⁹ Cashman, Michael (2010,2-3)

³²⁰ Cashman, Michael (2010,2)

Erhververe, der anskaffer EMR med henblik på at lade dem udløbe ubrugte, synes foreneligt med de overordnede mål med UNFCCC, samtidig med at de er den eneste type, der direkte mindsker udledningen. Det bør således fra lovgivers side være interesse i at øge incitamentet for erhvervelse af EMR til dette formål. Ikke desto mindre er det kun den danske lovgivning, der vælger at give fradrag for denne type anvendelse.³²¹ Når majoriteten af de europæiske stater ikke giver fradrag i forbindelse med denne type anvendelse bør der ud fra et simplicitets synspunkt således ikke være fradragsret for omkostninger forbundet med køb af EMR for denne type erhververe.

For så vidt angår virksomheder, der er underlagt CO₂ kvoteregulering er der international uenighed om fradragsretten for køb af EMR til anvendelse af opfyldelse af betalingsforpligtelsen. Argumentationen går på at erhvervelsen af EMR er så tæt tilknyttet til indkomsterhvervelsen at dette bør give adgang til fradrag. Dog synes majoriteten³²² ikke at støtte op om den.³²³ Det må således igen ud fra simplicitetssynspunktet samt muligheden for at øge incitamentet alternativt, vurderes, at der heller ikke bør være fradragsret for omkostninger i forbindelse med virksomheder der køber EMR til opfyldelse af forpligtelsen.³²⁴

Den anden problemstilling er i forhold til den skattemæssige behandling af indkomst fra salg af EMR. Det må vurderes, at indkomsten bør beskattes efter reglerne om almindelig indkomst. Dette begrundes med at der er tre situationer hvori salg af EMR forekommer (offentligt salg undtaget):

- Virksomheder der har modtaget for mange EMR til eget brug og derfor videresælger en del heraf
- Virksomheder der har købt for mange EMR og derfor videresælger en del heraf samt
- Investorer der sælger for at profitere på værdifald.

Ingen af de tre situationer er ønskværdige i forhold til nedbringelsen af den antropogene udledning, eftersom de alle har en negativ effekt på kvotehandlen.³²⁵ Incitamentet for videresalg bør således ikke øges

³²¹ Dermed ikke postuleret at Danmark er den eneste nationalitet der søger at øge incitamentet for denne anvendelse, derimod blot at andre nationaliteter søger at øge incitamentet ved andre midler. Se afsnit 4.2.3

³²² Af de i den tilgængelige litteratur omhandlede lande.

³²³ Cashman, Michael (2010,1-3)

³²⁴ Argumentationen understøttes af Chartered Accountant in Australia mfl.(2008,18)

³²⁵ Overskydende rettigheder betyder forkert allokering samt potentielt statsstøtte og hermed potentiel konkurrenceforvridning. Yderligere betyder videresalg øgede transaktionsomkostninger og dermed begrænsning af den optimale allokering

ved skattelettelser. Både nationalt og internationalt³²⁶ er der enighed om, at indkomst fra salg af EMR skal beskattes efter de almindelige regler for indkomst.³²⁷

4.2.3 Anvendelse eller udløb af EMR

Den skattemæssige behandling varierer, som det fremgår fra land til land. Det er derfor af betydning, hvorledes den skattemæssige behandling af EMR har været op til anvendelsen/udløbet idet dette har betydning for den videre behandling. I analysen vil der således blive medtaget alternativer, der kan have betydning for den skattemæssige behandling af EMRnes udløb og/eller anvendelse. I forbindelse med udløb eller anvendelse af EMR er det essentielt at sondre imellem de to scenarier hvormed EMR er anskaffet: Dvs. enten ved gratis tildeling eller ved køb mod vederlag.

Fokuseres der på det første scenarie med gratis tildeling, hvor det antages at tildelingen ikke har medført nogen indkomstskattemæssige konsekvenser, er det svært at argumentere for, at udløb eller anvendelse burde medføre nogen form for fradrag i indkomstskatten. Dette skyldes, at virksomhederne ikke har haft nogen udgifter til anskaffelsen af aktivet samtidig med at en fradragsret derfor ville medføre en utilsigtet fordel for virksomheden. Yderligere må det fremhæves at et fradrag ikke bør indrømmes, da der intet tab eller udlæg er, når tilladelsen udløber eller overgives. Det må således vurderes, at i dette scenario, hvor den gratis tildeling ikke udløser nogen skattemæssige konsekvenser, bør der ikke være adgang til fradrag i indkomstskatten for udløbene EMR. Både national³²⁸ og de europæiske retssystemers³²⁹ regulering bakker op om dette synspunkt idet ingen af dem tillader fradrag ved udløb eller anvendelse af gratis tildelte EMR.

Antages det dog at scenariet ændres således at den gratis allokering bliver omfattet af den skattepligtige indkomst, som det f.eks. er tilfældet i fransk lovgivning; hvor der sker en værditilvækst svarende til markedsværdien af de tildelte kvoter, vil dette resultere i en permanent omkostning for virksomheden, hvilket vil underminere begrundelsen for den gratis tildeling.³³⁰ Adgangen til fradrag bør i dette tilfælde ikke være begrænset, idet de deltagende virksomheder bliver stillet ringere. Det må vurderes, at hvis den gratis tildeling medfører øget indkomst (f.eks. indregnes til markedsværdi) og derved øget skattebetaling, bør der

³²⁶ Cashman, Michael (2010,1-3) og Chartered Accountant in Australia mfl.(2008,18)

³²⁷ For lignende argumentation se Chartered Accountant in Australia mfl.(2008,18)

³²⁸ Se afsnit 2.2.1

³²⁹ Cashman, Michael (2010,1-3)

³³⁰ Se argumentation for lignende problemstilling i afsnit 3.2.6

ved anvendelse og/eller udløb være adgang til fradrag, der neutraliserer den negative skattemæssige effekt af tildelingen.³³¹

Ændres udgangspunktet for anskaffelsen til køb i stedet for gratis tildeling, påvirker dette den skattemæssige behandling. Hvis det antages, at der³³² ikke bør gives fradrag for omkostninger i forbindelse med EMR handel, kan der (i modsætning til hvad der var tilfældet i forbindelse med de gratis tildelte EMR), godt argumenteres for adgang til fradrag i forbindelse med udløb eller anvendelse. Dette begrundes med at virksomhederne har haft omkostninger forbundet med anskaffelsen i modsætning til ved gratis tildeling. Yderligere vil omkostningerne (for virksomheder underlagt kvotebegrænsningen) være et direkte resultat af den pålagte regulering, og dermed have en negativ effekt for virksomhedernes konkurrenceevne. Formålet med den gratis tildeling er, at mindske den negative effekt CO₂ reguleringen medfører for de påvirkede virksomheder, og det kan således igen anføres, at tankegangen ikke følges til dørs, hvis virksomhederne nægtes adgang til fradrag for omkostninger i forbindelse med anskaffelse af ekstra EMR. På anden side kan der dog argumenteres for, at de (med kvoteordningen) indførte fleksible mekanismer, netop er valgt med henblik på, at handel med kvoterne skal føre til optimal allokering, netop ved at allokere EMR ud til dem, der værdsætter dem mest, dvs. de der er villige til at betale mest, fordi de profiterer mest på erhvervelsen af aktiverne. På denne baggrund må det derfor antages, at virksomheder der ikke har råd til at købe ekstra EMR derfor bliver nødt til at reducere udledningen, hvorimod virksomheder, der har råd, blot køber ekstra. Ved ikke automatisk at give adgang til fradrag mindskes incitamentet for virksomheder til at købe ekstra kvoter, og derved nedbringes den samlede udledning, hvilket er i overensstemmelse med UNFCCC's mål.

I europæisk sammenhæng er det de færreste, der tillader fradrag ved udløb eller anvendelse af EMR. Hverken Frankrig, Spanien eller Tyskland tillader sådanne fradrag. I lyset af dette skiller Danmark og England sig ud i forhold til behandlingen ved anvendelse og udløb. Danmark giver ikke fradrag som et resultat af udløb, men fradragsretten er dog alligevel betinget af udløbet.³³³ England giver ikke adgang til fradrag, men giver derimod adgang til afskrivning.

Selvom der ikke gives fradrag for udløb/anvendelsen i Tyskland, Frankrig og Spanien er det fordi regnskabsstandarderne ligger til grund for den skattemæssige behandling, en pligt - for virksomhederne underlagt kvotelovgivningen – til at indregne en forpligtelse jf. afsnit 3.2.5 Denne forpligtelse reducerer den skattepligtige indkomst for selskabet i det omfang, de købte kvoter overgives/anvendes. De tre (den danske, engelske og regnskabsmæssige) forskellige tilgange øger hver især incitamentet for virksomheder til at anvende deres EMR. Den danske model synes gennemtænkt, da den både omfatter virksomheder samt erhververe, der blot vil reducere udledningen. Det må set ud fra en simplicitets synsvinkel vurderes, at

³³¹ I tilfældet er incitament til at deltage i kvoteordningen neutral i forhold til ikke at deltage og det kan derfor argumenteres at adgangen til fradrag bør overskride den skattemæssige effekt for derved at øge incitamentet til deltagelse.

³³² Se forrige afsnit 4.2.2

³³³ Se AFL § 40 a stk. 1

den af Frankrig, Tyskland og Spanien anvendte metode således er den mest optimale, hvorfor den må foretrækkes.

Antages det derimod at der på tidspunktet for køb af EMR gives adgang til fradrag for omkostninger, som det bl.a. er tilfældet i den danske lovgivning³³⁴ ændres argumentationen. I dette tilfælde skal der ikke være adgang til yderligere fradrag i forbindelse med anvendelse eller udløb af EMR idet virksomhederne derved vil opnå dobbelt fradrag og herved blive urimeligt tilgodeset. Dette kommer ligeledes til udtryk i dansk lovgivning, der derfor vælger først at give adgang til fradraget ved anvendelse eller udløb af EMR. Europæisk regulering bakke ligeledes op om dette synspunkt.³³⁵

4.2.4 Den skattemæssige behandlinger af bøder og straffe i forbindelse med kvoteordningen

Manglende opfyldelse af betalingsforpligtelsen (i form af at levere EMR svarende til den udledte mængde CO₂), resulterer i strafsanktion på 100 Euro pr. EMR dvs. pr. ton CO₂ ækvivalent. Det relevante spørgsmål i denne sammenhæng er, i hvilken udstrækning der skal gives fradrag for disse bøder. Argumentationen for at give adgang til fradrag for denne straf, der har pønalt karakter, er, at de underlagte virksomheder udover at have omkostninger ved erhvervelsen af ekstra EMR³³⁶ får yderligere omkostninger i form af straf; dermed betyder indførelsen af kvoteordningen en betydelig stigning i udgifter. Samtidig med dette inkluderer straffen "naming and shaming", og det kan i denne sammenhæng synes uretfærdigt eftersom virksomhederne herved bliver straffet usædvanlig hårdt.

Modsat kan der dog argumenteres for, at bøden er en straf for misligholdelse af en pålagt forpligtelse samt at en negligering af legale forpligtelser ikke bør medføre skattemæssige fordele. Samtidig kan det faktum, at der i forbindelse med bøde netop anvendes Naming and Shaming mere end antyde,³³⁷ at der fra kommissionens side lægges stor vægt på opfyldelsen af de pålagte forpligtelser. Yderligere foreslås der af CCCTB WG i deres forslag til generelle retningslinjer for en harmoniseret europæisk skatteregulering, at en generel fradragsdefinition bør suppleres af en definition af ikke-fradragsberettigede udgifter, der bl.a. inkluderer:

*"Fines and penalties payable to a public authority for breach of any legislation".*³³⁸

³³⁴ Se afsnit 2.2.1

³³⁵ Cashman, Michael (2010,1-3) og Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009, 628-629)

³³⁶ Det er jo kun bøde i tilfælde af underskud af ERM, hvilket betyder at den nationale tildeling ikke var tilstrækkelig.

³³⁷ I forbindelse med Naming and Shaming udtaler adjunkt, dr. jur. Jesper Lau Hansen bl.a. "Sanktionens karakter af misbilligelse er her åbenbar, og alvoren af disse sanktioner bør ikke undervurderes, alene fordi de ikke angår traditionelle sanktionsformer såsom frihedsberøvelse og formuetab".

³³⁸ Se CCCTB/WP057\doc\en

De omtalte bøder er tydeligvis omfattet af den af CCCTB WG anvendte definition på ikke-fradragsberettigede omkostninger, hvilket må være med til at klargøre den generelle holdning til fradrag for sådanne omkostninger på EU niveau.³³⁹ Det sidste argument for at omkostninger i forbindelse med bøder ikke bør give adgang til fradrag er, at en sådan adgang ikke vil være foreneligt med the-polluter-pays princippet, som er et gennemgående princip i UNFCCC.

Skønt argumentationen for at der ikke bør gives adgang til fradrag for omkostningen til bøder, som er et resultat af negligering af en pålagt betalingsforpligtelse, synes overbevisende, er der dog stadig i europæisk kontekst stor uenighed vedrørende adgangen til fradrag.³⁴⁰ Således er der sket en mindre polarisering af medlemslandene, der betyder, at en række EU medlemslande bl.a. Tyskland og Frankrig har valgt at give adgang til fradrag for administrative bøder,³⁴¹ hvorimod en række andre lande herunder bl.a. Danmark, Spanien og Holland har valgt ikke at gøre bøder fradragsberettigede.³⁴² På trods af at det er sket en opsplnitning i holdningen til fradragsretten til bøder, må det ligesom i den regnskabsmæssige analyse vurderes, at der ikke bør tillades adgang til fradrag i forbindelse med bøder.³⁴³ Dette begrundes med, at det stemmer overens med "the-polluter-pays" princippet, der er en essentiel del af UNFCCC, samtidig med at det følger tankegangen, fremlagt af CCCTB WG, der antages til en vis grad at være bakket op af den europæiske union.³⁴⁴

Fællesnævneren for ovenstående lande, der tillader fradrag for bøderne, er, at de anvender regnskabsmæssige standarder som udgangspunktet for den skattemæssige behandling. Tjener det i kapitel III fremkomne behandlingsforslag som grundlag for en afklaring af den regnskabsmæssige behandling af EMR vil det, som det tydeligt fremgår af indeværende kapitel, have en betydelig effekt på den skattemæssige behandling, på adskillige punkter. I mange henseender vil klare fastlagte regnskabsstandarder faciliterer en mærkbart større ensretning af de internationale retssystemers skatteretlige behandling³⁴⁵ hvilket vil betyde et positivt skridt for EU imod et frit indre marked uden begrænsninger i forbindelse med selskabsbeskatning. Eftersom dette hjælper til at fjerne diskriminerende forskelle, der påvirker den frie konkurrence.³⁴⁶ Set i lyset af den store betydning regnskabsmæssige

³³⁹ Alligevel har dette begrænset værdi idet der kun er tale om et tidligt forslag til den Europæiske kommission om en mulig harmonisering af skattebehandlingen inden for den europæiske union. På nuværende tidspunkt har EU dog ikke den fornødne kompetence til at regulere den nationale skattemæssige behandling og forslaget kan således kun give et fingerpeg om den mulige holdning i EU.

³⁴⁰ Det, der står på spil her, er i mindre grad bekymringen omhandlende EMR specifikt, og i højere grad anvendelsen af generiske selskabsskatte-forordninger samt den fradragsberettigede karakter af administrative sanktioner. Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009,628-629)

³⁴¹ Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009,628) og Cashman, Michael (2010,2-3)

³⁴² Estrada, Inaki Bilbao mfl (2009,629) ,Cashman, Michael (2010,2-3) samt afsnit

³⁴³ Der er yderligere en interessant diskussion vedrørende forholdet mellem nedsættelse af bøden kontra fradrag. Hvis det antages at fradrag for straf begrundes med ønsket om at beskytte virksomhederne, kan der argumenteres for at en hel eller delvis fritagelse for bøden ville fremstå som mere egnet.

³⁴⁴ Argumentation støttes af Chartered Accountant in Australia mfl.(2008,18)

³⁴⁵ Brussels, 5.4.2006 COM (2006) 157.

³⁴⁶ Brussels, 5.4.2006 COM (2006) 157

standarder har for den europæiske skattemæssige behandling, er det påfaldende, at emnet fra EU og FN's side ikke er forsøgt afklaret, idet dette var en oplagt mulighed for at påvirke den skattemæssige behandling af EMR i den ønskede retning, en sjælden oplagt mulighed for EU og FN. Betydningen af den regnskabsmæssige opgørelse (med de nuværende uklarheder vedrørende klassificeringen og behandlingen af EMR) kan ikke undervurderes, og det må på baggrund af ovenstående analyse antages, at for at en harmonisering af den skatteretlige beskatning af EMR er mulig, kræves det, at de regnskabsmæssige standarder ikke fremstår uklare eller mangelfulde, hvilket på nuværende tidspunkt er tilfældet.

4.3 Delkonklusion europæisk skatteramme.

På baggrund af ovenstående analyse udledes nogle hensigtsmæssige retningslinjer for en harmoniseret europæisk skatteramme;

Den gratis tildeling bør ikke være en del af den skattepligtige indkomst, eftersom at det er kontraproduktivt i forhold til begrundelsen for "grandfathering". Dette er i overensstemmelse med dansk ret og større dele af de europæiske nationale reguleringer. I forbindelse med køb af EMR bør der ikke være skattemæssigt fradrag for denne omkostning idet majoriteten af de nationale reguleringer ikke støtter op om dette. Indkomst fra salg af EMR bør beskattes efter de almindelige regler om indkomstbeskatning, da salget af EMR udgør almindelig indkomst. Dette er i overensstemmelse med national regulering. Anvendelse og eller udløb bør ikke give adgang til fradrag da der ikke er nogen omkostninger forbundet med udløbet eller anvendelse, der kan retfærdiggøre et sådant fradrag. Omkostninger i forbindelse med sanktioner på baggrund af negligering af forpligtelser, bør ikke give adgang til fradrag. Dette begrundes med at negligering af betalingsforpligtelsen ikke bør medføre skattefordele.

5 Konklusion

Med etableringen af det globale marked for handel med CO₂, er der opstået en ny type aktiver. Et af de afgørende spørgsmål for disse aktiver er, hvorledes de skal kvalificeres i skattemæssig- og regnskabsmæssig sammenhæng.

På baggrund af den juridiske analyse må det konkluderes, at der på internationalt niveau, ikke er taget stilling til, hvordan EMR skal kvalificeres. Dette muliggør en forskelligartet kvalifikation nationerne imellem. I analysen af dansk ret kan det konkluderes, at CO₂ kvoter klassificeres som immateriel-aktivklassen: kvote. CO₂ kreditter har store ligheder med både immaterielle aktiver og finansielle kontrakter. Samtidig er det ikke muligt at udelukke den ene eller anden klassificering. Det vurderes at en forskellig klassificering af to aktiver med så mange lighedspunkter virker kunstig. På baggrund af analysen må det konkluderes at grundet CO₂ kvoter og kreditters mange lighedspunkter, bør disse herefter klassificeres ensartet som immateriel-aktivet: kvote og herefter beskattes i overensstemmelse med de for kvoter gældende regler dvs. Afskrivningslovens § 40 a-b samt Ligningslovens § 7 Y.³⁴⁷

Årsagen til den regnskabsmæssige forvirring omkring EMR er tilbagetrækningen af den officielle fortolkning af EMR. Tilbagetrækningen skyldes problemer ved indregning af den gratis tildeling. På baggrund af den regnskabsmæssige analyse, vurderes det at CO₂ kvoter og kreditter har store ligheder med både immaterielle aktiver og varelager og derfor må henføres under en af disse aktivgrupper.

En regnskabsmæssig klassificering som immaterielle aktiver synes den mest oplagte, men besværliggøres af tilbagetrækningen af IFRIC 3. Klassificeringen som immaterielle aktiver er dog alligevel den mest udbredte. Klassifikationen som varelager synes derimod ikke ligeså oplagt og anvendelig som immaterielle aktiver men derimod løser den problemstillingen vedrørende IFRIC 3. Det er ikke muligt at udelukke en af de to muligheder, hvorfor det må vurderes at klassificeringen skal være todelt: klassifikation som varelager bør anvendes for CO₂ kvoter og kreditter der er tildelt gratis. CO₂ kvoter og kreditter, der ikke er tildelt gratis, skal derimod klassificeres som immaterielle aktiver. Den regnskabsmæssige behandling af CO₂ kvoter og kreditter er derfor ligeledes afhængig af klassificeringen. Dvs. klassificeringen som varelager følger reglerne i IAS 2. Anvendes derimod klassificeringen som immaterielle aktiver følges reglerne i IAS 38.

Den regnskabsmæssige- og skattemæssige forvirring vedrørende CO₂ kvoter og kreditter har store konsekvenser for opfyldelsen af KP's formål, hvilket bl.a. kommer til udtryk i Carbon Leakage. Analysen af en hensigtsmæssig behandling af CO₂ kvoter og kreditter opstiller retningslinjerne for en fornuftig europæisk skatteramme. Heraf fremgår det at den gratis tildeling ikke bør være en del af den skattepligtige

³⁴⁷ Holdningen deles tillige af Bundgaard, Jakob (2008,10)

indkomst, eftersom dette modstrider årsagen til den gratis tildeling. Dette er i overensstemmelse med dansk ret og større dele af de europæiske nationale reguleringer.

Omkostninger i forbindelse med køb af CO₂ kvoter og kreditter, bør ikke give adgang til skattemæssigt fradrag, selvom de er tæt forbundet med indkomsterhvervelsen. Årsagen til det er at majoriteten af de nationale reguleringer ikke støtter op om dette. Indkomst fra salg af EMR bør beskattes efter de almindelige regler om indkomst beskatning, da salget af EMR udgør almindelig indkomst. Dette er i overensstemmelse med de europæiske nationale reguleringer.

Anvendelse og eller udløb bør ikke give adgang til fradrag da der ikke er nogen omkostninger forbundet med udløbet eller anvendelse, der kan retfærdiggøre et sådant fradrag. Omkostninger i forbindelse med sanktioner på baggrund af negligering af forpligtelser, bør ikke give adgang til fradrag. Dette begrundes med at negligering af betalingsforpligtelsen ikke bør medføre skattefordele.³⁴⁸ Markedet for CO₂ kvoter og kreditter er i rivende udvikling og stadig kun i den indledende fase. Afslutningsvis må det derfor konkluderes at en afklaring af den juridiske- og regnskabsmæssige klassificering af CO₂ kvoter og kreditter er nødvendig for at mindske den forstyrrende effekt dette har på opfyldelsen af KP.

³⁴⁸ Holdningen deles af CCCTB WG

6 Anvendte forkortelser og begreber

AAU: Assigned Amount Unit

AFL: Afskrivningsloven

Betalingsforpligtelsen: En kvotereguleret virksomheds forpligtelse til betaling af emissionsrettigheder mod udledning af CO₂.

CDM: Clean Development Market. Projekt aftale med henblik at opnå CO₂ kreditter

CER: Certified Emission Reduktion. CO₂ kredit opnået ved CDM aftale

Certificerer: Når virksomhederne rapporterer deres udledning til det offentlige.

CCCTB WG: Common Consolidated corporate tax base working Groups

Coase teoremet: begrænsningen i transaktionsomkostninger vil øge den retlige regulering af ejendomsrettigheder.

COP: Conferences of the Parties. FN parts konference der afholdes hvert år med henblik på at reducere drivhusgasudledningen.

(D): Debit

EMR: Emissionsrettigheder.

ERU: Emission Reduktion Unit. CO₂ kredit opnået ved JI- aftale

EU ETS : European Union Greenhouse Gas Emission Trading System

FIFO: First-In-First-Out

GAAP: Generally Accepted Accounting Principles

IASB: International Accounting Standards Board

IFRIC: The International Financial Reporting Interpretations Committee

IFRS: International Financial Reporting Standards.

JI: Joint Implementation

(K): kredit

KP: Kyoto Protokollen

KGL: Kursgevinstloven

Lulucf: Land Use, Land Use-Change, Forestry

LL: Ligningsloven

UNFCCC: United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC). Klimakonventionen

RMU: Removal Unit. Kredit opnået ved LULUCF

Simplicitets-princippet: Princip om at skatteregulering skal være så simpelt og minimere indgribende effekter.

Sinks: Naturlige eller menneskeskabte dræn af CO₂

supplementaritets princippet : Kreditterne kun kan anvendes i det omfang, de udgør et supplement i forhold til de erhvervede kvoter

The-polluter-pays: Princip hvor forureneren pålægges omkostningen ved at forurene

VPL: Værdipapirhandelsloven.

7 Litteraturfortegnelse

7.1 Bøger og Artikler

Askholt, Steen, Jane Bolander, John Engsig, Aage Michelsen. 2003 Lærebog om Indkomstskat. Jurist- og Økonomforbundet

Association of Chartered Certified Accountants (London). 2009. Emission Rights Accounting

Basse, Ellen Margrethe. 2008. Miljøretten 6, Energi og Klima. Jurist- og Økonomforbundets Forlag. 1. udg.

Bundgaard, Jacob. 2008. Skatteretlige aspekter af kvoter og kreditter vedrørende drivhusgasser. Ugeskrift for Skat 2008: 4520.

Cashman, Michael og Michael Hutchinson. 2010 International Tax Review

Chartered Accountants in Australia and Ernst & Young. 2008, Australias Proposed Emissions Trading Scheme – The tax policy dimension

Coase, Ronald H. 1960. The Problem of Social Costs. Journal of Law and Economics (3).

.

Hansen, adjunkt, dr. jur. Jesper Lau. 2002. Sanktioner mod insiderhandel og kursmanipulation. De nordiske Juristmøder

Hauerslev Larsen & Meilstrup. 2008. Danmarks Grønne vinderstrategi, ugebrevet mandag morgen,

IASC Foundation Education. 2007. A guide through International Financial Reporting Standards (IFRS).

International Emissions Trading Agency og PriceWaterhouseCoopers.Trouble. 2007. Entry Accounting – Revisited* Uncertainty in accounting for the EU Emissions Trading Scheme and Certified Emission Reductions.

Inaki Bilbao Estrada, Lluís M. Fargas Mas & Ana Isabel Mateos Ansotegui. 2009 Emission rights and corporate income Tax in the EU, Intertax volume 37, Issue 11

Freestone, David og Charlotte Streck. 2005 Legal aspects of implementation of the Kyoto Protocol Mechanisms: Making Kyoto Work. Oxford University Press.

Lustgarden, Abrahm. 2006. Pollution for sale. Fortune Magazine.

Mace, M.J. 2005. The legal nature of emissions reductions and EU allowances. Journal for European Environmental & Planning Law

Milgrom, Paul og John Roberts. Economics. 1992. Organisation and Management. Prentice-Hall inc

Mortensen, Peter. 2003. Indledning til tingsretten. Forlaget Thomson. 1. udg.

- Nielsen, Ruth og Tvarnø, Christina. 2008. *Retskilder og Retsteorier*. Jurist- og Økonomforbundets forlag. 2. udgave. 1. oplæg.
- Pagh, Peter. 2007. Drivhusgasser og Klima: - fra hensigter til hard law og business. Tidsskrift for Miljø 2007(415).
- Pedersen, Jan; Siggaard, Kurt; Winther-Sørensen, Niels og Bundgaard, Jakob. 2006. *Skatteretten 1*. Forlaget Thomsen A/S. 4. udgave, 2. oplag.
- Pedersen, Jan; Siggaard, Kurt; Winther-Sørensen, Niels og Bundgaard, Jakob. 2007. *Skatteretten 2*. Forlaget Thomsen A/S. 4. udgave, 2. oplag.
- Wemaëre, Matthieu. 2007. Legal Nature of Kyoto Units. The Kyoto Protocol and Beyond. Asser Press.
- Roy E. Cordato, Ph.D. 2001 The Polluter Pays Principle: A Proper Guide for Environmental Policy
- Kosonen katri, Nicod'eme Gaëtan. 2009. Taxation papers, The role of fiscal instruments in invironmental policy.
- Elling, Jens. O. 2008 Finansiell rapportering- Teori og regulering. Forlaget Gjellerup 1. udgave.
- Lookofsky, Joesph. 2002. Køb, Dansk indenlansk købsret. Jurist- og Økonomforbundets Forlag. 2. udg.
- Knudsen, Christian. 1997. Økonomisk Metodologi, Virksomhedsteori & industriøkonomi. Jurist- og økonomforbundets forlag.
- Kaihla, Paul (2007,1) PROBLEM NO. 1: GLOBAL WARMING. Fortune Magazine.

7.2 Hjemmesider og øvrige kilder

FN's Klimapanel (IPPC): <http://www.ipcc.ch>

FN's klimakonvention: <http://unfccc.int/2860.php>

Energistyrelsen: <http://www.ens.dk>

Europakommissionens internetside om miljø: <http://ec.europa.eu/environment>

CISG Database: <http://www.cisg.law.pace.edu>

Det danske kvoteregister: <http://www.kvoteregister.dk>

Lookofskys kommentar til CISG art. 1 <http://www.cisg.law.pace.edu/cisg/biblio/loo1.html>

Bilag 2 - Domme

2004.960Ø

Tinglysning af ejerpantebrev med sikkerhed i løsøre også for så vidt angår pantsætning af rettigheder ifølge fiskeopdrætstilladelser • UfR.2004 960Ø Ejerpantebrev gav færøsk bank pant i driftsmidler og samtlige rettigheder i henhold til fiskeopdrætstilladelse meddelt af Landsstyret. Pantebrevet blev afvist af tinglysningsdommeren for så vidt angik bestemmelserne om pantsætning af opdrætstilladelser, idet tinglysningen fandtes åbenbart overflødig, da en pantsætning ikke havde nogen gyldighed, jf. tinglysningslovens § 15, stk. 2. Landsretten fandt, at de pågældende tilladelser måtte anses for et omsætteligt formuegode. Da det efter det oplyste måtte lægges til grund, at der i det praktiske erhvervsliv var behov for at anvende sådanne tilladelser som kreditgrundlag og panteobjekt, fandtes pantsætningen ikke at være åbenbart overflødig. Den omstændighed, at omsætteligheden var betinget af landsstyrets samtykke, var efter landsrettens opfattelse ikke i sig selv til hinder herfor. Afvisningen fra tinglysning med den anførte begrundelse var således uberettiget. Anmodningen om tinglysning blev hjemvist til fortsat behandling.

Allan Jacobsson v Sweden (1990) 12 EHRR 56

1974 the applicant bought a property. This property was covered by a subdivision plan according to which no building could be constructed on a certain part of the property until sufficient water and sewage facilities had been provided for. The property had also been subject to a series of building prohibitions, lasting one to two years each, pending the drawing up by the municipality of a town plan. The applicant made a number of unsuccessful requests to the authorities: to be authorized to divide the property into two units; for an exemption from the building prohibition and for a building permit to construct a second house.

The Court found that the protracted use of the building prohibitions undoubtedly interfered with the applicant's right to peaceful enjoyment of his possessions (Article 1 Protocol No.1). It was the use of the property which was subject to control pending the elaboration of a plan. Accordingly, the Court found that the interference was to be considered under the second paragraph of Article 1. As to the lawfulness and purpose of the interference, the Court saw no reason to doubt that the interference was in accordance with Swedish law and the purpose aimed at facilitating town planning, a purpose within the general interests as envisaged by Article 1. The Court also concluded that the interference was not disproportionate to the municipality's legitimate aim of planning the area. There was thus no violation of Article 1. The Court further considered the applicant's alleged violation of Article 6 and found that the applicant's alleged right to build a second house was of a "civil nature" for the purposes of Article 6-1; accordingly this article was

held to be applicable. Under Swedish law, the dispute regarding inter alia the lawfulness of the protracted use of the building prohibitions could be determined only by the Government as the final instance. Their decisions were not open to review by any body which could be considered to be a "tribunal" for the purposes of Article 6-1. There was thus a violation of Article 6-1. Having regard to its conclusion under Article 6-1, the Court did not find it necessary to consider the case also under Article 13 (right to an effective remedy). It finally held that the applicant was entitled to be reimbursed for legal costs and expenses.

TfS 2006, 434 SR

I denne sag var spørgsmålet, hvilke kvoter der kunne anses at have en selvstændig værdi ved overdragelsen af et kraftværk. Spørgeren anmodede Skatterådet om at bekræfte, at der ved påtænkt overdragelse medio 2006 alene skulle henføres en værdi til CO₂-kvoter svarende til de allerede tildelte (udstedte) årlige kvoter for 2005 og 2006. Sagens omdrejningspunkt var med andre ord, hvorvidt der kunne siges at være erhvervet ret til CO₂-kvoter ved en samlet tildeling i 2006 for hele perioden 2005-2007, og hermed også 2007, eller om retserhvervelsen alene sker ét år ad gangen. Selskabets repræsentant argumenterede for det sidste under henvisning til, at selvom tildelingsperioden strækker sig over flere år, er dette ikke ensbetydende med, at tildelingen for den nævnte periode sker én gang for alle. Der henvistes særligt til, at driftslederen blev tildelt 40 % for 2005 og 30 % for hver af de resterende år i tildelingsperioden, samt at den årlige kvotetildeling er betinget af visse forhold, jf. § 20, stk. 2 i CO₂-kvoteloven

U 1935.799 Ø

Der tillod tinglysning af et løsørepandebrev (skadesløsbrev) i rettighederne efter et dansk patent og en engelsk patentansøgning. Tinglysningsdommeren havde afvist at tinglyse pant i patentansøgningen under henvisning til, at rettighedshaveren kunne foranstalte notering i patentregisteret. I et obiter dictum bemærker landsretten skarpsindigt, at en sådan notering under alle omstændigheder kun ville kunne omfatte det danske patent. Retten støtter imidlertid resultatet på en almindelig regel, hvorefter anmeldelse til patentregisteret ikke kan erstatte den tinglysning, der kræves efter TL § 47.

Finanstilsynets afgørelse af 12. juli 2004 vedr. handel med CO₂-kvoter

Finanstilsynet har taget stilling til, hvorvidt salg af ret til at udlede CO₂ (CO₂-kvoter) betragtes som et værdipapir med den konsekvens, at handel med CO₂-kvoter er omfattet af værdipapirhandlernes eneret efter § 9, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Afgørelse/begrundelse:

Lov nr. 493 af 9. juni 2004 har til formål at fremme reduktion af udledning af CO₂ på en omkostningseffektiv måde gennem et system med omsættelige kvoter.

Ifølge loven foranlediger økonomi- og erhvervsministeren, at kvoter sælges på CO₂-kvote-markedet, herunder eventuelt på auktion.

Energistyrelsen giver tilladelse til, at virksomheder, der er omfattet af loven, kan foretage CO₂ udslip.

CO₂-kvoter udgør retten til at udlede en given mængde CO₂ i en given periode.

Finanstilsynet vurderede på denne baggrund, at kontrakter, der omfatter sådanne rettigheder, ikke er værdipapirer.

Finanstilsynet gjorde dog opmærksom på, at optioner, futures, swaps, FRA's eller andre derivatkontrakter, der afregnes kontant, og hvor det underliggende aktiv er CO₂-kvoter, er værdipapirer omfattet af bilag 5 i lov om finansiell virksomhed. Udførelse af tjenesteydelser i lovens bilag 4, afsnit A, på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand var således som udgangspunkt forbeholdt værdipapirhandlere, jf. §, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed.

Bilag I – Revalueringsmodellen

D. 1. Januar. Kvotepris 10 kr.		
Tildelte Kvoter (Immaterielle akvtiver) (D)	120.000	
Offentlig Støtte (K)		120.000
D. 30. Juni. Kvotepris: 12 kr.		
Virksomhed a har udledt 5,500 ton CO ₂		
Kvotetildeling (D)	24000	
Egenkapital (K)		24000
Offentlig støtte (D)	55.000	
Indkomst (K)		55.000
Kvoteudgifter (D)	66.000	
Kvoteleveringsforpligtelse (K)		66.000
D. 31 Dec. Kvotepris: 11 kr.		
Virksomhed A har udledt 12,500 ton CO ₂		
Kvotetildeling (D)	-12000	
Egenkapital (K)		-12000
Offentlig støtte (D)	65.000	
Indkomst (K)		65.000
Kvoteudgifter (D)	71.500	
Kvoteleveringsforpligtelse (K)		71.500
Køb af supplerende kvoter (D)	5.500	
Betaling (K)		5.500

Indtægter/udgifter			
	Første halvår	Andet halvår	Hele året
Offentlig Støtte	55.000	65.000	120.000
Emmissions udgifter	-66.000	-71.500	-137.500
	-11.000	-6.500	-17.500
Balancen			
Aktiver			
Kvoter	120.000	120.000	125.500
Kontantbeholdning	-	-	-5.500
	120.000	120.000	120.000
Passiver			
Kvoteleveringsforpligtelse	-	66.000	137.500
Offentlig støtte	120.000	65.000	-
	120.000	131.000	137.500
Egenkapital (overført resultat)	-	-11.000	-17.500
Egenkapital (opskrivninger)	-	24000	12000
		13.000	-5.500

Bilag II – Kostprismodellen faldende værdi

D. 1. Januar. Kvotepris 12 kr.	
Tildelte Kvoter (D)	144.000
Offentlig Støtte (K)	144.000
D. 30. Juni. Kvotepris: 11 kr.	
Virksomhed a har udledt 5,500 ton CO ₂	
Offentlig støtte (D)	66.000
Indkomst (K)	66.000
Kvoteudgifter(D)	60.500
Kvoteleveringsforpligtelse(K)	60.500
D. 31 Dec. Kvotepris: 10 kr.	
Virksomhed A har udledt 12,500 ton CO ₂	
Offentlig støtte (D)	78.000
Indkomst (K)	78.000
Kvoteudgifter (D)	64.500
Kvoteleveringsforpligtelse(K)	64.500
Køb af supplerende kvoter (D)	5.000
Betaling (K)	5.000

Indtægter/udgifter			
	Første halvår	Andet halvår	Hele året
Offentlig Støtte	66.000	78.000	144.000
Emmisions udgifter	-60.500	-64.500	-125.000
	5.500	13.500	19.000
Balancen			
Aktiver			
Kvoter	144.000	144.000	149.000
Kontantbeholdning	-	-	-5.000
	144.000	144.000	144.000
Passiver			
Kvoteleveringsforpligtelse	-	60.500	125.000
Offentlig støtte	144.000	78.000	-
	144.000	138.500	125.000
Egenkapital	-	5.500	19.000